

KOMORA O SOBĚ A REGIONU

I Most má své střechy

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

4/2015

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 9 / 42. VYDÁNÍ / PROSINEC

Zptejte se prezidenta

Na otázky „ústeckých“ předsedů OHK odpovídá prezident HK Vladimír Dlouhý
Str. 6–9

Stav a vývoj kvality ovzduší Ústeckého kraje

Ohlédnutí za konferencí 19. listopadu v Mostě
Str. 25–28

Jak starostka přichází o iluze

Rozhovor se starostkou Obrnic
Drahomírou Miklošovou
Str. 12

 Komora s.r.o.

10 let v podnikatelském prostředí

Str. 22–23

Ing. Vladimír Dlouhý, CSc.

Komora s.r.o.

2005–2015

již 10 let poskytování služeb v oblastech certifikace systémů řízení firem

- certifikujeme systémy řízení dle mezinárodních standardů
- disponujeme kvalifikovanými auditory a technickými experty
- známe reálné prostředí a potřeby podnikajících subjektů
- nabízíme profesionální služby a optimální řešení
- máme vybudováno silné zázemí
- zakládáme si na důvěryhodnosti a prestiži
- garantujeme příznivé ceny

www.komoracert.cz

kontakt: 774 403 323

e-mail: jiri.vich@komoracert.cz

OHK Most

www.ohk-most.cz

Certifikační orgán KOMORACERT® je akreditován Českým institutem pro akreditaci o.p.s.

Motto: „Sjednocená Evropa je klasickým utopickým projektem, pomníkem marnivosti intelektuálů, programem, jehož nevyhnutelným údělem je krach. Nastoupila jsem do úřadu s jedním cílem: změnit Británii ze závislé společnosti na samostatnou. Ze země, kde se říká „dej mi to“, na zemi, v níž platí „udělej si to sám“. Kde platí „vstanu a jdu“ místo „zůstanu sedět a počkám si“. Evropa je vrcholem byrokracie proto, že se neopírá o vůbec nic jiného. Nikdo by si ani nevzpomněl na samaritána, kdyby ten měl jen dobré úmysly. Musel mít i peníze.“
Margaret Thatcherová

matematiky na základních školách, kam jsme se zatím nechtěli dostat, o zaměstnanosti jsou diskuse asi věčné a „migrace“ je tématem novým.

Nicméně komora jako taková, je přesto v tomto čísle dominantním předmětem příspěvků. V trochu inovovaném hlavním rozhovoru, prezident HK ČR Vladimír Dlouhý odpověděl na ožehavé otázky všech předsedů OHK v našem kraji. Místopředseda OHK Most Jiří Mann a jednatel KOMORA, s.r.o. Jiří Vích se věnují již desetiletému působení této naší dceřiné společnosti. Prostor jsme věnovali také dlouholetému lídrovi našich Hospodářských a sociálních rad Richardu Falbrovi, který z funkce předsedy zastřešující krajské tripartity odstoupil a přenechal pole působnosti paní Gabriele Nokolové, která byla do této, i pro podnikání významné funkce, nedávno zvolena a jí přejeme, aby obstála. V textech se objevuje pro mnohé nový výraz AMAVET a příspěvek jeho šéfa Stanislava Medřického. Věnuje se vzdělávání a na toto stále se vracející téma je článků více. Nelze nezmínit alarmující pohled z místního ROTARY od světoběžníka Karla Kučery přímo z Indonésie a migrace, ač jsme s tím nepočítali, bohužel logicky také zabírá řadu stránek dnešního vydání. Vnitřní čtyři strany věnujeme konferenci o stavu a vývoji ovzduší v našem kraji, a to k podrobnému seznámení nejen škarohlídů vřele doporučuji. Protože žijeme a podnikáme v regionu, nabízíme „rozhovor naruby“ a najděte si jej prosím sami. Samozřejmě nemohlo nedojít také na limity, což si jistě každý najde v textech sám.

Zajímavých příspěvků je samozřejmě více a nechybí ani již tradiční „Drzý smajlík“, rubrika DOT Františka Kružíka a ani článek Lucie Bartoš.

Vážení čtenáři, kolegové a kolegyně.

Dovolu mi, popřát vám pokud možno klidné a pohodové vánoční a poslední dny letošního roku. Pro rok 2016 pak stabilitu a prosperitu našim firmám v očekávání moudrosti konání politického vedení státu a obcí.

S úctou

Ing. Rudolf Jung

Předseda OHK Most

Vážení čtenáři,

Dostáváte v letošním předvánočním čase poslední letošní číslo našeho časopisu. Vánoce by měly čistě teoreticky být časem klidu a pohody v našich domovech i firmách. Ale nevíím. Dnešní úvodní motto je soubor myšlenek, které se k dnešní rozporuplné době hodí, jako impulz k zamyšlení.

Při plánování hlavních témat pro tento rok, jsme právě do této doby zařadili takové nekonfliktní téma s vizí i v nekonfliktním podání. Rozhodli jsme se, že se budeme věnovat sami sobě, tedy naší komoře, podnikatelskému prostoru a vše co s tím souvisí. Dlužno říci, že při konkrétní formulaci a zadávání článků jsme dospěli k závěru, že se nás týká téměř vše. A to vše již tak nekonfliktní není a tak se ani tentokrát nevyhneme tradičním, jako bumerang se vracejícím tématům, které nám ve svých důsledcích komplikují život. Vrací se nám energetika a limity, vzdělávání, a to až do úrovně

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Ing. Vlastimil Vozka

Jsou rozhodnutí a rozhodnutí. Některá jsou přijata s nadšením, některá lhostejně, některá s podivem, některá s rozhořčením, některá se zoufalstvím, jsou kompetentní i nekompetentní, jsou i alibistická, možná někdy i hloupá.

Do některých z těchto kategorií se hodnocením každého občana vejde nedávné, navíc rozporuplné rozhodnutí vlády ČR o osudu další těžby uhlí v severozápadních Čechách. O něm se psalo, píše a bude psát ještě dlouho, protože tak či tak českou společnost ovlivní, což je odborníkům, ale postupně i laikům zřejmé.

Ovšem je zde skupina lidí, kteří jako členové Parlamentu ČR na sebe vzali obrovskou odpovědnost za osud tohoto státu. Jedním z nich je problému ve všech souvislostech znalý „náš“ poslanec Vlastimil Vozka, kterého jsme požádali o odpověď na následující jednu otázku.

Pane poslanče, jak Vy vnímáte rozhodnutí vlády ČR o další vizí těžby hnědého uhlí v ČR ve všech souvislostech?

Ing. Rudolf Jung

Odpovídat na tuto otázku ve mně rozdírá ránu našemu hornictví. Je zcela přirozené, že uhlí bylo dosud základem energetické stability a bezpečnosti našeho státu. Těžební kapacity, které jsou připravovány a provozovány s dlouhodobým výhledem, neumožňují, den ze dne po jejich zastavení, opět zahájení těžby. Tyto jednoduché principy nejsou zřejmě všeobecně známy, jinak by se vlády i v minulosti nevyhýbaly rozhodnutí o tzv. ekologických limitech těžby.

Pokračování na straně 5

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Ing. Lenka Povová

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2000 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků naleznete
na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

- Editorial, JoJo **3**
 Obsah **4**
 Editorial pod čarou **5**
 Zeptejte se prezidenta na co chcete **6–9**
 Rozhovor „naruby“ **10–11**
 Tři tváře migrace **12–13**
 Nastal čas dělat správné věci, správným způsobem **14**
 Žijeme v zajímavém světě **15**
 Načrtnuto... od Lucie Bartoš **16**
 Česká energetika podle Jaroslava Haška? **17**
 Richard Falbr sám odchází z funkce lídra krajské tripartity **19**
 KOMORA s.r.o. je s Vámi již 10 let **22–23**
 Stav a vývoj kvality ovzduší Ústeckého kraje **25–28**
 Jsou peníze přicházející ze strany EU a státu požehnáním nebo prokletím? **30**
 Svět arbitráže a postavení Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR **31**
 Ovlivňování tvorby české legislativy prostřednictvím HK ČR **32**
 25 let svobody a podnikání **33–34**
 Prezidenti vrcholových svazů německého hospodářství ke společné zodpovědnosti vůči
 vysokým počtům uprchlíků **35**
 Stanovisko komor v Německu a aktuální výzvy **36**
 DHIK – Německá průmyslová a obchodní komora: Integrace utečenců vyžaduje výdrž **37**
 Podnikatelské komory byly jsou a budou – jde o to jaké **39–40**
 Silné a slabé stránky technického vzdělávání **41**
 „Mosty k matematice“ nový projekt OHK Most **43**
 AMAVET – k rozvoji lidských zdrojů v ČR **45**
 DOT – Utopie nefunguje **46–47**
 DRZÝ SMAJLÍK **49**
 Otázka za závěr **50**

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko HK, vydaný článek není stanoviskem HK ČR, ale autora.

PF 2016

Krásné Vánoce a mnoho úspěchů
 v osobním i pracovním životě v novém roce
 přeje OHK Most.

EDITORIAL pod čarou:

**Motto: „Limity jsou limity – jsou pro lecos.
Ale uhlí zahřeje a je-li naše, pak dvojnásob.“**

Vážení čtenáři.

Vláda ČR na svém zasedání v Ústí nad Labem rozhodla-nerozhodla o tzv. „limitech“ a „podmínkách“ těžby hnědého uhlí. Asi nemá význam na stránkách podnikatelského časopisu dumat o filosofii a dopadech takového rozhodnutí – myslím, že už jsme všechno řekli. Nicméně na rozhodnutí vlády o částečném „prolomení limitů“ se lze dívat z dobré i špatné stránky. Začnu-li z té dobré, pak je bezesporu pozitivním počinem, že vláda našla po více jak 20 letech odvahu a donucena realitou energetické bezpečnosti, alespoň zatím, z poloviny odstranila z českého legislativního prostoru onen zhusta zneužívaný technicko-legislativní zmetek, což jsou známé „Pithartovy limity“ a umožnila alespoň jednomu těžaři postupovat standardně podle Horního zákona. Dobrou zprávou také je, že se snad vláda už přestala opájet vizí o všespásné roli bez uhlíkové energetiky a uznala, že se v současné a dohledné době bez uhlí, jako většina světa, prostě neobejdeme. Dobrou zprávou je také to, že vláda nepodlehla tlakům k odpisu zásob nejkvalitnějšího hnědého uhlí v Evropě uloženém v předpolí lomu ČSA. Do spektra dobrých zpráv patří i to, že vláda z přítomných ministrů v tomto balíku hlasovala jednohlasně, i když možná bezděky do médií ulétlý výrok jednoho z ministrů, že si vláda koupila čas, je bohužel smutnou skutečností, navíc když se neřekla ta skutečná, tedy výsledná cena.

Přecházím tímto k těm zprávám horším až špatným. Pominu-li, jako představitel podnikatelské organizace fakt, že stát umožnil postupovat a podnikat podle Horního zákona své obchodní společnosti a privátní společnosti toto nezadatelné právo nadále omezuje, což si zatím nedovedu do obchodních pravidel zasadit, pak z celkových pohledů jsou přijatá rozhodnutí podmíněna řadou vizí, které nemusí být naplněny, ale tak i tak je energetika v oblasti zidealizovaných zdrojů postavena tzv. na hranu. Předpokládá se, že obnovitelné zdroje splní svoji roli, předpokládá se, že bude dosaženo vysněných energetických úspor, předpokládá se prodloužení životnosti JE Dukovany a výstavby nových bloků, předpokládá se, že lom Billina pojede „jako z praku“ a nepotkají ho žádné provozní lapálie velkého rozsahu, sní se o tom, že svět a bohužel i Evropa bude stabilní a bez konfliktů. Vyvolává to relevantní pochybnosti a k tomu jakousi hypotetickou pojistkou by měly být zásoby uhlí právě za limity ČSA. To lze vzít, kdyby to ovšem nemělo háček generující další špatnou zprávu. Je totiž opakujícím se problémem, že se rozhodlo tzv. politicky a technické problémy se ignorují. Víze, že otevřená těžební jáma bude roky bez extrémních finančních nákladů čekat, až si někdo pod tlakem a pro něj z vnitřně omluvitelných vnějších vlivů pro nepopulárního rozhodnutí počká, je zcestná a velmi problematická.

Já ovšem vidím nejen ty strategické, ale zcela reálné a aktuální špatné zprávy pro region. Problematika zaměstnanosti byla podrobně rozepsána a mediálně uchopena, kdy tuto bezesporu reálnou hrozbu uchopili po svém odboráři, ovšem média jaksi opomněla, že stejná stanoviska a obavy má Hospodářská komora na všech dotčených úrovních, Svaz průmyslu a dopravy, tripartity a řada dalších. Ale bohužel takový je mediální svět.

Špatně je ztráta na ekonomické výkonnosti regionu, ztráta i v oblasti malých a středních firem, pro které je segment energetiky významným zdrojem subdodávek a o vyžadované sponzorské podpoře z podnikatelských zisků nemluvě. O konkrétní horníky, kteří přijdou o práci, se možná sociální systém nějak postará (i když zatím já nevím jak), ale co je horší z trhu práce zmizí jejich pracovní místa pro jejich potomky a samozřejmě zmizí generace kvalifikovaných pracovníků s ojedinělou praxí k obsluze těžebních technologií. A to jsou ztráty téměř nenahraditelné. Stejně tak, jako problematická obnovitelnost unikátní těžební technologie, zejména velkostrujů, což je ovšem laikovi těžko vysvětlitelné.

Jednoznačně je to vše podle mého názoru špatnou zprávou pro „Jiřetínské“ z obou táborů, což je na samostatnou úvahu. Jen navíc existence na okraji těžební jámy s nejistotou, kdy to rozhodnutí nastane – vím, že to není můj problém, ale trochu se divím. Nicméně každý svého štěstí strůjce, jak říká klasik.

Chtěl bych věřit, že i když už politika zasahuje do oblastí ryze pragmaticko-technických, že zmiňované rozhodnutí vlády je tedy politickým prvním krokem, a že se dopracujeme k logickému stavu a pro naši energetickou bezpečnost a nezávislost využijeme zdrojů, které máme k dispozici.

Ing. Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze 3. strany

Nyní, když vláda rozhodla o úpravě linie na dole Bílina a nezrušila linii na ČSA, zahájila období zásadních změn v našem hnědouhelném hornictví. Bohužel tím dojde k postupnému ukončení těžby v dobývacím prostoru, který je schopen dodávat do našeho teplárenství a energetiky kvalitní zdroj energie.

V návaznosti na to startuje další zásadní změna v sociální situaci občanů a obcí v regionu. Naším národním zájmem by mělo být především chránit naše nerostné suroviny a využívat je hospodárně. Nechci zde citovat Horní zákon, který je dostatečnou ochranou pro naše surovinové bohatství. Tento zákon a předpisy na něj navazující dostatečně chrání oprávněné zájmy. Zhodnocení potřeby, či nepotřeby je pak zhodnocením podnikatelského záměru.

Pokud je při svém rozhodování vláda přednostně motivována závazkem na snižování závislosti na uhlí, tak je zřejmé, že se jedná o úmyslné snižování dostupného objemu uhlí na trhu tak, že budou dosavadní spotřebitelé nepřímo nuceni provést konverzi svých topenišť na plyn či pelety nebo dřevo. Připomíná mi to podobnou akci „přímotopy“.

Podkladové materiály ministerstva průmyslu a obchodu ČR k jednání vlády obsahovaly zásadní tvrzení o nepotřebnosti těžby uhlí pro energetiku na lokalitě ČSA, protože díky úsporám v budoucí spotřebě energie dojde k dostatečné výrobě energie z jádra a slunce a větru. Prodej přebytků energie do zahraničí je brán jako důkaz nepotřeby výroby elektrické energie. Nikde jsem dosud neviděl ekonomické zhodnocení, jak bylo naloženo s prostředky za tento prodej, zda všechny tyto prostředky přešly dividendou na stát a zda byly vloženy do dlouhodobě prospěšných projektů či zalepení mezerky v rozpočtu.

Dnes jsem jako poslanec terčem kritiky, že není na trhu dostatek uhlí. Poznávám, že poslanci nebyli na názor na tuto problematiku tázáni a tato problematika se na plénu sněmovny neprojednala, protože moc výkonná je v pravomoci vlády. Pokud by byla projednávána, určitě bychom se vlády dotazovali, jak bude řešena energetická bezpečnost státu, zásobování obyvatel měst teplem a zejména na řešení sociálních problémů obecně na Mostecku a v ústeckém kraji v návaznosti na strukturální změny, zvýrazněné právě rozhodnutím vlády k limitům.

Ing. Vlastimil Vozka

Poslanec

Zeptejte se prezidenta na co chcete

Poslední letošní číslo TEMA věnujeme po dlouhé době sami sobě, tedy komoře. Pro hlavní rozhovor jsme tentokrát zvolili netradiční formu a dali prostor předsedům našich „ústeckých“ okresních komor pro položení jakékoliv otázky tomu „komorově“ nejpovolanějšímu – prezidentovi HK ČR Vladimíru Dlouhému. Jednotlivé otázky jsme navíc obohatili úvodními a snad k problému vhodnými a možná i provokativně inspirujícími motty. Redakce.

Motto: „Firmy vědí, že nemůžeme vychovávat fachidioty za mašinami, kteří nezvládnou jinou práci, až se mašina změní.“

Petr Pavlík – šéf poradců ministryně školství (článek HN 31. 7. 2015)

Pane prezidente. Shora uvedený citát a článek pana šefa poradců paní ministryně mne a mé kolegy doslova rozlítl do nepublikovatelných výrazů. Jak se pane prezidente stavíte k současné školské politice státu, kdy se zase s novou ministryní začíná projevat odklon od reformy vzdělávacího systému v zájmu jeho zkvalitnění (matematika, přijímací řízení, akreditace škol s odpovídající úrovní a vychovávající upotřebitelné odborníky) a především učňovského školství s prvky duálního vzdělávání, aby bylo orientováno na potřeby hospodářství státu? Zůstane jen u verbálního přesvědčování maminek a pak se to na ně svede, že maminky se nenechaly přesvědčit dát ratolesti učit se např. technické obory a školství bude žít svým spokojeným životem dál?

Jiří Aster

Předseda OHK Děčín

Odpověď:

Takto prezentovaný názor pana poradce Pavlíka samořejmě nesdílím. S konstatováním, že střední školy nemají „odrážet momentální výkyvy na pracovním trhu“ nelze než souhlasit. Dle mého názoru však toto od škol nikdo ani neočekává. Změny, které v našem počátečním školství prosazujeme, jsou takového charakteru, aby právě školy mohly co nejpružněji s pracovním trhem, chcete-li zaměstnavateli, spolupracovat systémově, dlouhodobě a zejména kvalitně. Počáteční vzdělávací systém má ze své podstaty možnost „odrážet“ momentální situaci. Mezi hlavní úlohy školy patří výchova k základním lidským hodnotám a vzdělávání žáků. Má-li však škola připravit žáka zároveň na co nejsnazší přechod do praxe, dá se toho docílit bez spolupráce s firmami, podnikateli, zaměstnavateli?

Nejen u středních škol je nezbytné, aby vzdělávání v příslušných oborech bylo zajištěno v potřebné kvalitě a zohledňovalo následnou uplatnitelnost žáků na trhu práce. Odborná příprava žáků ve vyučovaných oborech by měla zajistit, aby k situaci, popisované panem Pavlíkem nedocházelo. Žádný zaměstnavatel neočekává, že budou žáci ze školy připraveni pro „jeho výrobní linku“ či pro aplikaci „výlučně toho svého materiálu“. Spoluprací se zaměstnavateli dnes téměř každá střední odborná škola rozšiřuje teoretické znalosti svých žáků v praxi. Právě zkušenosti těchto dobrých příkladů praxe potvrzují, že je to nejvhodnější forma kvalitní výuky v daném oboru, která zkrátí žákům dobu zapracování a zaměstnavatelům eliminuje náklady, jinak potřebné v rámci dlouhodobého adaptačního procesu.

Nemají-li školy v nabízených oborech připravovat žáky pro firmy, u nichž získají pracovní uplatnění, nabízí se tedy otázka: „Pro „koho“ tedy vzdělávají?“ „Kdo bude oním „odběratelem“ žáků s dosaženým vzděláním, avšak bez uplatnění?“

K systémovým opatřením, která HK ČR v tomto ohledu pomohla prosadit patří např. daňové odpisy zaměstnavatelů poskytujících praxi, připravovaná dohoda s MŠMT o spolupráci se střešními zástupci zaměstnavatelů při zápisu do oborů vzdělání, či využívání Národní soustavy kvalifikací v rámci přípravy obsahu ŠVP ve školách. A budeme v tomto duchu hledat i nadále cestu pro co nejširší systémové zapojení praxí do odborné přípravy.

Motto: „V. Dlouhý sdělil svoji představu o HK za 3 roky. HK, která bude mít daleko větší prestiž, vliv, respekt a uznání, bude silnější v diskuzi o hospodářské politice a všech okolnostech podnikatelského života v naší zemi a bude mít lepší mediální obraz. HK potřebuje zásadní změnu k lepšímu.“ (Výpis ze zápisu sněmu – Předvolební vystoupení na 26. Sněmu HK ČR.)

Pane prezidente, listopadové dny roku 2015 jsou dny poloviny Vašeho mandátu prezidenta HK ČR. Můžete říci jaké jsou Vaše obecné dojmy jako již „ostříleného“ prezidenta z působení v komoře. Co Vás mile i nemile překvapilo, co se Vám povedlo a s čím nejste sám se sebou zatím spokojen? Kam byste chtěl komoru ještě dovést a co byste považoval za největší úspěch ve Vaší práci pro HK ČR na konci Vašeho volebního období?

Zbyněk Pěnka

Předseda OHK Litoměřice

Odpověď:

Hospodářská komora České republiky je zavedená a fungující instituce, která je největším reprezentantem podnikatelského sektoru v České republice. O toto postavení Komora usiluje dlouhodobě a my – jako nové vedení – se v tom snažíme pokračovat. Za důležité považuji, že jsme z Komory udělali významného partnera při jednáních o hospodářské politice, která probíhají s vládou, s parlamentem i s dalšími institucemi. Nedávno mi jeden odborník řekl, že Komora má nejlepší připomínky ze všech přítomných institucí a to napříč obory.

Za velký úspěch považuji i navazování stále hlubších vztahů s našimi zahraničními partnery. Z pohledu organizace zahraničních misí byla Komora v uplynulém roce extrémně úspěšná, za jediný rok jsme vyrazili s podnikateli do více než dvaceti zemí světa. Zlepšily jsme i naše vztahy s Evropskou komisí, protože pracujeme na to, aby se Komora spolupodílela na čerpání peněz z řady evropských operačních programů. Myslím, že se nám i podařilo navázat lepší styky s jednotlivými regiony. Celkově věřím, že i celý mediální obraz komory a jejího vedení je nyní velice slušný. A co mne nemile překvapilo? Myslel jsem si, že věci, které jsem si naplánoval, půjdou o poznání rychleji. Celá řada věcí se nám s novým vedením Komory daří, celá řada jich je ale stále před námi.

Jsem přesvědčen, že se nám postupně daří učinit Hospodářskou komoru ČR přitažlivější institucí pro spolupráci ať už v rámci našich členských firem, tak i navenek s vládou, se státní správou.

Do budoucna bych rád Komoru ještě více otevřel novým členům. Snažíme se ji zatraktivnit třeba i těm členům, kteří ji zatím nepovažovali za účelovou instituci. Mým cílem je přilákat více živnostníků a potom také představitele různých sektorů našeho hospodářství, kteří o Komore stále moc nevědí. Pracuji také na tom, abych přilákal mladé a dravé podnikatele v oblasti start-upového byznysu.

Chtěli bychom jednoduše získat nejen větší členskou základnu, ale i mladší členskou základnu.

Motto: Volnost, rovnost a bratrství už nefunguje. Uprchlíci dnes přicházejí do Evropy a mění ji, ale ne k lepšímu. Evropa si vybuďovala své postavení tím, že se držela svých hodnot, které definovala už Velká francouzská revoluce. „Rovnost už dávno nefunguje, bratrství také ne,“ posteskl si Bašta. Podívejme se, jak rozdílně se přistupuje k migrantům z Blízkého východu a Ukrajiny.

Jaroslav Bašta – bývalý politik a diplomat v ČT 8. 10. 2015

Pane prezidente, ČR ani ČSSR nedokázala za celou svoji existenci tzv. integrovat až několik stovek tisíc Rómů i když se dle sčítání lidu ani k tomu oni sami v drtivé většině nehlásili, což je o to horší a nepřehlednější. Sice jsme pro některé „česky“ našli východisko v názvu nepřizpůsobiví, ale neustále se rodí nové a početnější generace, které nikdy ve svém okolí neviděly někoho z blízkých pracovat. Obdobná situace je zřejmě v západních zemích s minulými emigranty z Afriky a Blízkého východu a o těch dnešních se uvidí, zda se mohou čekat záznaky.

OHK UL chce a prosazuje, aby byli přijímáni kvalifikovaní pracovníci a řemeslníci např. z Ukrajiny, kteří by byli pro naše firmy přínosem, ale oni musí postupně čekat přes rok, než jejich žádost o vízum bude vůbec registrována.

Bude HK ČR tento požadavek také prosazovat, případně jaký má názor na tento, dnešními uprchlíky násobený problém prezident HK ČR?

Zdeněk Lohanský

Předseda OHK Ústí nad Labem

Odpověď:

Problematikou zaměstnávání Ukrajinců v ČR se v uplynulých týdnech zabývala vláda ČR. Nakonec došlo ke schválení pilotního projektu pro usnadnění udělování pracovních karet vybraným pracovníkům z Ukrajiny, tedy těm vysokoškolsky či alespoň středoškolsky vzdělaným. I když se jedná o chvályhodnou snahu, tento prvotní projekt však zatím příliš neodpovídá potřebám českých firem.

HK ČR byla od začátku velmi aktivní při jednáních o zavedení projektu pro usnadňování udělování pracovních karet v ČR pro ukrajinské pracovníky. Opakovaně jsme žádali kompetentní resorty (ministerstva průmyslu a obchodu, práce a sociálních věcí, vnitra a zahraničí), aby tento projekt byl primárně zaměřen na nízko a středně kvalifikované pracovníky, nikoliv jen vysokoškolsky vzdělané profese. Z nepříliš jasných důvodů však bylo zaměření na pracovníky s výučním listem z projektu – věřím, že jen dočasně – vyřazeno. Český pracovní trh totiž opravdu trpí především velkým nedostatkem dělníků (pracovníků s výučním listem či vyučených s maturitou), a to ve všech oborech a směrech průmyslového odvětví.

Vzhledem k tomu, že ekonomika ČR v poslední době významně roste, nedostatek pracovních sil v oblasti dělnických profesí může vygradovat v opravdu velký problém a právě ukrajinští pracovníci by mohli tuto pomyslnou díru na českém pracovním trhu vyplnit. Navíc, ukrajinští pracovníci mají mentálně i kulturně k českému prostředí blízko, a tudíž jejich integrace probíhá zpravidla velmi rychle – během tří měsíců jsou schopni mluvit česky.

Nedostatek pracovních sil by sice logicky mohl a měl být částečně saturován díky nezaměstnaným českým občanům, kterých je nyní okolo 450 tisíc. Je však nutné říci, že se často jedná o nezaměstnané, kteří nejsou ochotni se za práci stěhovat, leckdy práci reálně vůbec nehledají, ale naopak využívají našeho pohodlného sociálního systému, popřípadě pracují tzv. na černo.

Hospodářská komora České republiky v nejbližších dnech začne konkrétně zjišťovat v rámci jednotlivých regionů a tedy i konkrétních firem, jaká je skutečná poptávka zaměstnavatelů po těchto pracovnících a rovněž abychom přesně identifikovali, aktualizovali seznam poptávaných pracovních pozic. S těmito daty následně vyrazíme na Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, abychom společně co nejdříve podnikli konkrétní kroky pro uspokojení potřeb zaměstnavatelů.

Nedostatek pracovních sil v ČR totiž výrazně ohrožuje tvorbu HDP v příštím roce. Proto Hospodářská komora ČR apeluje na vládu ČR, aby se začala tímto problémem zabývat komplexně.

Motto: Nejsem člověk, který potřebuje být v politice proto, aby se tam živil, jako plno kolegů. Každopádně už to, že jsme úspěšni, je neuvěřitelné, když si uvědomíte, co ten systém, který se tu budoval léta, vedl a vede za kampaně. A samozřejmě sedíme ve vládě s některými z těch, které jsme kritizovali a kvůli kterým jsme vznikli. A o to je to horší, vidět v přímém přenosu rozdíl mezi realitou a proklamacemi.

Vicepremiér Andrej Babiš (Rozhovor HN 8. 9. 2015)

Pane prezidente, nemusíme se přesvědčovat že pro stabilitu podnikatelského prostředí je podmiňujícím faktorem stabilita politického a legislativního prostředí. Od začátku známých změn v devadesátých letech minulého století je u nás na všech politických úrovních, možná mimo Senátu, praktikován volební systém poměrného zastoupení soutěžících politických stran. Tento systém bezesporu zatím přinesl velkou nestabilitu našich vlád a neskutečnou „migraci“ ministrů a jejich podřízených. Standardní politické strany jsou poráženy různými hnutími, jejichž dlouhodobá role v systému je problematická. Je jakýmsi zázrakem, že v tomto a přízněje si to, minimálně legislativním chaosu má ČR poměrně slušný ekonomický růst i když je možná až v nezdravé míře zajišťován firmami ovládanými zahraničním kapitálem. Jak Vy pane prezidente nahlížíte po tom nejtěsnějším kontaktu s podnikateli a jejich problémy, právě na onen praktikovaný volební systém?

Rudolf Jung

Předseda OHK Most

Odpověď:

Systém poměrného zastoupení, který se v ČR využívá ve volbách do Poslanecké sněmovny PČR, vychází ze samotné tradice českého národa. Díky tomuto volebnímu systému dochází v parlamentu k reprezentaci menšinových hlasů a k poměrně rovnoměrnému odrazu názorů ve společnosti. Souhlasím, že s tímto systémem však přichází i větší riziko názorové různorodosti, která se v parlamentu pak poměrně náročně spojuje do fungujících vládních koaličních modelů. Nelze však říci, že by se poměrný volební systém zrcadlil do situace mezi podnikateli v zemi. V případě, že bychom totiž měli systém většinový, vedlo by to pravděpodobně k tomu, že by se do parlamentu dostaly pouze dvě největší strany, z toho jedna by pak získala nadpoloviční většinu hlasů a pravděpodobně vládla sama – v současném rozložení sil by to pak nutně znamenalo, že jednobarevná sociálnědemokratická vláda bude pro podnikatele prospěšnější, nežli současná tříbarevná koalice. Souhlasím však s tím, že nespornou výhodou většinového volebního systému je stabilita vlád, která českému parlamentnímu „kolotoči“ bezesporu velmi chybí, je však otázkou, jak by na to reagoval český volič odjakživa zvyklý na reprezentativnost svého hlasu. Zda by tedy „nezobrazení“ voličova hlasu (tím, že volil jednu z menších stran, která dvě vítězné v parlamentu nedostihla) nevedla k ještě většímu nezájmu o volby a tedy k dalšímu snižování volební účasti.

Motto: Zákon o hospodářské komoře, počítající s povinným členstvím, vypracovala vláda, které jsem předsedal a schválila jej ČNR. Hned po volbách v červnu 1992, ve kterých se OH (Občanské hnutí) nedostalo ani do FS, ano do ČNR, byl zákon novelizován. Argumentovalo se s příznačnou dobovou demagogií, že jde o přežitek socialismu. Přitom česká vláda, když zákon navrhovala, dobře věděla, co činí. Věděli jsme, že přinejmenším ve střední Evropě jsou silné komory s povinným členstvím jednak silnými partnery vlád, jednak garantují, že na co nedosáhne právo, to si vyřeší podnikatelé sami mezi sebou. Já jsem se proto ještě jednou, asi před osmi, deseti lety, pokusil znovu zavést, tentokrát de facto povinné členství (spolu s Otou Motejlem a Pavlem Rychetským) obnovit podle holandské inspirace, kde komora vede obchodní rejstřík, a tím nepřímou zasahuje všechny – i bez povinného členství. Neuspěli jsme. Je mi to líto.

Petr Pithart (Výtah z rozhovoru Jung – Pithart, TEMA září 2011).

Pane prezidente, po vzniku českého kapitalismu si Český stát zřídil samostatným zákonem pro podporu podnikatelských aktivit Hospodářskou komoru. Onen zákon dal komoře celkem 13 kompetencí a v počátku zcela logicky povinné členství, které vydrželo asi 3 měsíce a pouhým škrtem bylo nahrazeno členstvím dobrovolným. Tím byla komora prakticky odříznuta od přirozeného zdroje financování, tedy od podnikatelů. Celá následná anabáze byla již mnohokrát popsána a je zbytečné to zde nyní rozvíjet. Ovšem faktem zůstává, že největší podnikatelská organizace, navíc ze zákona, musí ve státě který si ji zřídil, řešit problém svého financování, což je bezesporu velmi ohrožující element její existence. Nejen sněm uložil vedení komory stav ve financování řešit, ale i z každodenní praxe činnosti složek komor je to zřejmé. Máte nějakou vizi co s tím?

František Jochman

Předseda OHK Louny

Odpověď:

Zabezpečení finanční stability Hospodářské komory České republiky je pro mne teď prioritou. Podotýkám, že usiluji o dlouhodobé a udržitelné řešení. Proto v současnosti pracujeme s tajemníkem Komory Tomášem Vrbíkem na nových projektech, jsme ve fázi analýzy jejich proveditelnosti. Vybereme a uvedeme v život ty projekty, které budou samozřejmě dávat ekonomicky smysl.

Jsem přesvědčen, že podnikatelům v České republice musíme usnadňovat jejich podnikání. Musíme jít cestou zkvalitňování Komorou poskytovaných služeb. Podnikatelé si cení, že například Czech Pointy Hospodářské komory oproti řadovým Czech Pointům nabízejí stálým klientům možnost objednat si vyhotovení výpisů e-mailem či telefonicky, což jim výrazně šetří čas, který na jiných místech musejí neúčelně trávit při čekání, než se na ně dostane řada. V případě, že podnikatelé potřebují některé výpisy dostávat pravidelně, mohou se navíc dohodnout na jejich automatickém vyhotovení a zaslání. A stejně tak je pozitivně hodnoceno i poradenství, které je na těchto místech poskytováno v otázkách týkajících se podnikání nebo vstupu do podnikání. To je správný směr, kterému jsem příznivě nakloněn, a doufám, že získám podporu i v regionech.

Často je mi na stůl vládními představiteli dáván za vzor německý a rakouský model fungování hospodářské komory. Já na to říkám, ano, ale právě v těchto zemích funguje i zmíněný servis pro podnikatele, to znamená, že si část nezbytné administrativy mohou zařídit i na Komoře.

Motto: „Malou výrobu je možné řídit s malými lidmi. Velkou výrobu mohou vést pouze velcí lidé. Lidé, kteří jsou velcí povahou, vůlí a vědomostmi. Ti nám chybí a možná, že budeme muset počkat než nám dorostou z mladých mužů, které zde vychováváme.“ Tomáš Baťa

Pane prezidente, po minulém prezidentovi jste „zdědil“ rozjednaný (a jak nám bylo sdělováno) nadějný dílčí krok k vlivnějšímu postavení komory, a to záměr vést povinnou registraci tzv. OSVČ., kdy mimochodem z hlediska podnikatelského prostředí je problematika OSVČ kapitola sama pro sebe. I časopis TEMA tomuto tématu věnoval jedno z minulých vydání. K převzetí takových agend od státu musí mít komora také zajištěnou kvalitní a funkční síť úřadů složek HK ČR. O systému vzdělávání vlastních zaměstnanců úřadu a jejich ředitelů se také min. v té souvislosti mluvilo. Rozhodně pak není od této problematiky vzdálené to, co jste po několikáté zmiňoval a také prezentoval na posledním sněmu HK ČR, totiž potřebu získat pro vedení komor mladé členy – zatím komoru vedou „staří“ členové, kteří jsou ochotni tomu věnovat čas i peníze. Prosím Vás tedy o názor, jakým způsobem by jste „mladé členy“ získal pro práci v komoře, abychom měli důstojné pokračovatele.

Můžete nám tedy říci, jaký je aktuální stav v registraci OSVČ, souvisejícím interním vzděláváním a také jak jste to myslel s těmi „mladými“?

Jan Cháb

Předseda OHK Chomutov

Odpověď:

To jsou dvě oddělené otázky, které spolu samozřejmě souvisí. Jednak to, jak učinit Komoru vlivnější tým, že převezmeme registraci OSVČ nebo obecně registraci podnikatelů a druhá otázka, jak přilákat do Komory mladší členy. A nejde jen o členy, chceme samozřejmě upoutat nejen firmy, které jsou vedeny mladými lidmi, ale také usilujeme o to, abychom přilákali mladší lidi i do vedení Komory a nastartovali tak proces generační obměny. To první je těžké – asi si vzpomenete, když jsem hovořil o povinné registraci, jaká se proti tomu zdvihla vlna odporu. Nyní se proto vydáváme cestou jinou – chceme podnikatelům nabídnout určitou službu, u které by bylo v zájmu podnikatelů si službu třeba i masově zakoupit a za to nám platit nějaký nízký poplatek. Tím i trochu odpovídám na druhou otázku, pokud dokážeme nabídnout podnikatelům hodně zajímavý produkt, který jim opravdu pomůže, tak tím učiníme Komoru zajímavější, a to i pro mladší lidi. Není možné prosazovat povinnou registraci té či oné skupiny podnikatelů, ale spíše se zeptat sami sebe, co můžeme podnikatelům nabídnout. Pokud to bude něco, co bude zajímat všechny, tak také Komora bude atraktivnější pro nové členy a to i ty mladší.

Motto: Statistické šetření umožňuje vedle nezaměstnaných, kteří si aktivně hledají práci, podchytit i velkou skupinu lidí bez práce, kteří si práci vůbec nehledají. V ČR se tyto nevyužité rezervy početně odhadují až na 150 tisíc osob, tj. asi 38%. V ÚK jsou ta čísla poněkud vyšší a dosahují bez těch kteří si hledají práci pouze teoreticky, výše asi 45%, což by v ÚK znamenalo asi 24 tisíc a přímo v Mostě cca 5 tisíc osob. Koncem srpna je v ČR 450 tisíc nezaměstnaných osob (UK 52 511, MO 9 053), což je 6,2% (UK 9,21%, MO 11,71%) a oproti tomu se nabízí cca 103 700 (UK 6 038, MO 787) volných pracovních míst. Z veřejných zdrojů ÚP a ČSÚ.

Pane prezidente, okresy ÚK zápasí více jak jiné s velkou nezaměstnaností, která jak známo velmi negativně ovlivňuje nejen občanské prostředí, ale také klima pro podnikání. Úřady práce mají problém skloubit požadavky zaměstnavatelů s možnostmi, které nabízí konkrétní stav někdy i tzv. uchazečů o práci. Je paradoxem, že firmy zejména v průmyslových zónách vynakládají prostředky na reklamy s nabídkou volných míst a nejsou úspěšní. Začínají obavy, že s příchodem nových, silně podporovaných investorů nastane vzájemné přetahování a přeplácení zaměstnanců nejen v samotných průmyslových zónách, ale i ostatní podnikatelé začínají mít obavy tohoto druhu. Důvodů je dle mého názoru několik. Jednak jsme jako společnost tolerovali, že drtivá většina evidovaných nezaměstnaných nebude dělat nikdy a spokojuje se s celkem pohodlným životem na sociálních dávkách a přídávcích na děti, pak je skupina absolutně nequalifikovaných na jakoukoliv práci a na další skupině se podílí školský systém, který produkuje profese nepotřebné. Spolu se skupinou lidí, kteří práci ztratili je to skupina lidí, kteří většinou skutečně hledají práci, ale jejich představy a kvalifikace je neuplatnitelná. Vypadá to tak, že podle propočtů se v nižších příjmových kategoriích nevyplatí pracovat a pak je tlak na zvyšování minimálních mezd, placení nemocenské a pod. Víím, že se možná jedná jen o regionální problém (ale i zhoubná nemoc někde v těle začíná) a že nezaměstnanost není zodpovědností komory a ani nemáme prakticky žádné nástroje k řešení, ale jistě máte na stav nějaký názor. Chtěla bych se zeptat, zda se na Váš názor a řešení vůbec někdo ptá, a jestli komora vyvíjí nějaké iniciativy k jeho řešení.

Dorothea Kresslová

Předsedkyně OHK Teplice.

Odpověď:

Nezaměstnaných lidí v celé ČR je nyní okolo 450 tisíc. Bohužel musím říci, že se v době, kdy se české ekonomice velmi daří, z velké části jedná o nezaměstnané, kteří nejsou ochotni pracovat. Těmto lidem se nechce za práci stěhovat, mnohdy práci reálně vůbec nehledají, ale naopak využívají našeho pohodlného sociálního systému, popřípadě pracují tzv. na černo.

Hospodářská komora se dlouhodobě zapojuje do celé řady projektů, které pomáhají lidem, kteří o práci skutečně stojí. Spolupodíleli jsme se na projektu Národní soustavy kvalifikací, díky kterému se daří requalifikovat a pomáhat tak uchazečům o zaměstnání. Zároveň myslíme i na prevenci – aktivně vstupujeme do debaty o nedostatku technicky vzdělaných absolventů na trhu práce, neustále apelujeme na rodiče i studenty, aby studovali technické obory, neboť zde mají mnohonásobně vyšší pravděpodobnost nalezení zaměstnání – navíc český trh po pracovních tohoto druhu velmi prahne. I z tohoto důvodu už dvacet let oceňujeme nejlepší absolventy středních odborných škol a dáváme tak těmto studentům osvědčení o kvalitě oboru, kterému se věnovali a se kterým pak přichází k zaměstnavatelům. Těch aktivit v tomto směru Komora dělá a bude dělat i nadále mnoho.

Situace s lidmi, kteří jsou přihlášení na úřadu práce a pracovat nechťejí je však o poznání komplikovanější. Český sociální systém by neměl být tolik zneužíván. Ti, kdo pobírají sociální dávky, si musí být vědomi, že vedle práv mají i povinnosti. Sociální dávky by měly být co možná nejvíce vázány na aktivitu nezaměstnaných. Tzv. „flákačům“ by naopak měl být luxus v podobě dávek odepřen či co možná nejvíce ztížen. Hospodářská komora samozřejmě není zákonodárcem, nicméně jsme aktivním členem tripartitních jednání, kam jsme pravidelně zváni. Velmi aktivně se účastníme i připomínkových řízení, komunikujeme se zástupci vlády, chodíme pravidelně do parlamentu a touto cestou se nám mnohdy daří ovlivňovat budoucí podobu zákonů.

Rozhovor „naruby“

V mediálním prostoru, kde se pohybuje také tento náš komorový časopis je běžnou formou rozhovor tazatele a tázaného. Tazatelem je novinář a tázaným je pro novináře vždy nějaká osobnost u které předpokládá, že bude pro čtenáře svými myšlenkami a názory zajímavá. Rozhovor v opačném gardu je spíše výjimkou (byl-li kdy někdy vůbec uskutečněn) a tak jsme se o něco pokusili a k rozhovoru jsme vyzvali uznávanou novinářku Pavlínou Borovskou. Tazatelem je tentokrát předseda OHK Rudolf Jung. Redakce

Jung: Paní Borovská, především Vás vítám na stránkách TEMA a děkuji, že jste tuto, pro novináře ne-zvyklou roli tázaného přijala.

Ve své novinářské profesi se denně pohybuje v regionu a setkáváte se s problémy a úspěchy jako takovými, ale také s lidmi kteří jsou za tím vším. Kdybych Vás požádal o vyjmenování dejme tomu min. tři pozitiv a tři negativ, které jsou na Mostecku zjevné, jaké by to byly a proč?

NEGATIVA

Neměla bych být negativistická, protože Most a Mostecko mám ráda i s jeho svérázným a drsným typem zdejších lidí. Samozřejmě jsou ale věci, které se mně v negativním smyslu bytostně a někdy i bolestně dotýkají. Například přetrvávající punc periferního regionu – špiňavého, nehostinného a smradlavého severu. Vloni jsem byla s malou dcerou v Anglii a seznámila jsem se tam s dvěma rodinami – z moravské Strážnice a z Třeboně. Když zjistili, že jsme z Mostu, jejich znechucená reakce mě šokovala. Překvapuje mně, v jakých kontextech nás jiné kraje stále vnímají. To je pro mě hodně bolestné zjištění. Dost mně mrzí i to, jak Mostecko prezentují někteří filmaři. Když přijedou, zpravidla si odváží tak šilené a zkrleslé záběry, že i našinec musí žasnou, v jakéže to žumpě vlastně žije. V Londýně, nedaleko Buckinghamu je místo, kde domy vypadají podobně jako v Chanově. Co myslíte že natočí filmaři? Ukáží z Londýna to nejhorší, nebo to nejhezčí?

Velké negativum je odchod mladých, chytrých a inteligentních lidí z Mostecka. V jejich věku, při jejich inteligenci a vzdělání bych určitě přemýšlela stejně. Jenže pro Mostecko s takovým sociálním vzorkem, jaký tady je (a bohužel převažuje) je to velké, hodně velké mínus. Šílený je nevyřešený problém s nepřízřivými asociály a s jejich nezřízeným vysáváním sociálního systému. Či je to ale chyba? Kdo je v tomto případě vlastně asociál? Ten, který ty dávky bere, nebo ten, kdo to umožňuje?

Můžu být teď třikrát negativně konkrétní?

První: Mostecko má přešel zajímavých věcí. Problém je, že si na ně neumíme udělat pořádnou reklamu a propagaci. Všiml jste si kam všude vás zvou cedule podél cesty z Prahy do Mostu? Chomutovským lesoparkem a Kamencovým jezerem počínaje, přes památník v Tezozíně a horou Říp konče. Jak prodává to nejlepší, co má, město Most?

Druhé: Ani ne tak negativum jako ostuda všech ostud jsou veřejné záchodky na mosteckém nádraží. Víte, že úderem osmé hodiny večer se zavrou a nemáte šanci vykonat

nic z toho, co zrovna nutně vykonat potřebujete? Nádraží, které je první vizíkou našeho města, je velmi nepřátelský prostor. Když jsme se tímto problémem v novinách zabývali, tupé hlavy z vedení drah vzkázaly, že večerní provoz toalet je neekonomický. Divím se „otcům“ našeho města, že tahle ostuda korunovaná idiotským argumentem je okamžitě nezvedla ze židlí a na Českých drahách neudělali pořádný průvan. Asi proto, že sami vlakem nikam nejedou.... Přednádraží se povedlo a konečně vypadá kulturně. Když přijedete dovnitř, máte po dojmů. Svedete fyzický boj, než po strmých schodech z haly dopravíte kufr na perón. Pro staré a hendykepované lidi to musí být očištěc. Víte proč například na nádraží v Popradu funguje toaleta non-stop a a bagáž si pohodlně přepravíte po jezdicích schodech? Protože u nás se spousta věcí bere jako problém a ne jako příležitost k řešení.

Třetí konkrétní negativum jsou podivné hrátky našich politiků na malém písčúku. Nekultivované a shnilé politické postředí, kde jsou na prvním místě stranické pŕtky. S tím souvisí nedůvěra lidí ke komunální politice a důsledek nechut volit. Myslím, že městům a obcím by prospěl přímý volební systém. Nemyslím si, že současný poměrový systém je demokratický a adresný ve směru politik – volič a obráceně. Naši politici by se měli míň hádat a víc (a hlavně kvalitně) se starat o město.

POZITIVA

Za tři největší pozitiva Mostecka považují následující:

První: Navzdory průmyslové aglomeraci máme čistší vzduch než mají v Praze nebo v Ostravě.

Druhé: Máme dostatek vody a co víc, mimořádně skvělé vody.

Za třetí máme rozkošné středohoří a v něm spoustu místa k odpočinku, zábavě a relaxaci – tady má Mostecko ohromný potenciál.

Jung: Ta negativa jste vystihla celkem přesně, i když bych z hlediska podnikatelského prostředí mohl pokračovat, ale myslím že pro obecné zamyšlení Mosteckanů a jejich správců věcí veřejných to stačí. A s tou propagací to máte naprostou pravdu a nejsou to jen věci posunuté někam nahoru, ale nemáme máslo na hlavě sami?

Dovolu, ale zásadně s Vámi nesouhlasím. Proč máme mít my sami máslo na hlavě? V čem? Podle mého názoru jsou to především politici, kdo má máslo na hlavě. My jsme si je zvolili, aby se za nás starali o správu věcí veřejných a jsou za to námi docela slušně odměňováni. Problém je, že jsou odtrženi od lidí a někdy i od reality. A jestli má něco fungovat a nefunguje, je to jejich vina.

Tím „my“ myslím obecně nás všechny Mosteckany, ale máte pravdu, že někdo nese odpovědnost. Třeba já již si nedávám schůzky návštěv na našem skvostném Hipodromu, protože mininápis na silniční ceduli každý přehlédne a skončí v Havrani a volají kudy na Hipodrom. Nebo v Bedřichově Světci je unikátní kostelík, ale hnědé směrovky se zatím nedočkal. Naše pýcha Hněvín by mohl disponovat unikátním výhledem právě na ta pozitiva, kdyby někdo našel odvahu ořezat přerostlé stromy a o půl metru rozšířit silnici. Je to o způsobu kreativního přemýšlení, což mimochodem perfektně zvládají naši sousedé v SRN, ale to je jen pár velkých maličkostí.

Souhlasím s Vámi. Představte si, že jsme o směrovkách a poutacích cedulích asi před půl rokem s našimi politiky mluvili na jedné tiskové konferenci. A hádejte, kolik se toho od té doby změnilo?

Ale zůstaňme ještě u těch pozitiv. Jsou malá, která každý kdo vidět chce vidí. Ale jsou velká témata, která předpokládají více než laický pohled. Máme obrovský potenciál být nejen v horizontu nejbližších desetiletí energetickým srdcem republiky, ale náš region má potenciál jím být i v éře dnes ne-standardních zdrojů. Jsme unikátním příkladem faktu, že tolik zatracovaná, nicméně existenčně podmiňující těžká energetika, je jediným odvětvím, který po sobě uklidí a vrátí přírodu v obecném slova smyslu vše bylo vypůjčeno téměř na 100 %. Vnímáte to jako novinářka také tak?

My dva se spolu shodneme, že uhlí je pro náš region pozhánání. Pokud mne ale vaší otázkou chcete vmanévrovat k nadšené odpovědi, jak moc je úžasné, že se vyuhlené plochy vrací zpátky přírodě, tak tu otázku možná raději vynechte. Nic totiž nevzniklo samo od sebe. Nejdřív to někdo musel zničit, aby to pak mohl (ze zákona) napravit. Takže ano, zdejší zrehabilitovaná krajina je mimořádně krásná, ale já to v návaznosti na okolnosti považují za zcela normální.

Jak vnímáte ty obrovské, byť zákonem vynucené investice do produktů volnočasových aktivit a dejme tomu i cestovního ruchu? Uvědomují si Mosteckané jak i Evropsky nezvyklá a investičně náročná koncentrace možností u nás vznikla a ještě bude vznikat? Nežalují tak obrovské i vodní plochy, že nemáme prakticky jakousi Nerudovskou vizi – Co s tím? Opět se vracíme ke stejné filozofii. Mosteckanům těmi „vynucenými investicemi“ přece nikdo nedělá laskavost. Někdo prostě vytěžil uhlí a pak to dal do pořádku. To je

podmínka těžby. Je samozřejmě obdivuhodné, jak zodpovědně ke zničeným plochám velkodoly přistupují a je prima, že na tak malý region se máme čím pochlubit. Jenže, u sousedů ve Vídni zase třeba mají Prater....

Co se týká Vaší nerudovské otázky – co s tím? Samozřejmě, že i na ní dojde, pokud se ze sociálně slabého regionu stane sociálně zdevastovaný region. Lidé, kteří budou mít sotva na jídlo a nájem, se těžko budou radovat z „koncentrace možností“, jak jste všechny ty atrakce nazval. Přirozené je, že lidé by měli být pyšní, že mohou žít v takovém prostředí. Ale pokud mají zásadní existenční problém? Víte například kolik dětí na Mostecku nemá na běžný školní oběd? Vidíte i tady by mohla mít komora s tolika členy podnikateli, kteří by mohli pomoci, potenciál. Je to vážné téma.

Evropu v dnešní době ohrožuje již nevladatelná migrace, což je problém vysoce překračující náš regionální problém. Ale nás na Mostecku trápí problém tzv. malé vnitřní migrace, kdy se k nám stahují tzv. nepřizpůsobiví a z celkových počtů evidovaných nezaměstnaných je drtivá většina lidí, kteří o práci vůbec nestojí a firmy utrácejí peníze na reklamy k náboru pracovníků.

Při velké migraci si musíme uvědomit, proč k ní dochází. Někdo utíká před válkou a někdo za lepším. Obojí se ale peče děje v celé historii lidstva. Víte, že v letech 1914–1917 musel okres Most z rozhodnutí císaře Františka Josefa „ubytovat“ asi 1 200 válečných uprchlíků? Ať chceme nebo ne, s velkou migrací se musíme nějak vypořádat. Chyba je, že zásluhou politiků a novinářů se vyvolává strach a že se neprovádí pečlivá evidence lidí, kteří přecházejí hranice. Jak jinak eliminovat ty, kteří přicházejí se záměrem hodně hodně škodit.

Ale zmínil jste i malou – vnitřní migraci. Pokud sem lidé migrují za prací, tak je to jediné dobře, protože víme, že některých pracovních příležitostí je i na Mostecku v současné době víc, než těch, kdo chtějí pracovat. Za velký a neřešený problém považuji stěhování lidí do malých měst pod vlivem spekulantů s domy a byty. Ale opět to není vina těch lidí, kteří sem přicházejí. Vina je na politikách, kteří ten problém dlouhodobě neřeší. A pokud se něco neřeší, pak se nabízí známá otázka – komu to slouží? S dovolením se teď zase na chvíli převtělím do role šéfredaktorky a položím otázku já Vám: Zajímalo by mně, jak vnímáte problém uprchlíků Vy?

Rád Vám kdykoliv odpovím, ale proč jsou obecně stránky periodik a obrazovky zahlceny negativními zprávami?

Souhlasím s Vámi, negativních zpráv je moc. I když nic dobrého nepřináší, je to reálný život. Děje se i hodně dobrých věcí, ale vzhledem k úrovni současných médií se jejich vyvážené distribuce asi nedočkáme. Média jsou spouštěčem nálady a veřejného mínění ve společnosti. A občas na to hřeší. Jestli Vás negativní zprávy trápí, dělejte to jako já. Když je té extáze špatnosti na mně příliš, na pár dní si naordinuju informační půst. A proč tolik negativních zpráv? Novináři z horkých médií a z bulvárních novin nepotřebují laxní konzumenty, ale lačnické diváky a posluchače. Povahu českého člověka znáte – proto periodika servírují hlavně napětí a zlo.

Jakou vidíte roli médií ve formování prostředí v regionu?

Velmi složitou – vzhledem k ekonomickému tlaku, pod kterým současná média obecně jsou. Stačí se dotknout problému a lidé, kteří mají moc, si najdou způsob, aby svobodu slova zlikvidovali. V současné době se po novinářích nechce jejich názor, ale jen tak zvané „korektní“ zprávy.

Jak vnímáte podnikatelské prostředí regionu?

Vnímám ho jako neustálý boj s paranoidní byrokracií. Hluboce smekám před každým podnikatelem, který úřednický a paragrafový balast dokázal přežít a navzdory podmínkám, o kterých nejsem přesvědčena, že jsou k malým a středním podnikatelům přátelské, se jeho podnikání daří.

Kdybyste měla tu moc a sílu – co byste naordinovala regionu pro jeho rozvoj?

1. Diverzifikaci průmyslu – vybudování lehkého průmyslu a většího počtu menších továren.
2. Podporu nadaným dětem, které nemohou kvůli špatné sociální situaci dosáhnout na kvalitní vzdělání. Nebo snad znáte na Mostecku jinou nadaci než Nadaci student, která takto pomáhá? Pan doktor Krejčíř z této nadace sice předloni zemřel, ale nadace funguje dál – už dvacet let!
3. Osvícené politiky, pro které není výkon politické funkce jen výdělečná činnost a hlídání vlastní kapsy. Politiky, kteří by žili pro náš region bez ohledu na barvu dresu, jako například na Ostravsku.

Děkujeme za rozhovor.

Redakce

Pavla Borovská

Tři tváře migrace

Migrace je v dnešní době snad nejfrekventovanějším slovem, které lze v médiích číst, vidět a slyšet. Určitě oprávněně, protože místo účinných reálných kroků se jen hloupě tlachá.

Jenomže migraci ve volnějším výkladu lze chápat minimálně ze tří pohledů, chcete-li tváří.

– **Jednak je to ta velká migrace, o které byl napsáno již dost a v dnešním vydání se jí věnovat nehodláme.**

– **Pak je to ta malá, naše česká migrace, kdy pohodlně vegetují a nebo se po republice potulují již „nájezdny tlupy“, kterým jsme se naučili kulantně říkat nepřizpůsobiví.**

– **A nakonec s trochou hořkosti by to mohla být migrace zdravého rozumu u čehož oproti předchozím nemáme ani tušení, kde nakonec končí – ale o tom také někdy jindy.**

Jsmo na Mostecku, a i když nemůžeme říci, že by se nás ta první a třetí netýkaly, přece jenom nás místní již ohrožuje ta druhá a jí bychom se rádi věnovali v následujících příspěvcích.

Redakce

Drahomíra Miklošová

Jak starostka přichází o iluze

Tak by se dal nazvat malý rozhovor s paní Miklošovou, starostkou obce Obrnice, která získala věhlas a ocenění za svoji snahu, práci a i výsledky v práci se „svými“ nepřizpůsobivými.

Pro nás, kterým není osud Mostecká lhostejný, představuje paní starostka jakési světýlko na konci tunelu s vizí, že by se dnes s již „namixovanou“ (omlouvám se opravdovým ochráncům lidských práv) skupinou „romů, poloromů a i neromů“, kteří v celku a množstvím doslova devastují sociální systémy a obecné prostředí k obyčejnému a bezpečnému životu. A když už i tato paní starostka v poslední době vysílá varovné signály se zoufalým výrazem bezmocnosti – pak je třeba využít všech prostředků a vyburcovat bohorovně správce věcí veřejných a jejich vládu k nějaké činnosti.

Jung: Paní starostko, především můj kompliment za Vaše snažení, ale co Vás obecně dnes vede k tomu, že z Vašich posledních vyjádření lze vypočítat jistý pocit zoufalství a zmaru?

Tak nejvíce má na mne vliv stále odcházející občané z naší obce, kteří tady bydleli už od dětství a kteří už nezvládají život v panelových domech s problémovými a bezohlednými rodinami, kterou tvoří bohužel převážně nově se přistěhovaní Romové.

Dále mne začíná trápit nová generace mladých lidí, kteří se dostali do věku 15 – 16 let, kteří i zdárně dokončili základní školu, ale nepokračují v dalším vzdělávání a nechávají se zaregistrovat na úřad práce. Tím se ztrácí hodnota velké energie, kterou

vynakládali na jejich vzdělávání pedagogové základní školy.

Narůstající problém je také ve stále větším a větším zájmu lidí nebo realitních kancelářích (já je nazývám kšeftaři s lidskou chudobou) na skupování bytů v naší obci a přisunu dalších a dalších problémových rodin, na které nám přestávají stačit síly k jejich integraci mezi slušné občany.

Vedení naší obce maximálně podporuje celou řadu projektů a programů na zlepšování vzájemného soužití rozdílných etnik, ale pokud se nezpřísní sociální systém různých druhů dávek, tak naše veškerá práce může přijít vniveč. To bohužel ale není na samosprávě. Totéž se týká špatné vymahatelnosti práva.

Tímto však nechci říci, že všichni Romové jsou problémoví, to zdaleka neplatí. Důkazem je i to, že tzv. „naši zabydlení“ si stěžují na ty nově přichozí, se kterými asi nikdo nikde nepracoval.

Jsou dny a situace, kdy si říkám, zda vůbec má smysl pokračovat ve snaze realizovat programy a aktivity ke sbližování rozdílných kultur a názorů na způsob života. Této otázce jsem podlehla především v době letních měsíců, kdy celé rodiny vyhledávaly do noci venku a svým hlasitým projevem rušily klid ostatních občanů.

Jung: No moc optimisticky nevypadáte. Jsou ale věci, které můžete a v minulosti jste dělali sami, ale jak vám tento problém pomáhá řešit ta větší a velká politika. Vždyť je registrovatelné, že k nám jezdí pomáhat ministři, a představitelé jejich úřadů. I úřad ombudsmanky se nechává slyšet s dobrými radami. Je tu „trojkové“ město Most. Tak proč to nejde?

Aby to zase nevypadalo, že jsem zcela ztratila optimismus, tak to ještě nevzdávám.

Začínám věřit, že něco přeci jenom jde. Celou řadu problémů v našem kraji způsobuje mimo jiné i přebytečný bytový fond, který je ne vždy v dobrém technickém stavu. Některé domy jsou tak tzv. vybydlené, že se už nevyplácí je ani opravovat. V červnu letošního roku na jednání HSRM jsem vznesla podnět k projednání možné dotace k jejich likvidaci. Prostřednictvím Ústeckého kraje a Krajské HSRM byl návrh předložen panu premiérovi při jeho letní návštěvě Ústeckého kraje a v listopadu je program vládou schválen. Dotace na bourání od roku 2016 budou.

A šlo to docela rychle.

Také věřím, že návštěva paní náměstkyně Štěpánkové z Úřadu vlády u nás v Obrnicích koncem října, také přinese některá další opatření, která mohou pomoci.

Paní náměstkyně návštěvě věnovala celý den a těple naslouchala všem problémům, se kterými se potýkáme.

No a před 14 dny mi volala, že se podařila velmi důležitá jednání s Úřadem práce a Hlavní hygienou v Praze, kdy tématem jednání bylo:

1. Vyplácení dávek na bydlení v bytech, které jsou vlastníky bytů zneužívány k jinému účelu, než k úhradě služeb, které nájemníci jejich bytů využívají. Hledání řešení má zamezit zneužívání těchto dávek a tím snižovat rizika především obyvatel domů ve Společenstvích vlastníků, že budou třeba bez tepla a teplé vody.
2. Druhým problémem je nemožnost vstupu do bytů v bytových domech z hygienických důvodů, ze kterých evidentně se šíří nepřijemný hmyz – švábi, štěnice při provádění desinsekce v celém domě, která se tím stává neúčinná a hmyz se následně šíří dál.

Z těchto jednání budou do konce listopadu zpracovány výstupy v podobě legislativních návrhů a v prosinci se má sejít pracovní skupina k připomínkování, které bych se také měla zúčastnit. Pokud by se zadařila prosadit alespoň tato dílčí opatření, tak je to další krok k pomoci řešení problémů tzv. shora.

Pro realizaci dalších a dalších důležitých legislativních změn, které mohou napomoci řešení celé řady problémů v sociálně vyloučených lokalitách, je však třeba spojit síly co největšího počtu měst a obcí a společně s dalšími institucemi majícími sílu a vliv, vyvíjet stále větší a větší tlak na tu, jak jste ji nazval, větší a velkou politiku a nečekat, že se to vyřeší samo.

K názorům paní ombudsmanky se zatím vyjadřovat nebudu, protože bych byla nejdříve ráda, kdyby se nám podařilo ji dostat k nám na Mostecko. Ve spolupráci s HSRM připravujeme pozvání na začátek příštího roku.

Spolupráce s Městem Most probíhá především prostřednictvím sociálního odboru a spolupráce je na velmi dobré úrovni. Také musím pozitivně hodnotit pravidelná setkávání starostů mostecka s panem primátorem, kde je možné si navzájem

vyměňovat zkušenosti a případně hledat i společná řešení.

Jung: Tak přeci jenom trochu optimismu. Ale obávám se, že snaha a dobrá vůle nestačí. Jaksí chybí výsledek a obávám se, že jsme stále cílem oné „vnitřní migrace“. Je neskutečným paradoxem, že ČR se právem pyšně takřka nejnižší nezaměstnaností v Evropě a náš kraj se dlouhodobě potýká s dvociferným číslem a lze očekávat další nárůst. To že místní firmy utrácí peníze za inzertory a reklamy pro nábor zaměstnanců mluví samo o sobě. Prostě většina nezaměstnaných pracovat prostě nebude – je jim na dávkách dobře. Pro řešení těchto problémů se mluví o cukru a biči. Jaké konkrétní nástroje byste si představovala, aby jste mohla jako starostka zajistit klid a bezpečí vašim občanům a samozřejmě i podíl na prosperitě regionu?

Především zpřísnění důvodů pro vyplácení sociálních dávek, a to jak na bydlení, tak na děti. Na bydlení proto, že jsou zneužívány k jinému

účelu než na zaplacení nákladů s bydlením spojených. Dávky na děti bych podmiňovala řádným chozením do školy.

Určitě bych zpřísnila podmínky pro evidenci dětí ve věku od 15 do 18 let na Úřadu práce a pobírání sociální podpory. I zde by měla být povinnost vzdělávání se.

Tím by se mohl eliminovat počet tzv. nezaměstnatelných a nekvalifikovaných lidí, kteří tolik chybí na trhu práce.

Co se týče zajištění klidu a bezpečnosti občanů, tak tady chybí rychlá a účinná vymahatelnost práva.

Není možné, aby například pokuty za porušování veřejného pořádku, pokuty za způsobení škody malého rozsahu krádežemi a neplacení povinných místních poplatků byly vymahatelné pouze u občanů řádně zaměstnaných a absolutně nevymahatelné u těch, kteří jsou na sociálních dávkách.

Myslím si, že by vždy a všude mělo platit, že je něco za něco a ne zadarmo.

Děkuji Vám za rozhovor.

inzerce

Dodávka pitné vody je plynulá

Ač se napříč republikou nesla obava z nedostatku vody, lidé v oblasti, kde zásobuje společnost Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., (SČVK) se nemuseli obávat, že jim vyschnou vodovodní kohoutky. I přes dlouhodobější období sucha byl a je stav zásobování pitnou vodou stabilizovaný a nevyžaduje žádná nestandardní opatření. Zdroje vody jsou dostatečné a jsou provozované s potřebnou mírou zabezpečení. SČVK, čili dodavatel pitné vody v Ústeckém a ve většině Libereckého kraje provozuje nejrozsáhlejší distribuční systém propojených vodárenských soustav v České republice.

Propojený vodárenský a zdrojový systém je zárukou bezproblémové dodávky

Většina okresních a obě krajská města mají díky propojenému vodárenskému a zdrojovému systému 100 % zajištěnou dodávku vody i v případě výpadku některého z rozhodujících zdrojů. Přehradní nádrže v Krušných a Jizerských horách, které jsou zdrojem více než 50 % potřebné surové vody pro úpravu, jsou dimenzovány tak, že garantují dostatečné kapacity vody i při dlouhodobých srážkových deficitech. Velké podzemní zdroje vody, které tvoří druhou rozhodující část potřebné vody, jsou také velmi stabilní a nejsou náchylné na dlouhodobější období bez srážek. Velká města tedy rozhodně nejsou ohrožena.

Odkud a kam dodáváme vodu

Konkrétně pro oblast Ústecka slouží jako zdroj přehradní nádrže Fláje a podzemní zdroje z Litoměřicka. Pro oblasti Teplicka či Mostecka je k dispozici voda z nádrží Fláje a Přisečnice. Pro Chomutovsko je možné využívat navíc ještě nádrže Kameničku, Křimov a Jirkov. Vypadne-li jedna z nich, SČVK zajišťují zásobování z druhého zdroje. Stejně je to na Lounsku. Děčínsko je zásobováno z více zdrojů, kde řada z nich je vzájemně zastupitelných.

Na Liberecko máme zdroje z povrchové vody nádrže Josefův Důl i z podzemních vod Dolánky – Libíč.

V létě byla v několika malých obcích voda doplňována do vodojemu cisternami

Zavážení cisternami do vodojemů se týkalo opravdu jen malých obcí, které jsou zásobovány z lokálních pramenišť. Tyto zdroje však činí jen 0,01 % objemu vody vyrobené a počet obyvatel z nich zásobených činí jen 0,02 % z celkového počtu zásobovaných obyvatel společností SČVK. Kvůli suchu poklesla vydatnost těchto pramenišť a zvýšený odběr vody, způsobený nájездem turistů, SČVK řešily doplňováním vodojemů cisternami z jiných zdrojů, aniž by byla omezena nebo přerušena dodávka vody pro odběratele. Cisterny jezdily po celém území Ústeckého a Libereckého kraje. Ve všední dny i o víkendech. Vodu cisterny vozily i obcím, které SČVK neprovozují. Například obci Světlá pod Ještědem bylo poskytnuto zásobování prostřednictvím 11 cisteren s celkovým objemem 110m³.

Se suchem si vzhledem k velikosti distribučního systému, rekonstruovaným úpravňárnám, dispečerským pracovištím a množství cisteren, Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. poradit umí.

Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.
Zákaznická linka: 840 111 111
www.scvk.cz

Nastal čas dělat správné věci, správným způsobem

Po posledních událostech v Paříži, teroristickém útoku na ruské letadlo nad Sinajským poloostrovem či po útocích v africkém Mali, již žádná země nemůže prohlásit, že je zcela bezpečná. Všechny tyto události jistě mění pohled lidí na aktuální společenské problémy.

Na Zemi neexistuje jedinec, komunita, politická strana, stát či jiná entita, která by mohla pomoci všem, kteří se domnívají, že pomoc potřebují. Nejprve je potřeba vyřešit vlastní problémy a teprve následně pomáhat jiným. Pokud na léčení českých dětí sbíráme víčka od PET lahví a zároveň zveme do našich nemocnic na léčení cizince, pokud u nás existují bezdomovci, kteří žijí a umírají na našich ulicích a my zřizujeme téměř rekreační střediska pro uprchlíky, jejichž původ nemůžeme identifikovat, pokud vláda složitě projednává přidání stokoruny českým důchodcům a přitom vynakládá astronomické částky na zlepšení životních podmínek cizím lidem, kteří přicházejí zneužívat náš sociální systém, může v nás začít hlodat červíček podezření, zda již nežijeme v době absurdní a surreální.

Pomáhat jiným může jen ten, kdo má zajištěny své základní potřeby, mezi něž patří i pocit vnitřní a vnější bezpečnost a jejichž zajišťování je jedním ze základních úkolů státu. Paříž není Kábul, Rakka, Běhghází, Tripolis či Bamaku. Pařížské útoky se odehrály necelých tisíc kilometrů od našich domovů a to musí nutit všechny racionálně uvažující občany k zamyšlení. Nelze se utěšovat tím, že muslimská komunita v Česku je jiná, než například ve Francii či Belgii a čekat na její radikalizaci, která může s aktuální uprchlickou vlnou nastat. Prezident Havel v řadě lidí vyvolal přesvědčení, že s pádem bipolarity světa padla i podstatná bezpečnostní rizika v Evropě a případně další „humanitární“ bombardování ze strany NATO každý problém vyřeší, tak, jako tomu bylo v Jugoslávii v roce 1999.

Svět se však od té doby změnil a je zajímavé, jak politici mění rétoriku. Pokud se jim to hodí, mluví o demokracii, zájmu či vůli většiny lidí.

Zajímavosti pod čarou:

Rozpočet útoku v Paříži

• Pušky (7 ks po 700 €)	4 900 €
• Náboje (2000 ks ráže 7,62)	500 €
• Bomby (7 ks po 10 €)	70 €
• Opasky (šrouby, dráty, baterie)	150 €
• Auta (3 vozidla na týden)	595 €
• Hotely (3 a 7 nocí)	680 €
• CELKEM	6 895 €
• Náklady na oběť	53 €

K zamyšlení nutí rozporuplné reakce na vystoupení prezidenta Zemana na Albertově 17. listopadu letošního roku, které se uskutečnilo po boku lidí, kteří svými činy prokazují, že jim není lhostejný osud obyvatel naší republiky. Mohlo by se zdát, že Česko nemiluje silné osobnosti, ale pouze filozofy, dramatiky, herce, politiky bez vlastního názoru či hospodské povaleče. Avšak pokud se vůli většiny lidí řídí jiný politik, je již označován za populistu. I proto zřejmě dva, ze tří novodobých prezidentů byli a jsou terčem kritiky lidí, kteří nepochopili vážnost současné situace. Prezident Klaus byl často kritizován za svůj postoj k Evropské unii, prezident Zeman je kritizován za svůj postoj k uprchlíkům. Zřejmě vše chce svůj čas. Problematika volného pohybu v Schengenském prostoru, způsob schválení kvót pro uprchlíky, neschopnost EU reagovat na aktuální hrozby, ale i nesmyslná byrokracie, dotační politika narušující hospodářskou soutěž, náklady na provoz aparátu EU a další problémy ukazují, nakolik měl Klas pravdu. Všichni můžeme společně doufat, že čas neukáže i pravdu Zemanovu. V Paříži zabíjeli radikálové z druhé a třetí generace evropských muslimů, o nichž si všichni mysleli, že se bez problémů zapojili do života většinové společnosti.

Můžeme se spolehnout na naše zpravodajské služby, když ty francouzské zjevně selhali? Francouzi a Belgičané po teroristických útocích v Paříži utratili už miliardu eur za mimořádná bezpečnostní opatření. Jak vypočítala agentura Reuters, pro samotné dýchádky masakr neznamenal velkou finanční zátěž. Do útoku zřejmě investovali zhruba 7 000 eur, v přepočtu 190 tisíc korun. Pokud jsou odhady agentury Reuters správné, při konečné bilanci 130 obětí by to znamenalo, že každá vražda útočníky vyšla asi na 53 eur – v přepočtu necelých 1 400 českých korun. Odhad zahrnuje nákup zbraní, munice a materiálů pro výrobu sebevražedných opasků, ale také dopravu z Belgie a ubytování osmi lidí na pařížském předměstí.

Říká se, že „vše špatné je pro něco dobré“, ale je tomu tak i v tomto případě? Možná ano. Ovšem pokud vláda pochopí, nezbytnost masivních investic do bezpečnostních složek státu i do technického řešení ostrahy státní hranice. Je potřeba hledat komplexní řešení zahrnující prostředky detekce a rozpoznávání pohybu, pořídit moderní drony, vystavět zábrany usměřující proud

uprchlíků, natáhnout kilometry žiletkového drátu, nakoupit vrtulníky i radary. Tyto nezbytné investice se mohou vrátit ve formě vyšší zaměstnanosti, technického pokroku, implementaci pokročilých technologií i kooperace firem.

Pokud dojde k postupné radikalizaci většinové společnosti, stane se tak jen díky neschopnosti politické reprezentace reagovat na aktuální světové i domácí dění. Z některých reakcí v masmédiích či na sociálních sítích je zřejmé, že někteří lidé i někteří politici pro skutečnou demokracii ještě nedospěli. Utěšovat nás může to, že se jedná o menšinu, která se slovy klasika stává „stále menší, až bude nejmenší na zemi...“. S trochou nadsázky lze konstatovat, že až jim to po čase dojde, nepůjde demokracie a šaría moc dohromady...

Ve výše publikovaném článku se nebojíme nazývat věci pravými jmény, ale například v oficiálních prohlášeních rakouských úřadů se hovoří o „speciální technické bariéře“. Zcela naopak chybí výrazy jako „zed“, „žiletkový drát“ či „plot“, za jehož vystavbu na vnější schengenské hranici před časem sklídilo Maďarsko kritiku od západních zemí.

Nový polský ministr zahraničí Witold Waszczykowski přišel s myšlenkou, že s evropskou pomocí by měla být vyškolená „armáda z desetitisíců mladých Syřanů“. Ti by podle něj neměli vyesdávat po kavárnách, zatímco armády ze Západu bojují proti Islámskému státu. Doslova řekl: „Do Evropy přišly v poslední době stovky tisíc Syřanů. Můžeme jim poskytnout pomoc při vytváření armády. Z gumových člunů vystoupily desetitisíce mladých mužů s iPady v ruce, kteří se místo toho, aby žádali o jídlo a pití, ptají se kde by si mohli nabít své mobilní telefony... přitom jsou schopni jít s naší pomocí bojovat za osvobození své země... Snažíme se tak předejít situaci, kdy budeme naše vojáky posílat do bojů v Sýrii, zatímco stovky tisíc Syřanů budou popíjet kávu na třídě Unter den Linden v Berlíně a dalších evropských městech.“

(Zdroj: Daily Mail, Agentura Reuters, Die Welt, Agentura AP, FB)

Ing. Jiří Mann, MBA

Žijeme v zajímavém světě?

Toho, co se stalo v listopadu v Paříži, jsem se dlouho obával a čekal, že se to v Evropě dříve nebo později stane.

„Žijte v zajímavém světě“ je prastaré čínské přání komu nepřejeme – pro naši filosofii možná nepochopitelné – ale snad už se Evropští politici „v ne-zajímavém světě“ probudili a najdou společný racionální přístup k hrozbám, obraně, imigrantům (běžencům z oblasti konfliktu), ke strádání a utrpení milionů lidí v oblasti, která byla Irák a Sýrie, kde se nové hranice snaží extremisté a teroristé rýsovat krví a postarají se o bezpečnost Evropských a našich českých hranic. Jestliže žijeme v době války s terorismem, tak domluva v Schengenu byla jen snem naivních politiků. Co se dnes děje v Arabském světě, není v té oblasti světa nic nového. Jen politici našeho světa se neuváženě začali snažit vytvořit nové podmínky uspořádání společnosti a mocenských vztahů v Arabském světě. Snažili se změnit geopolitickou rovnováhu této oblasti a uspořádat místní společnost podle liberálních teorií demokracie. Hlavně se zapomnělo připomenout těm všem lidem, že demokracie jsou jak práva, tak povinnosti a respektování práv a zákonů demokratické společnosti. Také v tom všem hrála roli tzv. změna moci a vlastnictví bohatství, kontrola zdrojů ropy a její doprava. To jsou nejlukrativnější strategické aktivity ekonomiky světa. Každý se zajímal jen o ropy a zemní plyn a zapomnělo se, že některé části Arabského světa také produkují fanatickou wahabistickou ideologii*, která pronikla jako rakovina do světa, ale hlavně je rakovinou Islámu, který prodělává vnitřní náboženskou válku, která může mít katastrofální dopady. Tak snad Francie a Rusko budou v čele (vanguard) války proti teroru. To se snad povede i po sestřelení ruského vojenského letadla Tureckem, při akcích ruského letectva proti turkmenským jihadistickým odpůrcům vlády Al Asada na tureckých hranicích. Konečně snad nějaké akce, která nás nejen spojí, ale efektivně nás zbaví „Islámského státu“ (IS, ale také Daish, ISIS, ISIL) násilí a území jejich „Kalifátu zla“. Na vzniku IS měli na počátku podíl i světové velmoci, které naivně podporovali odpůrce legitimní syrské vlády. I když tato vláda nebyla ukázkou demokracie, ale nezabýjelo se v takové míře jako nyní a různé etnické a náboženské menšiny byly a jsou v oblastech její kontroly chráněny. Hlavními zdroji financování IS se staly Gulské státy s ortodoxní interpretací islámu, hlavně boháči ze Saudské Arábie a Qataru. Praha zatím nebyla na seznamu cílů IS, ale rozhodně je podle mého názoru velká pravděpodobnost, že bude.

Součástí mého výzkumu je environmentální bezpečnost. To mi pomohlo porozumět lépe situaci týkající se i pozadí tzv. „Arabského jara“. Jeden z hlavních důvodů nepokojů v Sýrii, Lýbii, Egyptě a i v Tunisu

byl zapříčiněn globální klimatickou změnou, obdobím velkého sucha a nedostatkem dešťů v letech 2006 až 2010. V období 2006 až 2009 asi 800 000 zemědělců muselo v Sýrii opustit půdu a ti se odstěhovali do měst. V roce 2006 vláda Sýrie prodala veškeré strategické rezervy, aby mohla nakoupit obilniny a potraviny. V roce 2008 varovalo FAO že Sýrie je na pokraji sociálně ekonomické katastrofy. Navíc přišlo asi 100 000 utečenců z Iráku a Palestiny. Tato explozivní situace a tradiční nepřátelství mezi Sunnity (většina obyvatelstva ve většině vnitrozemí jsou sunnité a mezi nimi je hodně příznivců Wahabizmu a terorismu) a na druhé straně s alavity, křesťany, druzy a yazidy vyvolala protesty tzv. arabského jara. Do toho se i zamíchaly země EU (pozor v případě v Sýrie ne USA) a výsledek známe. Nyní v oblastech kontrolovaných Al Assadem je asi 70% obyvatelů, kteří zatím neopustili Sýrii. Jeho vláda chrání alavity (v podstatě Shiia), křesťany, druzy, yazidy a sekulární Sunnity. Je tam větší bezpečnost a menšiny nejsou zabíjeny, pronásledovány a vyhazovány. Proto žádná cizí země nebo mocnost by neměla mít právo Al Assada odstranit pod vnějším tlakem. O tom by mělo rozhodnout obyvatelstvo, které žije na území kontrolovaném Assadem. Největší nepřítel je IS, ne Al Assad.

Obdobná situace byla v Egyptě v době, kdy byl nepokoji odstraněn prezident Mubárak. Před jeho odstraněním v roce 2010 bylo největší sucho a horko v historii zaznamenáno v Rusku. Byly velké požáry na polích a nebyla skoro žádná úroda. Rusko nevyvezlo žádné obilí a cena zrnin drasticky vzrostla na světových trzích. To ovlivnilo i Egypt. Nepokoje v Egyptě předpovídaly různé zahraniční zpravodajské služby, protože se vesnická chudoba začala stěhovat za prací do měst v důsledku such a zdražení potravin (hlavně obilí), špatné úrody a nezaměstnanosti. Nepokoje přivedly vládu muslimského bratrstva, které nevěnovalo velkou pozornost vnitřní bezpečnosti a aktivitám extremistů. V době vlády presidenta Morsi a muslimského bratrstva IS nebyli pod kontrolou a naopak se jeho aktivistům otevřely dveře do Egypta a zvláště do Sinajského poloostrova. Na Sinaj se mimo jiné v době mě práce mapování pouště na východě Sudanu (2011/12) z hranic Eritrie v oblasti pouště a polopouště pašovaly zbraně, ale také lidé. Nyní IS těch zbraní používá, útočí na Egyptské vládní jednotky a dalo i výbušninu (pravděpodobně prostřednictvím sebevražedného atentátníka a nezaměstnance letiště byla propašovaná bomba TATP- tera aceton tri peroxid- velice výbušná látka tak zvaná Matka Satana) do prostoru ruského letadla, které pak explodovalo. Je to tragédie, ale snad je to faktor, který pomůže dat Rusko a západ dohromady.

Záběr z archeologického průzkumu a mapování pouště v oblasti hranic Súdánu s Eritrií. Tato oblast je známá pašováním zbraní a osob do Sinajského poloostrova a do Libye.

Zde v Jihovýchodní Asii, kde v současnosti pracuji, je obdobná situace. Snad největší horko bylo zaznamenáno v Indonésii nyní v období sucha a to bylo exacerbované vlivem El Nina. V Indonésii byly velké požáry a špatná úroda rýže a i nedostatek vody. Cena základních potravin za poslední období asi roku a půl prý vzrostla o 300 až 400% (rýže, sůl, cukr, olej na vaření, zelenina atd.) A nyní i zde mohou nastat nepokoje, pokud se vládě nepodaří udržovat ekonomický růst na dostatečné úrovni.

A z pohledu „zvenčí“ je Česko relativně velice bezpečná a úspěšná země s dobrým zdravotním systémem, školstvím, zaměstnaností, je tam pořádek a systém funguje. Nemluvím o některých rádobě politikách. Bez těch by tam bylo lépe. Ale musíme si toho, co máme, více vážit.

Dr. Karel Peter Kučera
ROTARY CLUB Most
Jakarta, Indonésie, Listopad 2015

*** Wahabismus založil v 18. století jistý ibn Wahab, pocházející z Arábie, který hlásal absolutní nutnost návratu k jákémusi čistému a přísnému výkladu islámských posvátných písem, Koránu a knih sunny. Hlásal povinnost vést džihád, svatou válku proti ne-islámskému světu a šířit islám všude po světě. Jenže u toho jeho fanaticismus nekončil. Hlásal totiž také názor, že většina muslimů odpadla od pravé víry, zradila islám a že proti těmto odpadlíkům je nutné také vést válku.**

Načrtnuto... od Lucie Bartoš

SOLIDARITA NEJINTIMNĚJŠÍ OSOBY. PO PŘÍZNI ŘÍZNI, A CO VÁLEČNÝ UPRCHLÍK? KATARZE PŘÍTOMNOSTÍ – PŘIJDE LOGICKY DALŠÍ STŘEDOVĚK?

Solidarita. Zprofanované slovo? Sedíme s dcerou zrovna u televize a posíláme DMS na podporu zcela cizích nemocných dětí. Balíme u toho dárky do vánočního papíru, malovaného neznámými handicapovanými lidmi... Na druhou stranu: Na stole mi leží dva roky stará pohledávka, kterou mi klient „zapomněl“ zaplatit a způsobil mi škodu, neboť jsem – kromě jiného – musela předfinancovat náklady zakázky a odvést DPH z neproplacené faktury... Přítelkyně mi dnes brečela do telefonu, že po pěti letech ji manžel stále nevypořádal po rozvodu, alimenty také nechodí a živnost zřejmě bude muset ukončit. Kamarád marně shání práci, byť by vůbec nemusel pracovat – pokud by jej vlastní bratr a příbuzenstvo „nevyšplouchli“ s dědictvím nemovitosti.

PROTIPRÁVNĚ K PRÁVU?

Podle mne se nelze divit, když velká část veřejnosti, včetně podnikatelské komunity, nemá důvěru k tomu, jak se přistupuje k uprchlíkům, kteří doslova vnikají na naše území (pokud proudí do naší země bez respektování zákona, tajně, mimo standardní proces azylové politiky státu, a navíc v době teroristických útoků, nedá se jinak než o „vniku“ u těchto jednotlivců mluvit) a dožadují se i vydíráním – hladovkou, házením dětí přes plot, násilným atakováním policie – jakéhosi práva na pomoc. Ano, válečný uprchlík by měl dostat pomocnou ruku i bez zásluh. Imigrant obcházející právo se ale zřejmě práva (na cosí nadstandardního) a upřednostňování oproti obyvatelům hostitelské země dovolává jakási nemístně, nemyslíte?

Asi se nelze divit, že mnozí obyvatelé po letech stále vysoké nezaměstnanosti zejména v našem Ústeckém kraji zdvihají nevěřičně obočí nad tím, že najednou bleskurychle mohou vznikat finanční Fondy pro dotování zaměstnanosti běženců a svaz průmyslu bez skrupulí před řadou nezaměstnaných, špatně placených a živnost horkotěžko držících Čechů tvrdí, že je několik tisíc volných míst, které mohou cizincům-utečencům ihned nabídnout.

„PO PŘÍZNI ŘÍZNI“, ALE JAK SE CHOVAT K IMIGRANTŮM?

Asi se nelze divit – proč?

Když nemůžete věřit **vlastnímu manželovi** (nejbližší osobě a otci společných dětí), který rozhází výplatu do automatů a po rozvodu ani neplatí výživné na vlastní potomky... A stát není schopen tuto dočasnou alokaci – zálohované výživné pro děti z chudých rodin – během několika let legislativně zajistit; rozhodnout, odkud na ni půjčí peníze, které je pak schopen svými nástroji (nebo zajištěním práce pro protiprávně konajícího zadluženého otce) vymoci...

Když nemůžete věřit **vlastní krvi** – **bratrovi**, dojde-li na lámání chleba (dědictví) po rodičích... Když nemůžete věřit ve stáří svým **dětem a vnukům**, kteří přijdou do domova důchodců jen tehdy, dorazí-li složenka se starobním důchodem... Když nemůžete věřit **kamarádovi**, který slíbí vrácení půjčky, ale kde nic tu nic... Jistě každý z nás některý z příkladů zažil či zná ze svého okolí, byť by si dopředu řekl: To není možné, aby mi udělal... Aby se něco takového stalo...

Chtěl by někdo takové zaměstnance? Takového obchodního partnera? Takového manžela, bratra, syna? Dobrovolně jistě ne. Tedy možná ano

– pokud by na takového pracovníka dostal dotaci (mysleno sarkasticky).

Jak pak mohou lidé věřit zcela **neznámým**, „cizokrajným“ **utečencům**, kteří:

ilegálně překračují hranice; napadají řidiče kamionů; upalují si konečky prstů pro znesnadnění identifikace a anamnézy trestné činnosti; nerozumně našemu jazyku; mohou mezi nimi být teroristé; jsou zdravotním rizikem; my jsme jim upřímně řečeno „ukradení“; stěžují si na stravu („darovanému koni na zuby nekoukej“ a rozhodně ne, když utíkáš z války); chtějí jen to své a solidaritu neprojevují, natož chuť pracovat či podnikat, vzdělávat se; neprokazují, že chtějí být Evropě čímsi prospěšní... a jejich komunikace je již nyní – kdy žádná vydiřování, vyhrožování, demonstrativních činech?

A lze věřit vládě vlastního státu? Čekat solidaritu od státu: • kde děti potřebují charitativní nestátní projekt „Obědy do škol“, aby se pořádně najedly, • nemají šanci domoci se svého výživného, není-li „kde brát“ (otec bez bydliště, s prací načerno, s exekucemi, drogovou závislostí či bůhví čím, co způsobilo dítěti rozpad rodiny...), • mnohdy nedostanou místo ve školce, a matky tak horkotěžko mimo jiné seženou zaměstnání s hlídáním, aby kromě uživení hasily ony exekuce a psychickou zátěž rozpadu rodiny, • kde děti zažívají, co je to strávit dětství v tak nevyhovujícím prostředí, jakým je sociální ubytovna či azylový dům, „pokud tam vůbec nějaké místo zůstalo, • kde seniorům nezbyde z důchodu na bonbony pro vnoučky, protože i salám kupují ne na deka, ale na plátky nebo se dokonce přidávají k „nepřízřipobivým“ a koukají, co zbylo u popelnic..., • kde věřitelé, kteří v dobré víře půjčili (či ani dobrovolně nepůjčili) finance, se svých dluhů nedomohou, • kde právo je jen cár papíru, těžko vymahatelné, • kde matky sbírají víčka, aby zaplatily operaci, ale na léčbu pohlavních chorob (HIV – loni 245 milionů jen od VZP, o 70% více než před pěti lety) a na zdravotníky pro utečence, jejichž přítomnost v Evropě prokazatelně snížila rezistenci antibiotik, peníze jsou...

ALE na druhou stranu tento stát zvyšuje toky dotačních financí na renovaci ubytovacích kapacit pro uprchlíky, včetně právního zastoupení pro ně (které použijí proti rozhodnutí našeho státu)?

Jak mohou lidé věřit, že bude schopna česká vláda zabezpečit, zajistit a zvládnout novou a velmi těžkou situaci migrantů a jejich pracovního zapojení,

když výše uvedený výčet potřeb svých vlastních obyvatel je pro vládu už několik let VELKÉ SOUSTO?

SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST

Stejně jako nečekáme milionové sponzorské dary od podnikatele, který je na pokraji krachu, nevynucujeme si charitu od matky, která je sama na hranici chudoby.

Považujeme za logické, že máme solidární systém sociálního a zdravotního pojištění, který reflektuje ekonomické možnosti každého pojištěnce. Lidově řečeno: chci-li rozdávat, musím nejenom chtít, ale – musím mít z čeho.

Přesto je nám většinou zřejmé, že humanitární přístup, dobrovolnická činnost, charita je něco nezbytně potřebného. Mnozí z nás se na tom podíleli a podílejí, přesto spadají v otázce postoje k uprchlické krizi k těm, kteří chtějí solidaritu a fair-play, ale jsou označováni za frustrované xenofoby a vystaveni hysterii, paranoi, závislosti, zoufalství, strachu... Proč ten „dvojitý metr“ od našich politiků? Protože **solidární heslo „Stejná pravidla pro všechny“** už tu jednou – v souvislosti se sociálně nepřizpůsobivými – bylo označeno za rasistické a muselo dolů z billboardů?

ZA PRVÉ: Vláda musí zvládnout sebe, zajistit řádně povinnosti a životní prostředí (nejdříve nebo zároveň) vůči svým obyvatelům-pracovníkům-podnikatelům, kteří solidární systém budovali a pro ně byl vytvořen. Za takových okolností může rozdávat – za takových okolností může RISKOVAT dopad, ohlas své solidární pomoci.

Mám-li jeden bochník chleba, mohu se o půlku rozdělit, i když mám velký hlad. Mám-li jen jedno jediné poslední sousto a mám se rozhodnout, koho nakrmit: 1) neznámého imigranta v době teroristických hrozeb, 2) sebe, 3) své dítě? Ne zvolím variantu 1, ani variantu 2, zvolím variantu 3. Proč po nás vláda chce, abychom volili prioritně jedničku? Relevantní otázka, na kterou opravdu chceme znát odpověď. Není. A proto není se čemu divit, že...

ZA DRUHÉ: Vláda musí být schopna garantovat, že pomoc nebude na druhé straně někomu škodit – že se nevrátí ve zlém. Je to volba mezi dvěma zly – menším a větším? Asi ano. Měli bychom zvolit to menší... Až tu imigrant, který dostal teplou postel, jídlo a bezplatného právníka, způsobí násilný trestný čin, jak tuto „solidaritu“ premiér Sobotka vysvětlí rodině oběti? Relevantní otázka, na kterou opravdu chceme znát odpověď. Není. A proto není se čemu divit, že...

Česká energetika podle Jaroslava Haška?

Když jsem 20. října ráno přišel do práce, tak mě moje sekretářka ve stylu paní Müllerové ze Švejka sdělila novinu „Tak nám prolomili limity“. A já ve stejném stylu odpověděl, jaké? Já znám dva.

Všichni tušíme, že se jednalo o prolomení limitů těžby hnědého uhlí na Dole Bílina, kdy rozhodnutí naší vlády k této problematice bylo stále odkládáno se zdůvodněním, že nemá k dispozici dostatečné množství informací. Není předmětem tohoto článku podrobně rozebírat správnost či nesprávnost tohoto rozhodnutí, ale zamyslet se nad situací v naší energetice ve smyslu naplňování cílů Státní energetické koncepce (SEK) přijaté vládou ČR v letošním roce.

Ale vrátím se ke stanovisku pana ministra Mládky, že k rozhodnutí o prolomení limitů i na dole ČSA nemá dostatečné informace a že toto rozhodnutí bude možné přijmout někdy až kolem roku 2020.

A tak jsem si řekl, jaké informace asi panu ministru a vládě tedy scházejí, vždyť máme před několika měsíci schválenou SEK, kde jsou zpracovány různé scénáře vývoje energetiky ČR a na tomto základě se vláda rozhodla a SEK přijala. Ta se tím v souladu se Zákonem č. 103/2015 Sb stala závaznou pro výkon státní správy v oblasti nakládání s energií.

Vývoj hrubé výroby elektřiny předpokládá dle SEK do roku 2040 pokles výroby z uhlí o cca 30 000 GWh, u jádra naopak nárůst o 12 000 GWh, u OZE nárůst o 10 000 GWh a u zemního plynu o cca 3 500 GWh. Celková hrubá výroba elektřiny by měla klesnout o cca 5 000 GWh do roku 2040. Významným prvkem zajištění energetické bilance státu je také snižování spotřeby energie cestou zvyšování účinnosti jejího využití.

A tak jsem si provedl vlastní rozbor, jak to vlastně s náhradou za uhlí vypadá.

Jedna ze dvou významných komodit kromě OZE, je rozvoj jaderné energetiky.

V letošním roce končí licence na jeden z bloků JE Dukovany. Doposud však není udělena licence, která by provoz bloku prodloužila do dalších let a to tak, aby následně mohla být zahájena výstavba dalších, nových bloků na JE Dukovany a Temelín bez vzniku

disparity v elektroenergetické bilanci státu. Zbývá jen věřit, že se ČEZu podaří licenci zajistit.

Nevím, zda se změnil postoj našich sousedů z Rakouska a Německa k dalšímu rozvoji JE v Evropě a konkrétně v naší republice. Pokud vím, tak k zásadnímu obratu jejich protijaderné energetice u nich nedošlo. Kromě jiného, velmi nízká cena silové elektřiny způsobuje, že klasicky pojatá ekonomika návratnosti investic do JE a nejen do jaderné, příliš nevychází a to nemožno opomenout, že náš Stavební zákon v současném znění prakticky neumožňuje výstavbu děl, kde je požadována EIA. Takže jak?

Ale nevádi, máme přeci obnovitelné zdroje (OZE).

Stačí uvést na trh potřebné akumulátory elektřiny, které budou cenově dostupné, zajistit rekonstrukci přenosové a distribuční soustavy za cca 200 miliard korun a dotačně podpořit potenciální zájemce o výstavbu OZE. Pokud vezmu úvahu naše klimaticko geologické podmínky, dále názor, že půda má sloužit především pro zemědělskou a lesní výrobu, tak jsem mírně pesimistický, zda stanovené cíle do roku 2040 jsou reálné. To už vůbec nechci pracovat se zjištěním amerických vědců, že kolem roku 2030 až 2040 má přijít malá doba ledová.

A tak máme tedy zemní plyn, který by možné výpadky v jádru, uhlí a OZE alternoval. Navyšování jeho spotřeby je ale v rozporu s cíli SEK ve smyslu udržení určitého procenta naší dovozní nezávislosti v oblasti PEZ. Takže jak?

Tak budeme šetřit!

Nemám na mysli „jedna žárovka v bytě, žádná myčka, pračka tak, jak to bylo v padesátých letech minulého století“, ale cestou zvyšování energetické účinnosti. Jaký je ale současný stav? Dle metodiky vyplývající ze Směrnice 2012/27/EU si připravila ČR rovnoměrný náběh úspor a do roku 2020 má být dosaženo celkově kumulovaných energetických úspor ve výši 191,10 PJ. Za období 2014 až 2015 je však tento úkol zásadním způsobem neplněn. Otázkou je, zda je vůbec splnitelný za stávající situace,

kdy o odběrných místech z pohledu energetické spotřeby a také technických a ekonomických možností odběratelů energie víme velice málo. Takže jak?

Pokud tato moje úvaha uváděná v tomto článku je správná, tak se vládě ČR nedivím, že její rozhodnutí o dalším vývoji v těžbě uhlí odsouvá.

Proč jsme přijali SEK, když nemáme zcela jasno o reálnosti plnění hlavních jejích cílů. Zde však nalézám odpověď – platila by ta z roku 2004 a tak se vybíralo ze dvou zel. Spíše si však pokládám otázku, proč k tomuto stavu dochází a zda bude v našich silách a možnostech tento stav změnit.

V závěru mého článku chci být však optimistou, což je mě osobně blízké. V naší energetice pracuje značné množství vzdělaných, chytrých a pracovitých lidí z mnohaletými zkušenostmi. Nemyslím si, že v PS a Senátu, či na ministerstvech a ve vládě máme neschopné lidi. Jde jen o to, s pokorou naslouchat těm, kteří mají na základě svojí kvalifikace a praxe co k této problematice říci.

A tak bych skončil další větou z Haškova Švejka: „Von se každý může zmylit, a musí se zmylit, čím víc o něčem přemejšlí“. Ovšem v tom „přemejšlení“ je asi problém.

Ing. Václav Hrabák

Předseda energetické sekce při HK ČR

► KATARZE PŘÍTOMNOSTÍ. BEZPEČNOST VERSUS SOLIDARITA

Bojím se, že například – mimo jiné – klesne úroveň vzdělávání na školách. Bojím se, že posíláme miliony/miliardy do rozvojových zemí, ale jednou pro slepotu našich politiků může být rozvojová země zase z nás... Myslíme si, že naše přítomnost je v dějinách lidstva „pupkem světa“. Podívejme se ale na to, na jaké úrovni byla například architektura, filozofie, matematika, divadlo, umění, astrologie, ale také politika (základy demokracie) ve starověkém Řecku v 5. a 6. století před naším letopočtem, bez vymožeností počítačové techniky, kterou považujeme

za znak civilizace... Nemluvě o ještě starších egyptských pyramidách, které ne nadarmo řadíme mezi sedm divů světa. A přesto přišel středověk, který byl v některých směrech krokem zpátky.

Pokud si myslíme, že jsme civilizace minimálně na úrovni antiky, co nám dává to egoistické přesvědčení, že se nezhroutí lidský řád opět na úroveň středověkého úpadku? Technická vyspělost? Technika a hloubka lidské mysli nejdou zcela ruku v ruce. Technický pokrok není základem ani zárukou rozmachu. Jen se podívejte na výsledky matematické gramotnosti a sociálních kompetencí současných dětí a porovnejte pár let zpátky...

Nepřeházeli jsme si náhodou položky v Maslowově pyramidě potřeb? Nehmatatelná BEZPEČNOST se upozadila... Ztratili jsme smysl života. Musíme si prožít katarzi v uprchlické vlně, zhroutil ekonomiky, black-out, smrt rukou teroristů, abychom jej opět poznali...?

(ZKRÁCENO – PLNOU VERZI NAJDETE NA WWW.OHK-MOST.CZ V ZÁKOŽCE E-TEMA.)

Lucie Bartoš, publicistka

ÚLOŽIŠTĚ RICHARD

Podzemní chodba ÚRAO Richard

Ukládání radioaktivních odpadů je konečným krokem v dlouhé posloupnosti pečlivě kontrolovaných činností, kam patří sběr a třídění odpadů, jejich skladování, zpracování, úprava a přeprava na úložiště. Smyslem všech těchto činností je ochrana člověka a životního prostředí. Proto je třeba radioaktivní odpady izolovat od životního prostředí na tak dlouhou dobu, dokud se v důsledku samovolných procesů radioaktivní látky nerozpadnou na látky jiné, stabilní. Právě tomuto účelu – tedy bezpečnému uložení radioaktivních odpadů na potřebnou dobu – slouží úložiště radioaktivních odpadů.

V České republice jsou v současné době v provozu tři úložiště radioaktivních odpadů: největší je úložiště Dukovany v areálu jaderné elektrárny Dukovany, úložiště Richard v Litoměřicích na úpatí Bidnice a nejmenší je úložiště Bratrství u Jáchymova na úpatí Krušných hor. Právě tzv. „institucionální odpady“ (odpady, které vznikají ve zdravotnictví, průmyslu, zemědělství či výzkumu – jedná se např. o staré měřicí přístroje a radioaktivní zářiče, znečištěné pracovní oděvy, látky, papír, injekční stříkačky atd.) se od roku 1964 ukládají v úložišti radioaktivních odpadů Richard. V České republice je evidováno více než sto původců institucionálních radioaktivních odpadů. V současné době je v Richardu uloženo více než 24 tisíc obalových souborů.

Úložiště tvoří malá část bývalého důlního komplexu Richard I, II a III, který má více než 40 km chodeb a překopů. Nadloží i podloží důlního komplexu je tvořeno nepropustnými slínovci, jejichž mocnost přesahuje 50 m. Pod slínovci jsou jemnozrnné pískovce. Úložiště se nachází nad hladinou podzemních vod a je klasifikováno jako podpovrchové.

V letech 1943–1944 si Německo vybralo toto místo pro podzemní tovární výrobu firmy Auto Union A. G. Chemnitz (výroba komponentů a součástek k motorům Maybach – typ HL 230) a koncernu Osram. Stavba výrobních prostor v podzemí dostala krycí označení Richard. Na rozsáhlém stavebním projektu pracovali uvězněni horníci, zedníci, betonáři, elektrikáři, instalatři a další řemeslníci, kteří byli na stavbu dopravováni z pracovního tábora, část z nich i z nedalekého Terezína. Zcela dokončit se podařilo jen několik hal, do nichž umístil své provozy německý koncern Auto Union. Konec války zastihl podzemí v různém stádiu stavebních úprav. Od zcela dokončených výrobních hal až po chodby, kde probíhaly teprve rozšiřovací hornické práce. Po odvezení veškerého

zařízení koncem roku 1945 zde Čížkovické cementárny a vápenky obnovily těžbu vápence. Během dalších 15 let vznikl rozsáhlý komplex chodeb navazující na Richard I. Používaný způsob těžby byl však mnohem dražší než v otevřeném lomu a těžba byla ukončena. Od roku 1964 se upravená část dolu začala využívat pro ukládání radioaktivních odpadů.

Sudy s odpady

Pro vybudování vlastního úložiště byly využity prostory bývalého vápencového dolu Richard II, které byly dalšími hornickými pracemi v letech 1960–1964 rozšířeny do dnešní podoby. Obslužné chodby úložiště jsou 6–8 m široké a jejich výška se pohybuje v rozmezí 3–4 m. Stabilita chodeb je zajištěna železobetonovými rámy ve tvaru rozevřeného obráceného lomeného U. Stěny obslužné chodby jsou pokryty stříkaným betonem – takzvaným torkretem. V podlaží zpevněné betonem je umístěna důlní kanalizace s průběžnými retenčními jímkami. Kanalizace ústí do vnější retenční jímky. Podél obslužné chodby o celkové délce 630 m jsou vybudovány jednotlivé ukládací komory, které jsou zabezpečeny vstupními železobetonovými výztužemi. Odvětrání prostoru úložiště je zajištěno ventilátorem. V úložišti je po celý rok stabilní teplota (cca 10°C). Areál úložiště se rozkládá na ploše 16 ha. Součástí povrchového areálu úložiště Richard je provozní budova, informační středisko, laboratoř a také akreditovaná zkušebna obalových souborů, která provádí zkoušky

Teplotní zkouška

obalových souborů určených k přepravě a ukládání radioaktivních látek požadované vyhláškou č. 317/2002 Sb., například zkoušku postříkem vodou, zkoušky volným pádem z 1,2 a 9 metrů, zkoušku tlakem, zkoušku průrazem, pádovou zkoušku a pád na tyč, zkoušku drcením 500 kg deskou, tepelnou zkoušku a zkoušku ponořením.

Pádová věž

V letech 2005–2007 byl na úložišti Richard realizován projekt Phare, jehož cílem bylo ověření způsobu konečného uzavření ukládacích komor s radioaktivními odpady. Pro tento účel byly vybrány odpady z let 1965–1985. Uzavřená komora a použité technologie slouží k dlouhodobé demonstraci a ověřování možnosti bezpečného uzavření úložiště.

Aby se vyloučily jakékoliv pochybnosti z hlediska dlouhodobé bezpečnosti, je úložiště a jeho nejbližší okolí pravidelně monitorováno. Posláním SÚRAO je zajišťovat bezpečné ukládání radioaktivních odpadů dosud vyprodukovaných i budoucích v souladu s požadavky na radiační ochranu, jadernou bezpečnost a ochranu člověka a životního prostředí.

Cílem SÚRAO je, aby informace o radioaktivních odpadech byly snadno dostupné všem zájemcům, a to především v regionech, kde se v současnosti úložiště provozují. V koordinaci s Centrem cestovního ruchu Litoměřice byla zřízena v podzemí litoměřické radnice stálá expozice o důlním díle Richard, kde má i úložiště své prostory.

Stálá expozice v podzemí litoměřické radnice

Richard Falbr sám odchází z funkce lídra krajské tripartity

Tato zpráva překvapila laickou i odbornou veřejnost našeho kraje, protože Richard Falbr se stal jakousi ikonou a uznávaným i obávaným bojovníkem za prosperitu našeho kraje. V povědomí byla a je vize, že ikony nestárnou a vše je věčné. Na činy a počiny pana Falbra mohou být a jistě jsou různé názory, což je normální, spíše nenormální by to bylo naopak, ale je nesporné, že jeho jméno bude v tom pozitivním slova smyslu zcela určitě natrvalo spojováno s naším krajem a mosteckým okresem. Chtěl bych tímto Richardu Falbrovi osobně a i za OHK Most za jeho činnost vyjádřit uznání, poděkovat a vyslovit přání a přesvědčení, že odchodem z formální funkce předsedy krajské tripartity jeho neformální vliv a zkušenosti budou nadále ku prospěchu našeho regionu. Jsem poctěn, že je ochoten odpovědět i na pár mých otázek, které našim čtenářům předkládáme. Redakce

Mohl byste v krátkosti popsat svoji cestu v našem kraji a na začátek proč jste v roce 1996 kandidoval do senátu jako nezávislý za okres Most?

Do Mostu jsem jezdil od počátku 70. let do řady podniků jako právník odborů kontrolovat dodržování pracovních předpisů a řešit pracovní právní spory. Navštěvoval jsem poměrně často Dehor Most – podnik komunálních služeb a technické služby. Samozřejmě jsem také navštěvoval odborové organizace těžební společnosti Mostecká uhelná. A tak jsem byl řadou odborářů vyzván k tomu, abych se pokusil kandidovat jako nezávislý do senátu. Povedlo se a byl jsem zvolen na dva roky. Po uplynutí dvou let jsem byl zvolen podruhé na období šesti let.

Kdy se zrodila myšlenka založit Hospodářskou a sociální radu Mostecká?

Vzhledem k tomu, že jsem v té době dělal předsedu odborové konfederace a byl zvyklý na to, jak užitečné je vyjednávat v tripartitě a jako příznivec sociálního dialogu jsem s řadou mosteckanů projednal možnost založení něčeho podobného v okrese Most. S velkým vděkem vzpomínám na Helenu Veverkovou, Miroslava Tlapáka, Janu Šmejcovou, Lídu Holadovou, Ivana Otise, Miroslava Kulihu a další. Od samého počátku existence rady jsme trvali na absolutní apolitičnosti tohoto orgánu. Chci říci, že od samého počátku a vlastně během celé existence rady se skvěle chovaly těžební společnosti, na které se postupně Mostecká uhelná rozdělila. Dá se říci, že i dnes se všichni největší regionální zaměstnavatelé chovají k Mostecké a později i ke krajské radě velmi vstřícně.

Co bylo největším úspěchem rady?

Rozhodně považuji za největší úspěch schválení Globálního plánu revitalizace a získání tzv. 15 mld. Kč od Zemanovy vlády k provádění rekultivační na území zasaženém těžbou.

Jak s HSR-ÚK (Ústecká rada vznikla ještě před rozdělením republiky na kraje) komunikovaly krajské vlády a Vláda ČR?

Kraj vedený Jiřím Šulcem využíval apolitičnosti tripartity ke zprostředkování řady jednání s tehdejší

vládou ČR. Musím bohužel konstatovat, že za pravicových národních vlád a zejména za předsednictví Petra Nečase se poměry zhoršily. Nezájem Nečasovi vlády o jednáních ve velké tripartitě se samozřejmě promítl i do nespolečnosti s krajskou radou. Uspořádání Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje je jedinečné složením zástupců, kteří se na práci rady podílejí. Členy rady jsou totiž zástupci hospodářských a sociálních rad okresů, které tvoří zaměstnavatelé, zástupci odborů a velkých měst.

Proč jste zůstal v čele rady i za doby svého působení v Evropském parlamentu?

Přestože jsem Pražák, zůstal jsem Mostu a Ústeckému kraji věrný proto, že jsem měl spoustu skvělých spolupracovníků a proto, že Praha velkou pomoc nepotřebuje. Za dobu svého působení v Evropském parlamentu jsem zprostředkoval kontakty s Evropskou komisí, aby se začalo pracovat na projektech prospěšných pro region.

Nastalo někdy období krize, kdy jste uvažoval z vedení rady odejít?

O odchodu z vedení rady jsem nikdy neuvažoval, a to protože i v době hospodářské krize díky tradičním a dlouholetým partnerům, kteří se zachovali zodpovědně Severočeské doly, Severní energetická, Unipetrol, Spolchemie, CS beton, Ekostavby Louny, ale také města jako Děčín, Most nebo vysoké školy a další desítky organizací jsme se nakonec přes toto období přenesli a dokázali práci tripartity dále rozvíjet. V této souvislosti chci připomenout, že za svou práci pro radu nebyli nikdy členové rad placeni.

Zmínil jste pozitivně součinnost mnoha podniků, jak celkově hodnotíte podnikatelské prostředí v Ústeckém kraji?

V Ústeckém kraji je ve srovnání s jinými regiony méně malých a středních podniků, to je skutečnost, kterou bychom měli změnit, už kvůli tomu, že tyto firmy vytváří v součtu mnoho pracovních míst a nehrozí takové riziko, jako u velkých firem, které když ukončí svou činnost, dojde v jednom momentě k obrovské ztrátě pracovních příležitostí, což si kraj

nemůže dovolit. Zájmy podnikatelů v kraji hájí hospodářské komory, a to jak na okresní tak krajské úrovni. Oceňuji, že OHK Most patřila také mezi zakladatele první okresní hospodářské a sociální rady, některé další okresní komory se pak přidaly. Tato spolupráce je velmi důležitá, protože hospodářské komory a hospodářské rady se ve svých posláních velmi dobře doplňují. Na národní úrovni je členem tripartity Svaz průmyslu, ale v regionální rovině Ústeckého kraje jsem vždy daleko výrazněji vnímal přínos právě hospodářských komor a jejich aktivit, proto jsem rád, že se aktuálně jedná o přistoupení Krajské hospodářské komory a snad i Agrární komory ÚK do krajské tripartity.

Jak vnímáte Ústecký kraj a co byste mu popřál?

Z toho co jsem výše řekl, je zřejmé že můj vztah k Ústeckému kraji a k Mostecku je velmi kladný a trvalý. Obdivuji proměny, kterými kraj prošel a může mě čert vzít, když se televizní zprávy o tomto regionu omezují na snímky povrchových dolů a staré záběry výsypek. Tak úžasné rekultivační práce, které byly v kraji provedené i díky hospodářské radě a také díky inženýru Štýsovi a dalším rekultivátorům, nemají ve světě obdoby. Do budoucna bych kraji přál rozvoj, vznik nových pracovních příležitostí a spravedlivé chování Prahy k tomuto regionu, protože to co kraj po desetiletí dává republice, mu dosud nikdo nebyl schopný, být jen částečně splatit.

Děkuji všem členům a partnerům Hospodářské a sociální rady Ústeckého kraje za jejich spolupráci.

Děkuji Vám za rozhovor

Vážení obchodní partneři a spolupracovníci,
přejeme Vám mnoho pracovních
i osobních úspěchů ve Vašem životě.
Ať Vám pohoda a štěstí prozáří
nejen sváteční chvíle Vánoc, ale také dny nového roku

KERAMOST
akciová společnost

HSRM

REMA

TERRI
s.r.o.
Most – Ústí nad Labem – Glomy

TISKÁRNA K&B

FUTURE 21 s.r.o.

JB Group
pojišťovací makléř

**MOST
AUTODROM**

KOMORA s.r.o. je s Vámi již 10 let

Motto: Výpis ze zákona 31/ 1992 Sb. §4 Působnost komory

(1) Komory v rámci své působnosti zejména

- c) organizují vzdělávací činnost a spolupracují s orgány státní správy v zajišťování informačního servisu, profesního vzdělávání a forem rekvalifikace a při řešení problémů zaměstnanosti,
- e) dbají, aby členové komor vykonávali podnikatelskou činnost odborně a v souladu s obecně závaznými právními předpisy,
- h) zřizují a spravují zařízení a instituce na podporu rozvoje podnikání a vzdělanosti,
- k) vykonávají vlastní hospodářskou činnost na podporu řádného plnění svých úkolů a v souladu se svým posláním,

i systémová certifikace jsou specifické procesy a tak nastalo hledání poradenské organizace i certifikační autority. Zatímco první z nich bylo poměrně jednoduché, to druhé představovalo pro laiky oříšek. Nakonec padla volba na certifikační orgán s neobvyklým názvem Český lodní a průmyslový registr, který v té době patřil k největším na trhu. Tato volba se postupem času ukázala správná, ale s dalším vývojem jako nedostatečná.

Rozhodnutí druhé:

Narůstající počet certifikovaných firem sdružených v OHK Most a žádosti o koordinované postupy vyústily **28. července 2004** v založení „Odborné sekce firem s prokazatelným systémem řízení“, kterou dodnes pracovně nazýváme „ISO“. Tato odborná sekce se v krátké době stala počtem členů největší v rámci OHK Most a započala s řešením problémů, které každodenní uplatňování požadavků normy ISO 9001 přináší. Kupodivu zde neplatilo, že „peníze jsou až na prvním místě“, neboť hlavním problémem se ukázal nejednotný přístup auditorů, nejistota a špatný způsob komunikace s certifikačními orgány.

Rozhodnutí třetí:

Inspirace z partnerské IHK Halle, znalost podnikatelského prostředí i potřeb členských firem vyústily rozhodnutím nejtěžším, zásadním a zcela unikátním, v němž se představenstvo OHK Most usneslo na vytvoření nezávislého certifikačního orgánu (CO), začleněného do struktury hospodářské komory, jako dceřiná společnost OHK Most. K naplnění usnesení došlo **13. prosince 2005**, kdy byla založena KOMORA s.r.o. a započaly práce na její akreditaci národním akreditačním orgánem Český institut pro akreditaci o.p.s. Praha (ČIA).

Cesta:

Jednalo se o dlouhodobý, finančně i personálně náročný proces, v němž bohužel nehrály roli pouze odborné znalosti. Vzhledem ke splnění všech náležitostí a po prověrkách (toto slovo užívám zámeřně, neboť jejich základem nebylo jen odborné posouzení, ale i „politická“ objednávka) vydala ČIA novému certifikačnímu orgánu národní akreditaci

a vpustila štiku do rybníka plného vypasených a líných kaprů, které tak vytrhla z letargie.

Nutno však podotknout, že se z části nejednalo o kapry bezzubé. Cenová politika a uplatňovaná praxe vyvolaly u části starých certifikačních orgánů hysterickou reakci, stupňující se přes pomluvy a očeřňování, přes stížnosti Asociaci autorizovaných a akreditovaných osob (AAAO), až po podněty k ČIA. A výsledek? Velké NIC. Žádný z orgánů nezjistil pochybení, a jak říká staré arabské přísloví „Psi štěkají, ale karavana jde dál“. S odstupem času je toto okopávání kotníků pouze úsměvnou částí historie KOMORA s.r.o. i akreditovaného certifikačního orgánu (CO) KOMORACERT, obzvláště pokud si uvědomíme, že byl naší komorou vybudován od základu, bez cizího kapitálu, západoevropského know-how i bez zázemí státních zkušebních ústavů, tak jako řada stěžovatelů.

Celý proces měl i další zajímavý aspekt, který stojí za zamyšlení. Po akreditaci CO KOMORACERT jsme byli pořádně o pomoc při vytvoření dalšího certifikačního orgánu, tentokrát v působnosti Hospodářské komory hlavního města Prahy. I přesto, že měli potřebnou dokumentaci, adekvátní prostory, praxi i způsobilý personál, ČIA odmítla akreditaci udělit. Proč asi...?

Dalším zvláštním momentem v historii našeho certifikačního orgánu byla ochotná neochota začlenit jej do struktury HK ČR, jako její oficiální certifikační orgán. Zažili jsme řadu jednání plných slibů i dojemné jednoty, ale činy se nějak vytratily. Přesto, že byl záměr vzniku CO předjednan s tehdejšími prezidentem HK ČR i tajemníkem a jeho již profesionální činnost s dalšími prezidenty a tajemníky, k naplnění záměru nikdy nedošlo. Proč asi...? To se asi nikdy nedozvíme. Možná po ohlédnutí se za zákonem o HK snad nyní, po 10 letech?

Prostředí:

Je vidět, že certifikační orgány jsou dobře organizované a asociální jednání nese úspěchy. V letošním roce však svítila špetka naděje, když se při HK ČR ustanovila Sekce kvality. Pokud se však

Ing. Jiří Mann, MBA

Podnikání je často adrenalinovou disciplínou a s trochou nadsázky se dá konstatovat, že usinající podnikatel neví, zda se ráno probudí do stejných podmínek, které platily večer. Turbulentní doba sehrává negativní roli a podnikatelské prostředí se s tímto hendikepem muselo naučit žít. Projekt KOMORA s.r.o. resp. historie značky KOMORACERT je toho zájímavým příkladem.

Dovolte nám vyprávět příběh „Jak tři důležitá rozhodnutí OHK Most vyústila v unikátní projekt“. Vraťme se tedy o deset let zpátky a připomeňme, si jak to tenkrát bylo.

Rozhodnutí první:

Píše se **21. září 1999** a představenstvo OHK Most přijímá přelomové rozhodnutí, které se v následujících letech ukáže jako velice důležité. Na trhu se již zabydlelo „ISO řady 9000“, dřívější doména velkých podniků. Jednalo se o normu pro certifikaci systému managementu jakosti, jejíž požadavky byly poprvé uveřejněny v roce 1987 a vyšly z anglického standardu BS 5750. Norma však prošla změnami, které ji postupně přiblížily k plošnému využití v podnikatelském i nepodnikatelském prostředí. V roce 1999 vyhlížela odborná veřejnost s očekáváním avizovanou revizi tohoto standardu, který měl být revolučním přelomem koncepce i přístupu k jejím požadavkům. A právě to byl impulz k zásadnímu rozhodnutí, které následně z OHK Most učinilo první certifikovanou složku Hospodářské komory České republiky (HK ČR) a určilo jeden ze směrů dalšího vývoje.

Rozhodnutí však často bývá tou nejjednodušší částí celého procesu a jeho praktické naplnění přináší dříve netušená poznání. Zavedení, uplatňování

domníváte, že tak vznikl protipól k dobře organizované skupině certifikačních orgánů a HK ČR vytváří svým členům platformu pro sjednocení certifikovaných firem, je možné tuto domněnku považovat za obzvláště úsměvnou. Převážnou část členů Sekce kvality tvoří „staří známí“ z AAAO a sekce je tak její nejnovější reinkarnací. Po vystřízlivění z krátkého opojení, že se něco mění, jsme na prvním jednání navrhli vytvoření pracovní skupiny zaměřené na kvalitu certifikace a sekce, snad v duchu Ovidiusovského „Je dobře učit se i od nepřátel“ a vědoma si své hlasovací síly, návrh schválila. Od té doby se však potýkáme s nechutí členů naší odborné sekce „ISO“ vstoupit za dané situace do celorepublikové sekce, ale již Giacomo Casanova řekl „Nepřítomní nemají nikdy pravdu“ a tak je možná v průběhu času přesvědčíme, že by bylo lépe být u toho. K dosažení rovnováhy na obou stranách tak zřejmě bude muset vzniknout Asociace nezávislých akreditovaných osob či Asociace na ochranu certifikovaných firem.

Byznys:

Deset let je dlouhý čas i na tak konzervativní obor, jakým je posuzování systémů řízení. Evropská unie navíc průběžně vytváří moloch požadavků, z něhož tahá jako kouzelník z klobouku tzv. horizontální témata – jednou životní prostředí, podruhé udržitelný rozvoj, potřetí rovné příležitosti. Vývoj společenských zájmů je tak překotný, že na něj podnikatelé jen velice těžko reagují. Doba, v níž byla certifikace systémem řízení podle normy ISO řady 9000 vrcholem firemního snažení, je dávno pryč. Do popředí se tak

dostaly další systémy, prokazující splnění požadavků v oblastech environmentu, bezpečnosti práce, řízení rizik či sociální odpovědnosti. V zájmu udržení konkurenceschopnosti CO KOMORACERT došlo k postupnému rozšiřování akreditace, oborů působnosti a způsobilosti provádět certifikační i dozorové audity i pro nové standardy, které zákazníci požadují.

Nicméně se ukázalo, že některé specifické standardy Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) jsou pro konkrétní podmínky českých podniků složité či těžko uplatnitelné. Proto jsme v roce 2012 vstoupili společně s OHK Most do zcela nové oblasti a vytvořili vlastní standard pro posuzování plnění podmínek rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce. Samozřejmě se nejedná o mezinárodně platný normativ, nicméně zohledňuje správnou praxi a poskytuje reálný obraz plnění základních požadavků v předmětné oblasti. Standard je však svým způsobem přelomový, neboť se jedná o jeden z modelů sebehodnocení, při němž odpadájí finanční nároky na účast externího certifikačního orgánu a organizace si audit provede prostřednictvím vlastních zaměstnanců.

Již v úvodu toho zamyšlení jsem se zmínil o nestabilním prostředí, které neposkytuje jistotu ochrany investice při realizaci konkrétního podnikatelského záměru. Při vzniku CO KOMORACERT byla v národní legislativě zakotvena podmínka držení systémového certifikátu pro uchazeče o zakázky financované z veřejných zdrojů. Z našeho pohledu zcela správné kritérium, který na základě

měřitelných parametrů oddělovalo zrno od plev nebo chceme-li, na základě jasných kritérií pověřené podnikatele od ostatních. V rámci transparentnosti však různí samozvaní experti, obchodní komory země, které by si měly raději uklidit před vlastními prahem či občanská sdružení vytáhli do boje a slabé i rozhádané politické prostředí podleho brutálnímu nátlaku. Nový zákon o zadávání veřejných zakázek již příslušné klauzule neobsahoval a důsledky toho rozhodnutí nesou každodenně veřejní zadavatelé.

Již jednou byla zmiňována AAAO, která se aktivně podílela na „vyšetřování praktik“ KOMORACERTu. Nicméně, cílem stěžovatelů tehdy bylo především odhalit cenotvorbu výkonů nového certifikačního orgánu a získat informace k obhajobě nemravných cen, které dlouhodobě uplatňovali. Správnost naší cesty směrem k zákazníkům však byli nuceni sami potvrdit, když se s odstupem pár let dostali na zhruba stejnou cenovou úroveň. Co se stalo? Jak je možné takto razantně snížit ceny výkonů, obzvláště v letech růstu vstupních nákladů, zvyšování cen energií, zvyšování mzdových nákladů? Naplnění sedmého Božího přikázání? Zázrak? Ne, pouze edukativní role KOMORACERTu a dalších nezávislých certifikačních orgánů, které na trhu přibýly.

Tak takových bylo minulých deset let KOMORACERTu, certifikačního orgánu, který se před nikým nepovyšuje a před nikým neponižuje. Do nové dekády vstupuje zdravý, silný a ambiciózní subjekt, který považuje zákazníky za své partnery...

KOMORA s.r.o. není jen KOMORACERT:

V předchozích odstavcích jsme popsali složitou cestu vedoucí ke vzniku certifikačního orgánu KOMORACERT, překonávání překážek, nástrah a obtíží i vstup do nepřátelského prostředí, které se nám však daří měnit. Věřím, že nám předchozí část udělala z nepřátel přátele a pokud ne, tak nepochopili, že se doba změnila. Jedná se však o téma, o němž bylo napsáno dost, aby si každý udělal svůj obrázek.

Pojďme se nyní věnovat i jiným oblastem, neboť KOMORA s.r.o. není pouze CO KOMORACERT, ale komplexní záměr navazující tam, kde končí kompetence okresní hospodářské komory.

KOMORA s.r.o. je komerční organizací, která si musí na svůj provoz vydělat a takto byl projekt od počátku postaven. Zisk však může být férový nebo nepřiměřený a my jsme se od počátku chtěli ubírat první cestu. Kvalitní služba za férovou cenu není jen synonymem slušnosti, vyspělosti, ale i základem stavebním kamenem důvěry a dlouhodobé spolupráce se zákazníky.

KOMORA s.r.o. dostala od zakladatele do vínku řadu dobře míněných rad, kudy se ve své činnosti ubírat

a poté byla vhozena na trh, s radou poslední „...běž a nezastavuj se“. Od té doby tak činíme, i když je to často běh přes překážky. Další rady jsme nedostali, neboť již Mark Twain řekl „Rozdávat rady je zbytečné. Moudrý si poradí sám a hlupák stejně neposlechne“.

Jasným zadáním zakladatele bylo pouze vytvoření certifikačního orgánu a zbytek podnikatelských aktivit byl ponechán na rozhodnutí managementu. Nápadů padla spousta, ale za stěžejní byly vybrány jen dvě oblasti – odborné vzdělávání zaměstnanců a příprava projektů ze strukturálních fondů.

Problematika „komorových“ firem je však specifická a tam, kde to před námi vyzkoušeli, moc neuspěli. I proto jsme se raději obrátili k fungujícímu modelu. A kde to je? U německé obdoby naší hospodářské komory, zejména u naší partnerské IHK Halle. Právě tam jsme se poučili, abychom se vyvarovali „českých“ chyb a experimentů.

Přestože je KOMORA s.r.o. standardním podnikatelským subjektem, má oproti jiným svou pozici ztíženu, neboť nechce být přímou konkurencí členských firem OHK Most. Pro konečné rozhodnutí

tedy nelze brát v potaz pouze kapacitu firmy, erudici a faktické možnosti, ale i tržní prostor omezený zájmy členů OHK Most a saturací trhu.

Nerozpakovali bychom se vstoupit do oblasti, v nichž členové OHK Most působí, ovšem pouze pokud bychom byli přesvědčeni, že to dělají špatně. Na jednu stranu bohudík, na druhou bohužel – oni to dělají fakt dobře a tak se volné obory zužují. Diverzita je však potřebná, obzvláště v nestabilní době, kdy žádná firma nemůže stát na jediném produktu.

Závěr a vize:

Deset let činnosti je poměrně dlouhá doba k tomu, aby potvrdila správnost původního záměru. OHK Most tato dcerka sluší a Vám ostatním pomáhá. I proto budeme dál hledat nové podnikatelské příležitosti, řešit aktuální problémy, pomáhat zákazníkům s plněním legislativních povinností a dělat správné věci, správným způsobem.

Ing. Jiří Mann, MBA

Místopředseda OHK Most – gestor kapitálových účastí

IDEÁLNÍ VÁNOČNÍ DÁREK

ZLATÝ POUKAZ

VÁŠ UNIKÁTNÍ DÁREK DLE VLASTNÍHO VÝBĚRU

Poukaz je možné uplatnit:

- Balíček taxijžd - SUBARU WRX STI | OCTAVIA CUP III | Drift BMW M3 nebo,
- 1 hodina osobní coaching včetně jízdy ve voze SUBARU WRX STI nebo,
- 1 x VIP vstupenka Czech Truck Prix 2016 nebo,
- 1 x kurz Polygonu dle vlastního výběru: kurz bezpečné jízdy | FUN | kurz sportovní jízdy | kurz Driftu.

Dárek plný zážitků za 5 500 Kč.

Jako bonus získáte zdarma bronzové členství AMK, www.automotoklub-most.cz.

JAKO DÁREK MŮŽETE ZAKOUPIT I STŘÍBRNÝ NEBO PLATINOVÝ POUKAZ.

KONFERENCE

„Stav a vývoj kvality ovzduší Ústeckého kraje“

Ve čtvrtek 19. 11. 2015 se v Mostě ve sportovní – rekreačním areálu Benedikt sešla téměř stovka účastníků konference s názvem „Stav a vývoj kvality ovzduší Ústeckého kraje“, kterou v rámci projektu Brána ekologie otevřená aneb OVZDUŠÍ za finanční podpory Ústeckého kraje (č. dotace 15/SML0773), Severočeských dolů a.s. a statutárního města Mostu pořádalo Ekologické centrum Most pro Krušnohoří (ECM). Jednalo se o první konferenci na téma ovzduší pořádanou přímo v Mostě. Účastníci se seznámili se stavem ovzduší Ústeckého kraje před sametovou revolucí a jeho vývojem po ní a dále pak s opatřeními vedoucími k jeho dalšímu zlepšování. Konference je završením aktivit ECM pro veřejnost v roce 2015 u příležitosti 15 let jeho trvání.

Úvod

Ovzduší je pro člověka jednou z nejdůležitějších složek životního prostředí, bez které se nemůže obejít. Vdechovaný vzduch a vše, co obsahuje se dostává až do nitra lidského těla a přímo tak působí na zdraví člověka. Proto je kvalitě ovzduší věnována velká pozornost jak na národní a evropské, tak i na mezinárodní úrovni.

Dle zprávy Českého hydrometeorologického ústavu „Znečištění ovzduší na území České republiky v roce 2014“ došlo v roce 2014 na řadě lokalit, stejně jako v předchozích letech, k překročení imisních limitů některých látek se škodlivými dopady na lidské zdraví. Řada hospodářských a společenských aktivit stále produkuje takové množství emisí, které je v kombinaci s meteorologickými a rozptylovými podmínkami příčinou překračování imisních limitů určitých škodlivých látek.

Ovzduší České republiky v současné době nejnvýznamněji zatěžují suspendované částice PM_{10} a $PM_{2,5}$, benzo[a]pyren a přízemní ozon. Imisní limit suspendovaných částic PM_{10} byl překročen na 8,1 % území České republiky, kde žije 24,4 % obyvatel. Imisní limit částic $PM_{2,5}$ byl překročen na 1,8 % území České republiky, kde žije 8,6 % obyvatel. Roční průměrné koncentrace benzo[a]pyrenu překročily imisní limit na 10,7 % území České republiky, kde žije 51,1 % obyvatel. Část území i obyvatel České republiky byla v roce 2014 vystavena i nadlimitním koncentracím přízemního ozonu (5,6 % území a 0,8 % obyvatel).

Zhoršená kvalita ovzduší není problémem jen aglomerací a větších měst, ale i malých sídel, kde se suspendované částice a benzo[a]pyren dostávají do ovzduší převážně z lokálního vytápění.

Cíl konference

Cílem konference bylo připomenout odborné veřejnosti, politikům, zastupitelům obcí, pracovníkům státní správy i podnikové sféry, pedagogům i studentům v Ústeckém kraji stav ovzduší před sametovou revolucí, seznámit je s vývojem kvality ovzduší po sametové revoluci, konstatovat současné problémy ovzduší Ústeckého kraje a prezentovat opatření, vedoucí ke zlepšení situace.

Program konference

V úvodu konference přivítala účastníky ředitelka Výzkumného ústavu pro hnědé uhlí a.s. Ing. Marcela

Šafařová, Ph.D., poté pozdravil účastníky primátor města Mostu Mgr. Jan Paparega, za Ministerstvo životního prostředí přednesla velmi zajímavou přednášku na téma nové legislativy v oblasti snižování emisí spalovacích stacionárních zdrojů RNDr. Barbora Cimbálníková, z odboru ochrany ovzduší. Vedoucí Ekologického centra Most pro Krušnohoří (ECM) Ing. Milena Vágnerová poté přiblížila cíl konference, poděkovala za finanční podporu Ústeckému kraji, společnosti Severočeské doly a.s. a statutárnímu městu Most, seznámila účastníky s organizačními pokyny a vyzvala je k zaměření pozornosti i na postery, které sebou přivezli zástupci Českého hydrometeorologického ústavu v ústí nad Labem, Státního zdravotního ústavu a Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Program jednodenní konference byl velmi nabitý. Jednání bylo zahájeno dle plánu v 09:30 hod. a skončilo v 17:30 hod. Program byl rozdělen do 4 tematických bloků: Ústecký kraj a ovzduší, Znečištění ovzduší, Imisní monitoring a Praktické výsledky výzkumu a opatření v oblasti ovzduší. Zaznělo celkem 17 odborných přednášek na téma vývoje emisí, imisí, jejich monitoringu, vlivu na zdraví člověka, ekosystémy i zemědělskou produkci, zajímavých statistických údajů a výsledků aktivit a výzkumných projektů, zabývajících se kvalitou ovzduší.

Přednášející

Do Mostu přijeli renomovaní odborníci ze Státního zdravotního ústavu Praha, Českého hydrometeorologického ústavu v Ústí nad Labem, Zdravotního ústavu v Ústí nad Labem, Českého statistického ústavu, Ministerstva životního prostředí i Ministerstva dopravy, Univerzity Karlovy v Praze, Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i., Výzkumného ústavu rostlinné výroby, v.v.i. v Chomutově, ale také z krajského úřadu Ústeckého kraje a firmy Ascend s. r. o., která je odborným garantem iniciativy STOP PRACH.

Účastníci

Konference se zúčastnila téměř stovka účastníků z řad zástupců měst a obcí (např. Most, Novosedlice, Březno, Děčín, Postoloprty, Litvínov, Litoměřice, Duchcov, Bílina, Louny), organizací (např. HSRM, Euroregion Krušnohoří, ČIŽP, ORGREZ, OAK Most, DIALOG

Horní Jiřetín), podniků (např. Česká rafinérská a.s., Vršanská uhelná a.s., Severní energetická a.s., United Energy, a.s.), pedagogů (MŠ, ZŠ, OA a SOŠ zemědělská a ekologická, Žatec, UJEP, VŠB TU Ostrava). Zúčastnili se ale i soukromé osoby, které problematika ovzduší Ústeckého kraje zajímá.

Nejzajímavější poznatky

RNDr. Barbora Cimbálníková z Ministerstva životního prostředí upozornila, že od 1. ledna 2016 budou pro spalovací stacionární zdroje platit nové přísnější emisní limity.

Provozovatele spalovacích stacionárních zdrojů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a vyšším čekají od 1. ledna 2016 nové povinnosti, vyplývající ze směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích (směrnice IED), které jsou transponovány do zákona o ochraně ovzduší.

Na plnění požadavků nové směrnice o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení (MCP) a tedy na nové hodnoty emisních limitů pro oxid siřičitý, oxidy dusíku a tuhé znečišťující látky pro spalovací stacionární zdroje s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 1 MW nebo vyšším a nižším než 50 MW se musí také připravit i provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem nižším než 50 MW. Obsahem této směrnice je totiž omezování emisí ze zdrojů s jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a nižším a tato oblast nebyla dosud na evropské úrovni upravena.

Ing. Pavel Machálek z Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ), oddělení emisí a zdrojů, prezentoval přehled vývoje kvality ovzduší v regionu z hlediska emisí. Připomněl historii zavedení Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO) na počátku 80. let minulého století, který nahradil již tehdy provozované způsoby evidence technických údajů o zdrojích a emisích na Ministerstvu lesního a vodního hospodářství (MLVH), České technické inspekci ovzduší (ČTIO) a Slovenské technické inspekci ovzduší (STIO).

Koncem osmdesátých let byly převáděny činnosti související se zpracováním, archivací a rozvojem REZZO do Úseku ochrany čistoty ovzduší ČHMÚ a programové zajištění převzala společnost IDEA-Enví, s.r.o. Datové sady nejnvýznamnější skupiny zdrojů (REZZO 1)

jsou archivovány za roky 1980, 1982, 1984 a dále každoročně. Datové sady REZZO 2 jsou po dílčích územích archivovány za roky 1989–1995 a dále již pro každý rok za celou ČR.

V devadesátých letech byla v oddělení emisí a zdrojů vypracována metodika pro výpočet emisí z vytápění domácností, nahrazující do té doby prováděný přímý sběr údajů od distributorů uhlí a plynu. Rovněž byla navázána spolupráce s odbornými institucemi pro zpracování emisních bilancí dalších specifických skupin zdrojů, jakou jsou chovy hospodářských zvířat, použití organických rozpouštědel a mobilní zdroje.

Od roku 2000 do roku 2012 bylo ve struktuře emisní bilance zachováno členění podle předchozí legislativy (velké zdroje, střední zdroje, malé zdroje a mobilní zdroje). Od roku 2013 jsou v REZZO 2 prezentovány pouze dopočtené emise zjednodušených hlášení. Dopočty neohlašovaných emisí úplných hlášení (spalovací zdroje) budou součástí REZZO 1 již v průběhu roku 2016.

Jednotlivé kategorie REZZO:

- REZZO 1** – zdroje dle Přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší
- REZZO 2** – dopočtené emise spalovacích zdrojů
- REZZO 3** – vytápění domácností, použití rozpuštědel, chovy zvířat, stavební činnosti, polní práce a nově těžba uhlí a skládky odpadů (TZL a VOC)
- REZZO 4** – silniční a další doprava, zemědělské a lesní stroje, údržba zeleně, otěry (TZL) a odpary (VOC); dle metodik EMEP/CLRTAP je použita metodika „fuel sold“; letecká doprava mimo LTO cyklus není zahrnuta

Ing. Machálek účastníky seznámil s proměnami emisní bilance, kdy největší změny emisí nastaly u kategorie REZZO 3:

- vytápění domácností
- doplnění emisí z těžby uhlí a skládek (TZL a VOC)
- bilance emisí NH₃ z chovů přesunuta do REZZO 3

Úpravy emisní bilance se dotkly také kategorie REZZO 4:

- Centrum dopravního výzkumu využilo údaje Centrálního registru vozidel pro aktualizaci vozového parku nákladních vozidel
- byly doplněny emise z odparů palivových systémů benzínových vozidel
- v souladu s mezinárodní metodikou se výrazně upravily emisní faktory TZL pro otěry (nejvíce u otěrů vozovek)

Emisní bilance prezentovaná na www.chmi.cz představuje konsistentní sadu emisí pro území ČR, krajů, popř. okresů pro období let 2000–2013. V květnu 2015 byly tyto údaje v sektorovém členění ohlášeny v rámci mezinárodních závazků EMEP/CLRTAP. Obdobné činnosti pro aktualizaci sady emisních údajů za období let 1990–1999 byly zahájeny s cílem prezentovat je v průběhu roku 2017.

RNDr. Josef Keder, CSc. z ČHMÚ hovořil o vývoji kvality ovzduší v regionu z hlediska imisí. Připomněl mimo jiné, jaký byl vývoj v Ústeckém kraji ročních průměrných koncentrací oxidu siřičitého (SO₂) od roku 1969 a koncentrací suspendovaných částic PM₁₀ od roku 1971 a dalších znečišťujících látkách. Z přehledných tabulek vyplynulo, že např. maximální denní průměrná koncentrace SO₂ byla v roce 1969 ve výši 1002 µg/m³ a v roce 1971 byla maximální denní průměrná koncentrace suspendovaných částic SPM ve výši 1330 µg/m³.

Hovořil o inovaci státní imisní sítě v roce 2015, kdy byla mimo jiné rekonstruována Observatoř Tušimice (stožár, SODAR/RASS, výškové profily větru a teploty). Rekonstrukce umožní sledovat znečištění v pohraniční oblasti CZ/D, mimořádné situace a lépe porozumět vzniku smogových situací. Pozastavil se také nad příčinami vyhlášení smogové situace dne 6. listopadu 2015 kvůli vysokým koncentracím SO₂ v Ústeckém kraji, kdy paradoxně příčinou smogové situace nebyla inverze teploty, ale rozpad inverzní vrstvy.

Statistické údaje o Ústeckém kraji a jeho životním prostředí přednesla **Ing. Monika Raušerová** z Českého statistického úřadu Ústí nad Labem. Např. ze statistiky výdajů na ochranu životního prostředí od roku 1989–2014 za celou ČR, je patrné, že nejvíce se na ochranu ovzduší a klimatu investovalo v polovině devadesátých let, v roce 1998 však začaly platit přísnější normy pro emise do ovzduší pro velké zdroje znečištění, a investice začaly klesat. V roce 2014 je patrné, že opět stoupají výdaje na ochranu ovzduší, a to v souvislosti se zavedením přísnějších opatření pro znečišťovatele, která mají platit až do roku 2016 a dá se očekávat, že by investice měly růst tedy i v letošním roce. Nejvíce investorů na ochranu ovzduší a klimatu bylo v období 2010–2014 v Moravskoslezském kraji, následoval Ústecký kraj, nejméně investorů pak bylo v Královéhradeckém kraji.

Velmi zajímavou přednáškou byla prezentace **Ing. Dagmar Cettlové** z odboru životního prostředí a zemědělství – oddělení ochrany životního prostředí a udržitelného rozvoje krajského úřadu Ústeckého kraje na téma Aktivity Ústeckého kraje ke snížení znečištění z lokálních topenišť. Problematika lokálních topenišť nebyla dlouhodobě řešena a přitom cca 15 % českých domácností je vytápěno tuhými palivy a jsou zdrojem emisí problematických látek cca 40 % PM₁₀, 60 % PAU a až 90 % B(a)P. Prezentovala Společný program na podporu výměny kotlů, kdy MŽP spolupracovalo s kraji na základě dobrovolnosti. Přehledně uvedla výsledky jednotlivých výzev a také budoucnost kotlíkové dotace. Národní program je již ukončen, protože MŽP vyjednalo podporu v rámci OPŽP 2014–2020. Celková alokace je až 9 mld. Kč. První výzva Ústeckého kraje bude v objemu cca 156 mil. Kč. Start je předpokládán na leden/únor 2016, měsíc předem budou zveřejněny kompletní podmínky programu včetně příslušných formulářů. Výměna kotle na tuhá paliva bude možná za nový zdroj splňující požadavky na ekodesign (kotle

na TP, plynové kotle, tepelná čerpadla, solární systémy) a současné zlepšení energetické náročnosti budovy.

Výhodami nového dotačního programu je výrazné navýšení celkové částky (plus možnost dalšího navýšení v případě zapojení samospráv), rozšíření výběru nových zdrojů vytápění o tepelná čerpadla, solární systémy a možnost podání žádosti i jiným způsobem než osobním podáním na podatelně KÚÚK.

Iniciativu STOP PRACH prezentoval účastníkům konference **RNDr. Lubomír Paroha** ze společnosti Ascend s.r.o. Iniciativa STOP PRACH vznikla v roce 2009 v souvislosti s projednáváním hodnocení vlivu lomu Bílina na životní prostředí (dokumentace EIA). Sdružuje města a obce okolo lomu Bílina, společnost Severočeské doly, a.s. a tým odborníků. Předcházela jí však dlouhodobá snaha společnosti Severočeské doly a.s. o komunikaci s obcemi a veřejností.

Cílem iniciativy STOP PRACH je paralelně s minimalizací vlivu Lomu Bílina na úroveň znečištění ovzduší částicemi, přispět ke snížení vlivu ostatních zdrojů (především vytápění z domácností a dopravy) na úroveň znečištění ovzduší primárními částicemi.

Od roku 2010 funguje paralelně s tzv. Protiprašným projektem společnosti Severočeské doly, a.s. pro lom Bílina, který také doplňuje. Protiprašný projekt obsahuje 37 souhrnných opatření ke snížení prašnosti v rámci činnosti lomu Bílina. Každoroční zpráva o plnění protiprašných opatření monitoruje probíhající činnost a prezentuje plnění úkolů Protiprašného projektu, který byl zpracován na základě požadavku MŽP k rozhodnutí povolení k hornické činnosti lomu Bílina pro období 2010–2030. Plnění projektu je pravidelně kontrolováno a hodnoceno řídicím výborem Protiprašného projektu. Protiprašný projekt byl v letech 2011, 2012, 2013 i 2014 plněn a jsou vytvořeny předpoklady pro to, aby byl plněn i v roce 2015.

MUDr. Helena Kazmarová ze Státního zdravotního ústavu Praha, odboru hygieny životního prostředí a monitoringu zdravotního stavu obyvatelstva podrobně vysvětlila účinky vybraných znečišťujících látek v ovzduší (aerosol, oxid dusičitý, ozón, polycyklické aromatické uhlovodíky – PAU, benzen) z hlediska vlivu na zdraví, přiblížila, co rozhoduje o účinku těchto látek, mechanismy působení, zdravotní projevy atd.

RNDr. Ivan Beneš, CSc. ze Zdravotního ústavu v Ústí nad Labem (ZÚ) nazval svou přednášku „Vývoj znečištění Ústeckého kraje z mého hlediska“. Přehledně na grafech ukázal vývoj emisí SO₂ v Teplicích před sametovou revolucí (od roku 1982–1990) a po ní (od roku 1990–2014), dále poukázal na vývoj koncentrace prašného aerosolu PM₁₀ a PM_{2,5} v Teplicích od roku 1992–2014. Vysvětlil cíle a prezentoval výsledky dosažené v rámci projektu „Ultraschwarz – ultrajemné částice a zdraví“, který byl řešen v letech 2012–2014 ve spolupráci s Technickou univerzitou Drážďany (3 partneři na německé a 3 partneři na české straně) v rámci programu Cíl 3.

RNDr. Jan Hovorka, Ph.D. přednesl vysoce odbornou přednášku na téma Charakterizace a odhad zdrojů atmosférického aerosol. Pracuje jako vedoucí laboratoře pro studium kvality ovzduší na Ústavu pro životní prostředí Přírodovědecké fakulty University Karlovy v Praze. Je odborníkem na atmosférický aerosol – fyzikální a chemická charakteristika, určování zdrojů znečištění atmosféry a je také vědeckým tajemníkem České aerosolové společnosti. Podrobně vysvětlil co je to aerosol, jeho vznik, velikost, zachyt v dýchací soustavě člověka, způsob stanovení jeho chemického složení, prezentoval výsledky dosažené v rámci měření v obci Březno v létě a v zimě v období let 2008–2010 a dále v Mladé Boleslavi v únoru až březnu 2013 a také letová měření aerosolu, prováděná v roce 2014 a 2015 v Mladé Boleslavi pomocí experimentální vzducholodi o délce 11 m naplněné heliem.

Shrnutí jeho přednášky byly následující nezbytné podmínky kvalitních odhadů zdrojů atmosférického aerosolu:

1. podrobná charakterizace aerosolu získaná s vysokým časovým rozlišením
2. reprezentativnost dat z bodového měření
3. souhlas modelového řešení s daty:
 - a) pozemních síťových/mobilních měření
 - b) letových měření

Ing. Vít Sedmidubský z odboru strategie – oddělení dopravní politiky a čisté mobility Ministerstva dopravy seznámil účastníky konference s opatřeními zaměřenými na snižování vlivu osobní a nákladní dopravy na životní prostředí.

Ve vývoji mobility v EU je preferována doprava v elektrické trakti:

- z městské dopravy postupně vyloučit automobily se spalovacími motory (prioritní orientace na hromadnou dopravu s elektrickou trakti)
- nákladní dopravu nad 300 km převést ze silnic a dálnic na železnici
- příměstskou dopravu převést ze silnic na železnici
- meziměstskou silniční dopravu nahradit železnici (osobním automobilům a autobusům zůstane operativní a venkovská doprava)
- leteckou dopravu nad pevninou nahradit železnici (letadla zůstanou lety přes oceán).

Hlavními cíli jak dosáhnout opatření je větší využívání energeticky účinnějších druhů dopravy = úspory energií (koncepte veřejné dopravy, koncepte nákladní dopravy), zaváděním alternativních energií = čistá energie (Národní akční plán čisté mobility) a větší plynulost provozu = úspory energií (Akční plán ITS – telematika, dopravní sektorové strategie- dopravní infrastruktura. Stát bude podporovat využívání plynu CNG, avšak není vhodná náhrada trolejbusové a tramvajové trakce těmito autobusy (význam elektrické trakce). Tramvaje a trolejbusy jsou a budou využívány i v meziměstské dopravě. V těchto případech by se měl kraj podílet na financování (není

rozdíl, zda meziměstskou dopravu zajišťuje autobus, vlak nebo trolejbus)

Stav a vývoj znečištění ovzduší v Ústeckém kraji podle bioindikované depozice hlavních toxických a rizikových prvků prezentoval ředitel Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i., Průhonice (VÚKOZ) **doc. RNDr. Ivan Suchara, CSc.**

Ústecký kraj, stejně jako celá Česká republika, prošel třemi fázemi vývoje emisí:

1. období 1960–1987: nárůst emisí všech znečišťujících látek, emise z průmyslových topenišť hnědého uhlí, emise chemického a strojírenského průmyslu, emise z koncentrované dopravy, prašné emise ze skryvek a zemních prací
2. období 1988–1998: pokles sledovaných emisí, restrukturalizace průmyslu, odsíření uhelných elektráren, snižování a zrušení distribuce olovnatého benzínu apod.
3. období 1998–2010: nevýznamné snižování, kolísání nebo mírný nárůst znečištění ovzduší (NO_x)

VÚKOZ provádí od r. 1995 v Ústeckém kraji biomonitoring na 26 biomonitorovacích plochách v jehličnatých lesích.

Konstatoval, že Ústecký kraj měl v období 1990–2000 nejvyšší úroveň atmosférického spadu Al, As, Be, Ce, Co, Ga, Hg, Li, Nd, Pr, S, Se, Sr, (U), V, Y, půdních částic, kyselého deště (H⁺, F, Cl). V období 2000–2010 došlo ke značnému poklesu úrovně spadů a velikosti hot spotů. Zůstávají největší spady As, Be, Co, Li, S, V a podle počasí geogenního Al, Ce, Cs, Ga, La, Nd, Pr, Sr, Y...

Na základě výsledků biomonitoringu z období 1995–2010 konstatoval pokles kyselosti smrkové kůry, ale současně upozornil na růst depozice reaktivního dusíku a na související riziko: eutrofizace, snížení biodiverzity, růst acidity a překročení kritické zátěže pro vrchoviště, písčiny, jehličnaté lesy, epifyty... (dle výsledků biomonitoringu z období 2005–2010).

O vlivu imisí a atmosférické depozice především SO₂ a těžkých kovů, ale také ozonu O₃ na zemědělskou výrobu a životní prostředí v Ústeckém kraji hovořil

Ing. Roman Honzík z Výzkumného ústavu rostlinné výroby v.v.i. z týmu Trvale udržitelného zemědělství a obnovy krajiny.

Velmi zajímavá byla přednáška **Mgr. Jana Horálka** z ČHMÚ na téma Stav znečištění ovzduší v Evropě a České republice a jeho monitoring. Směrnice EU 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším a následně i česká legislativa (tj. vyhláška č. 330/2012 Sb.) stanovuje pro monitoring znečištění ovzduší minimální počty měřících stanic pro různé znečišťující látky v jednotlivých zónách a aglomeracích každého členského státu EU.

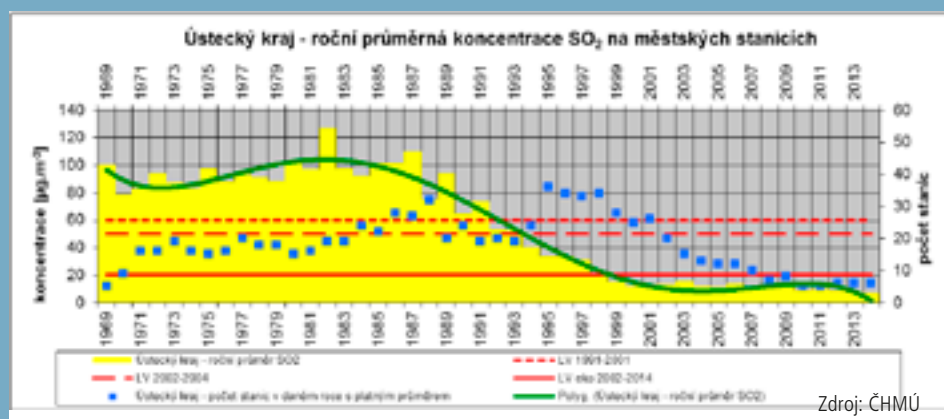
Za monitoring jsou zodpovědné jednotlivé členské státy. V České republice pro ten účel byla zřízena Státní imisní síť, kterou provozuje ČHMÚ. Tato síť je doplněna měřicí sítí Státního zdravotního ústavu (SZÚ) a měřeními dalších organizací. Naměřená imisní data jsou v rámci ČR předávána do databáze Informačního systému kvality ovzduší (ISKO), kterou provozuje ČHMÚ, v rámci Evropy do databáze e-reportingu (dříve AirBase), kterou provozuje Evropská agentura pro životní prostředí (EEA).

Prezentoval mapy evropské i české staniční sítě pro znečišťující látky O₃, NO₂, NO_x, SO₂, PM₁₀, PM_{2,5}, benzo(a)pyrenu BaP. U české staniční sítě jsou sledovány také koncentrace benzenu, oxidu uhelnatého CO a těžkých kovů. Hovořil o metodice mapování a komentoval aktuální mapy znečištění ovzduší jednotlivými látkami na evropské i národní úrovni z hlediska zdraví, ale i vlivu na ekosystémy – plodiny a lesy. Zdůraznil, že pro rok 2012 byla poprvé vytvořena mapa znečištění ovzduší BaP.

Mgr. Lenka Janatová z ČHMÚ, oddělení ochrany čistoty ovzduší velice pěkně přiblížila vývoj monitoringu venkovního ovzduší v Ústeckém kraji.

První měřící stanice v rámci imisní sítě ČHMÚ začaly měřit v roce 1969 SO₂ a v roce 1973 TSP. Stanice byly manuální (lidská obsluha stanic), odesílání vzorků k rozboru do laboratoře, výsledky byly nejdříve za 14 dní od odběru vzorku.

Signální varovný a regulační systém (SVRS) se začal budovat v roce 1973, staniční síť byla doplněna o až 18 stanic. Byla měřena pouze koncentrace SO₂, měření probíhalo kontinuálně, výsledky měření sice byly okamžitě na prognózním pracovišti, ale nebyly vhodné pro dlouhodobé zpracování.

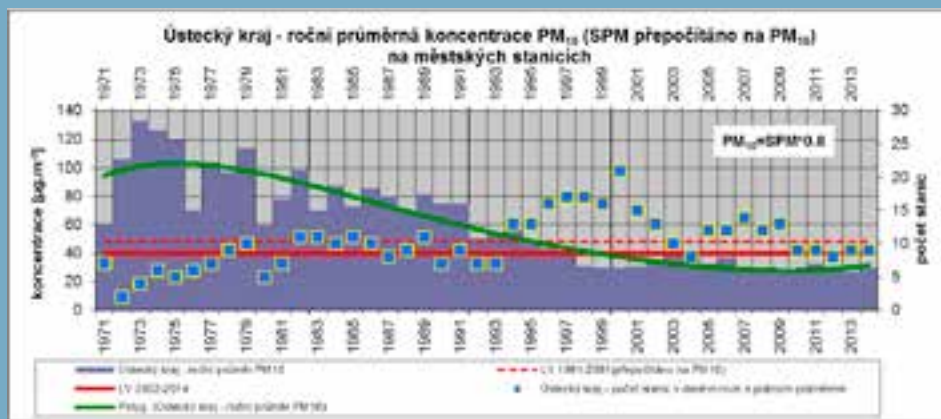
Imisní měřicí sítě prošla v roce 1992 rekonstrukcí, páteřní sítě se staly stanice automatizovaného imisního monitoringu (AIM), mnoho stanic zrušeno či přemístěno, výrazně se změnila metodika měření, dostupnost a kvalita dat byla vyšší, byly měřeny znečišťující látky SO_2 , TSP – PM_{10} , NO_x , NO_2 , NO , CO , přízemní O_3 a probíhalo doprovodné měření meteorologických prvků (WD, WV, T2m, tlak a relativní vlhkost vzduchu, sluneční záření).

Ve své přednášce vyzdvihla práci a úlohu ČHMÚ jako správce a zpracovatele imisních dat, který má k dispozici nejdelší časovou řadu pro znečišťující látky v ovzduší, např. téměř padesátiletou řadu pro SO_2 – od roku 1969, prашný aerosol – od roku 1972, PM_{10} – od roku 1995 (údaje z let 1972–1994 jsou přepočteny z TSP na PM_{10} (koeficient $k=0,8$), NO_x – od roku 1980, od roku 1992 i NO_2 a NO .

Ing. Milena Vágnerová, vedoucí Ekologického centra Most pro Krušnohoří prezentovala jeho poslání, připomněla, že centrum slaví v roce 2015 již 15 let své činnosti a seznámila přítomné s jeho aktivitami vůči veřejnosti v regionu, poskytování bezplatných informací o aktuálním stavu ovzduší na Zelené lince 800 195 342, o nestandardních událostech v průmyslu, ekopradenskou a také osvětovou činnost, v jejímž rámci ekocentrum pořádá mnoho akcí, např. semináře, festivaly, soutěže, naučné vycházky, interaktivní představení, ale také realizuje projekt Brána ekologie otevřená aneb Ovzduší, jehož součástí je právě konference o ovzduší Ústeckého kraje. Zdůraznila, že činnost ekocentra by nebyla možná bez úzké spolupráce s ČHMÚ a ZÚ a dispečinky průmyslových podniků a finanční podpory statutárního města Mostu, města Litvínova, města Krupky a průmyslových podniků, např. Severní energetická a.s., Vršanská uhelná a.s., Severočeské doly a.s., UNIPETROL, a.s., ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s.

Významným přínosem konference byly i přednášky zaměstnanců Výzkumného ústavu pro hnědé uhlí (VÚHU) Ing. Petra Svobody, CSc. a Ing. Jana Brejchy na téma výsledků projektů, zabývajících se tématem těžby a jejího vlivu na ovzduší.

Ing. Svoboda, CSc. hovořil na téma Atmosférického aerosolu a těžební činnosti. VÚHU se problematikou emisí tuhých znečišťujících látek (TZL) při těžbě hnědého uhlí na povrchových lomech v severozápadních Čechách zabývá dlouhodobě. Dohledaná historie projektů měření a hodnocení emisí TZL při povrchové těžbě do okolí lomů sahá až k roku 1975 – cca 40 let prací. Pro charakterizaci povrchových lomů jako zdroje emisí TZL hrály v poslední době rozhodující roli 2 projekty a to Zjišťování původu prachu v rozsahu frakce velikosti částic PM_{10} z roku 2009, realizovaného ve spolupráci se společností Severočeské doly a.s. a Charakterizace atmosférického aerosolu vznikajícího těžební činností na území dolu z roku 2012 ve spolupráci s Vršanskou uhelnou a.s.

Zdroj: ČHMÚ

Organizace	Téma
ČHMÚ	Historie znečištění a ochrany čistoty ovzduší
	Sledování kvality venkovního ovzduší
	Kvalita ovzduší v ČR
	Smogový varovný a regulační systém – SVRS
	Modelování kvality ovzduší
	Výměna autobusů Diesel za autobusy CNG
	Ultrajemný prach a zdraví v Erzgebirgskreis a Ústeckém kraji
Univerzita Karlova	Odběr a identifikace hrubého aerosolu pro určení původu znečištění pomocí elektronové mikroskopie
	Polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) v městském ovzduší – ukázka podrobného měření v Ostravě (2012) a Mladé Boleslavi (2013)
	Ultrajemné částice jako rizikové látky v městském ovzduší. Co způsobují a jak se dají měřit?
	Sledování šíření znečištění ovzduší s pomocí letových měření
	Kvalita ovzduší během procházky městem
Státní zdravotní ústav	Strategie prvního odhadu stavu znečištění ovzduší v zájmové oblasti

Ing. Brejcha seznámil přítomné s průběhem a výsledky dosaženými v průběhu řešení projektu č. TA01020592 s názvem Dopady na mikroklima, kvalitu ovzduší, ekosystémy vody a půdy v rámci hydrické rekultivace hnědouhelných lomů, řešeného za finanční podpory Technologické agentury České republiky v období 2011–2014. Jeho prezentace se podrobně věnovala oblasti řešení, věnované možnému vlivu nově vytvářeného Mosteckého jezera v prostorách zbytkové jámy lomu Ležáky – Most na kvalitu ovzduší.

Veškeré prezentace byly, na základě souhlasu autorů prezentací, zpřístupněny účastníkům konference. Ekologické centrum Most pro Krušnohoří bude postupně nejzajímavější poznatky z konference zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti formou odborných monotematických článků umístěných na webu ECM www.ecmost.cz.

Postery

Kromě přednášek odborníků a diskusí s nimi v průběhu přestávek bylo možné si prohlédnout zajímavé postery, které sebou přivezli zástupci českého hydrometeorologického ústavu, Univerzity Karlovy

a Státního zdravotního ústavu Praha. Jejich přehled je uveden v tabulce.

Závěr

První konference na téma ovzduší, konaná v Mostě, splnila svůj cíl. Účastníci si připomněli, jaký byl přístup k informacím a stav ovzduší před sametovou revolucí a jaký byl další vývoj bezprostředně po ní a v dalších letech, seznámili se se stávajícími problémy ovzduší Ústeckého kraje a opatřeními, vedoucím ke zlepšování jeho stavu jak na regionální, tak i národní a evropské úrovni. Kvalita ovzduší se za posledních 25 let v Ústeckém kraji výrazně zlepšila, ale velkým problémem zůstávají zvýšené koncentrace a tím i překračování imisních limitů pro suspendované částice PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$ a benzo(a)pyrenu, jejichž zdrojem jsou především lokální topeniště a doprava.

Ing. Milena Vágnerová,
vedoucí Ekologického centra Most pro Krušnohoří, VÚHU a.s.

Zdroje:

Znečištění ovzduší na území České republiky v roce 2014, ČHMÚ 2014

Ministerstvo životního prostředí – www.mzp.cz

Životní prostředí v severních Čechách se zlepšuje – i díky investicím Unipetrolu

V Chemparku Záluží hnízdí kriticky ohrožení sokoli stěhovaví, v Bílině se třou chráněné druhy ryb a v okolí řeky byl zaznamenán i výskyt vydry. Severní Čechy napravují svou pověst kraje se zničenou přírodou a těžce poškozeným životním prostředím. Na zlepšení stavu se značnou mírou podílí i společnost Unipetrol. Jen od roku 2009 investovala do ochrany životního prostředí více než 1,2 miliardy korun. Společnost tak pokračuje v nastaveném trendu – podporovat region, ve kterém podniká.

Jen za minulý rok činily environmentální investice Unipetrolu 252 milionů korun. Opatření zlepšující současný stav jdou ruku v ruce s výdaji na zabezpečení provozu, což limituje možné negativní dopady na obyvatelstvo a přírodu. V roce 2014 se na Mostecku a Litvínovsku Unipetrol zaměřil především na ochranu podzemních vod. Probíhaly aktivní práce v Chemparku Záluží – především sanace podzemních vod a čerpání podzemních drénů. Společnost dále pracuje na analýze možných rizik areálu pro blízké okolí, aby byla připravena zamezit jakýmkoliv škodám.

„Řada dalších opatření a projektů s pozitivním dopadem na životní prostředí pak byla realizována v rámci provozních nákladů na údržbu zařízení. Napomáhat udržitelnému rozvoji regionu je naší prioritou, proto budeme v ekologických investicích pokračovat i v budoucnu,“ uvedl generální ředitel a předseda představenstva Unipetrolu Marek Świtajewski.

Mostecko se pyšní výskytem vydry, sokolů a chráněných druhů ryb

Unipetrol se aktivně podílí na návratu živočišných druhů. Už tradiční je každoroční vypouštění ryb

do řeky Bíliny. Unipetrol vybrané druhy nasazuje dvakrát ročně, vždy ve spolupráci s Českým rybářským svazem. V Bělé, jak jí říkají místní, se tak již zase prohání kapři, cejni, okouni, plotice a jelci jeseni, kteří se dokonce sami třou. Potvrdily to kontrolní výlovy, kterými Unipetrol a rybáři ověřují, jak se vypuštěným rybám daří. V sítích uvázly i rybky, které se vykulily už v řece. To je nejlepší důkaz toho, že je Bílina znovu vhodným místem k životu. Následy se ryby vypouštěly na podzim letošního roku.

Ryby nejsou jediným navrátilcem do Bíliny, slouží jako potrava dalšímu vzácnému druhu. V okolí řeky se opět objevila vydra říční. Unipetrol loni financoval studii jejího výskytu, která přispěje k ochraně této pozoruhodné šelmy. Unikátem se může pochlubit i areál chemického závodu Záluží u Litvínova – znovu zde letos na jaře vyvedl svá mláďata kriticky ohrožený dravec sokol stěhovavý.

„Nadprůměrná úspěšnost hnízdění sokolů v Chemparku Záluží je dána především dostatečnou potravní nabídkou a ochranu před možnými predátory včetně člověka, které jim tyto průmyslové komplexy poskytují. I proto si samička z Německa a sameček bez kroužku zřejmě vybrali tento areál.“ říká Michal Porteš, ornitolog z organizace ALKA Wildlife, která s Unipetroleem dlouhodobě spolupracuje na různých projektech podporujících přírodu.

Pár sokolů v Záluží vylétl letos čtyři mláďata, což je maximální počet co může sokolí pár v přírodě odchovat. V rámci projektu podpory hnízdění sokola stěhovavého byly v roce 2011 za podpory Unipetrolu na vybraná místa instalovány dvě speciální budky a od té doby se podařilo odchovat již 15 mladých. Podle ornitologů z ALKA Wildlife přitom dosahuje sokolí populace v České republice zhruba jen 70 párů.

Společnosti skupiny Unipetrol podnikají v souladu s programem Responsible Care. Co to znamená? Jde o dobrovolnou celosvětově přijatou iniciativu chemického průmyslu zaměřenou na podporu jeho udržitelného rozvoje. Jednotlivé společnosti skupiny Unipetrol tedy zvyšují bezpečnost zařízení, která provozují, bezpečnost přepravy výrobků a zaměřují se na ochranu zdraví lidí a životního prostředí.

Jsou peníze přicházející ze strany EU a státu požehnáním nebo prokletím?

Téma dotační podpory je široce diskutováno v médiích, na politické scéně, v odborné i laické veřejnosti. Jsou peníze přicházející ze strany EU a státu požehnáním nebo prokletím? Umíme je dobře a smysluplně využít? Dochází díky těmto penězům k pokřivení trhu? Pokusím se na některé tyto otázky odpovědět a podělit se o zkušenosti získané při jednání s podnikatelskými subjekty, akademickou sférou a se státní správou.

Častý argument, který používají zastánci veřejné podpory je, že by bez těchto peněz nevznikly nadstandardně vybavené výzkumné kapacity, že podporuje malé a střední podniky a umožňuje jim zvýšit výrobní kapacity a následně konkurenceschopnost a tvorbu nových pracovních míst. Podporuje významnou měrou spolupráci mezi akademickou sférou, vývojem a komerční sférou.

Odpůrci naopak poukazují na neúměrnou administrativní zátěž při vedení projektů, nevyjasněné podmínky financování, vysoce formalizovaný proces podávání žádost, neustále se měnící pravidla a roztržitost poskytovatelů dotace. Neexistující centrální autorita, která by vykládala pravidla a její názor by byl závazný a respektovaný všemi subjekty, které jsou zapojeny v celém řetězci poskytování dotací od poskytovatele přes příjemce až po kontrolní orgány.

Druhů podpor je velké množství a proto se dále budu podrobněji věnovat podpoře výzkumu a vývoje. V ČR republice vzniklo za poslední období 48 výzkumných center, 42 výzkumných infrastruktur a do celého procesu jsou zapojeny pracoviště Akademie věd, vysokých škol, výzkumných organizací a firem, které se ucházejí o projekty poskytované GAČR (Grantová agentura České republiky) podpora základního výzkumu. TAČR (Technologická agentura České republiky), podpora aplikovaného výzkumu, poskytovatelé institucionální podpory (např. MŠMT, MPO) peníze přidělované výzkumným organizacím na základě výsledků zapsaných v RIV a vypisování jednotlivých dotačních titulů na projekty v rámci výzev, které vypisují jednotlivá ministerstva (např. MŠMT, MPO, MŽP, MZ). Kontrolu na úrovni státu provádějí NKÚ, MF jednotliví poskytovatelé dotačních titulů atd. Na evropské úrovni provádějí kontrolu např. EK, EÚD.

Výsledkem je nepřehlednost a velmi složitá orientace v jednotlivých pravidlech a podmínkách administrace dotačních projektů. Jednotlivé dotační projekty se liší v podmínkách pro uznatelné náklady. Jednotlivé kontrolní orgány mají často odlišný právní názor na aplikaci nařízení

a zákonů. Někde pravidla nejsou stanovena vůbec nebo velmi volně. Z těchto důvodů se neúměrně dlouho prodlužují lhůty od prvních závěrů kontrolních orgánů až po finální rozhodnutí, někdy v řádech měsíců, ale i let. Pokud jsou zadrženy finanční prostředky do doby finálního rozhodnutí, způsobuje to problémy s financováním provozu příjemce dotace a v nejhrošším případě to může vést k ukončení činnosti.

Vzhledem ke vzniku velkého množství výzkumných kapacit dochází ke zvyšování soutěžících subjektů v jednotlivých výzvách a ke snížení úspěšnosti jednotlivých žadatelů. To vše vede ke zvýšenému tlaku v oblasti financování jednotlivých výzkumných center a jejich dlouhodobé udržitelnosti. **Akceleruje se diskuse, zda je kým výsledkem publikace v impaktovaném časopise s vysokým impakt faktorem nebo výrobek, který je uplatnitelný na trhu.** Podle nového Rámce, který je platný od poloviny roku 2014 se stanovuje poměr 20% komerční činnosti a 80% nekomerční činnosti z kapacity podpořené infrastruktury. Dosud nebylo přesně definováno, jak má výpočet kapacity probíhat. Dochází tak často k rozporům mezi akademickou sférou a průmyslem. Akademická sféra podporuje jako výsledek hlavně publikace a průmyslová sféra upřednostňuje, jako výsledek výrobek, který jim pomůže udržet a získat tržní podíl. Firmy se řídí zákonitostmi trhu, který je neúprosný a nutí je k permanentní inovaci v co nejkratším čase a z rychlou návratností v co nejkratším časovém úseku, zpravidla v horizontu jednoho, maximálně tří let. Při diskuzích ve firmách je tento požadavek velmi často zmiňován. Požadavek na větší spolupráci s průmyslem je velmi často zmiňován i v diskuzích se zahraničními odborníky, kteří působili ve výzkumu a vývoji často po celou svoji profesní dráhu. Je nutné také zmínit, že větší spolupráci s průmyslovou sférou nebrání pouze nastavená pravidla nebo rozdílnost názoru co má být výsledkem výzkumu a vývoje, ale také nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Důvody nedostatku kvalifikovaných odborníků zejména v technické oblasti je několik. Nezáměr mladých o náročné studium technických oborů, přes jejich finanční ohodnocení až po minimalizaci personálních

nákladů, které jsou zvláště pro malé a střední podniky velmi významné.

K naplnění cílů a očekávání spojených s dotacemi je podle mého názoru přestat „soutěžit“ mezi základním výzkumem a aplikovaným výzkumem a naopak si uvědomit v čem je jejich síla. Jeden bez druhého nemůže existovat.

Je potřebné rychle využít nové poznatky v průmyslu a jejich komercializace. Základní výzkum musí přinášet vize a nové poznatky, které v dlouhodobé perspektivě umožní jejich využití v komerční sféře a pro tu to činnost potřebuje mít prostor pro svobodné bádání a šíření informací. Aplikovaný výzkum potřebuje mít možnost financovat odborníky, kteří jsou schopni vyhledávat výsledky vznikající v základním výzkumu, pochopit je a převést do průmyslové praxe. Jeho síla je nejen schopnost posoudit a porozumět výsledkům získaných na bázi základního výzkumu, ale i detailní znalost používaných průmyslových technologií. K tomu aby toto fungovalo, je nutné posunout podíl využití podpořených kapacit na poměr 40% komerce a 60% výzkum. Možná, že by se mohlo využít institutu odvodu určitého procenta ze zisku při komercializaci výrobků, které se uplatní na trhu a tyto peníze tak vrátit do základního výzkumu.

Co je tedy třeba:

- Nutné je zjednodušení administrace jednotlivých dotačních projektů.
- Je nutné ustanovit jasná a jednoduchá pravidla, která nevytváří prostor pro různé výklady. Stanovit co musí být předloženo, aby byl projekt uznán za splněný.
- Potlačení formální stránky, předkládání výsledků projektů na nezbytně nutné minimum, aby nedocházelo k sankcionování kvůli formálním nedostatkům, které nemají žádný vliv na výsledek.
- Vytvoření jedné autority, jejíž názor bude plně akceptován a odstranit roztržitost v oblasti poskytovatelů dotací.

Svět arbitráže a postavení Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR

Systém mezinárodní arbitráže je řešením, které se ukázalo být jediným schůdným prostředkem při řešení sporů vznikajících z obchodního styku v mezinárodním obchodu. První evropskou rozhodčí institucí se tak stal již v roce 1923 Mezinárodní rozhodčí soud Mezinárodní obchodní komory v Paříži. Náš Rozhodčí soud – tenkrát jako Rozhodčí soud při Československé obchodní a průmyslové komoře byl zřízen výnosem ministerstva zahraničního obchodu čj. 511.754/49-II/1 ze dne 27. května 1949.

Využívání rozhodčího řízení pro řešení sporů z mezinárodního obchodu vyvolalo snahu pomoci, aby se rozhodčí řízení uplatnilo i u sporů vnitrostátních, což bylo realizováno zákonem č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 1995. Základní podmínkou pro možnost projednat spor v rozhodčím řízení je dohoda stran o tom, že se rozhodly vyjmout spor z rozhodovací jurisdikce obecných soudů a svěřit rozhodování soukromoprávnímu subjektu. Zákon dává stranám možnost si zvolit, zda spor bude rozhodovat stálý rozhodčí soud či rozhodci ad hoc. Rozhodčí soud při HK ČR a AK ČR je jediným stálým rozhodčím soudem zřízeným dle zákona, který má neomezenou věcnou a místní příslušnost. Vede seznam rozhodců, na kterém je zapsáno více než 400 jmen českých i zahraničních rozhodců (advokáti, akademici či odborníci z praxe). Výhodami rozhodčího řízení obecně je jeho jednoinstančnost, rychlost, neveřejnost a menší formálnost, strany mají možnost se seznámit s podmínkami rozhodčího řízení na webových

ROZHODČÍ SOUD

při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky

stránkách soudu (www.soud.cz). Statut a Řád Rozhodčího soudu musí být publikovány v Obchodním věstníku.

V posledních deseti letech bylo před Rozhodčím soudem vyřešeno přes 20 000 sporů, z toho je každý rok více než 100 zahraničních sporů. Newyorská úmluva z roku 1958, kterou ratifikovalo více než 140 států světa, umožňuje snadnější výkon rozhodčího nálezu v zahraničí. Rozsudky obecných soudů jsou vykonatelné v podstatě jen ve státech EU.

Na závěr jen pro dokreslení mezinárodní prestiže Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR – v roce 2005 Rozhodčí soud jako jediná instituce na světě získal

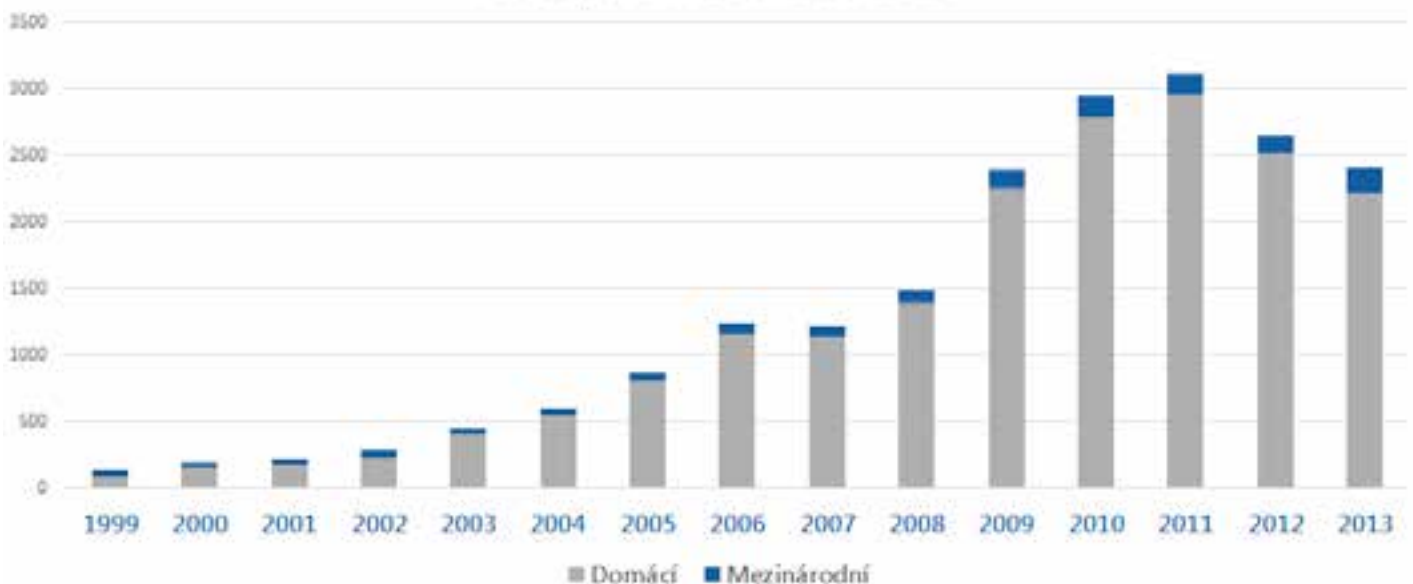
oprávnění od Evropské komise rozhodovat spory o doménu .eu a v roce 2008 oprávnění celosvětového správce internetu (ICANN) rozhodovat např. spory o domény .com, .org, .net.

O tom, zda Rozhodčí soud plní své funkce v souladu s představami většiny odborné a laické veřejnosti, svědčí čísla. Množství sporů rozhodovaných před Rozhodčím soudem patří k největším ve srovnání s přibližně stejně velkými evropskými státy a fungování Rozhodčího soudu v České republice lze i z tohoto pohledu považovat za velmi úspěšné.

JUDr. Marie Moravcová

Tajemnice RS při HK a AK ČR

Počet sporů v letech 1999-2013

Ovlivňování tvorby české legislativy prostřednictvím HK ČR

Hospodářská komora České republiky (dále jen „HK ČR“) se na připomínkování legislativy aktivně a úspěšně podílí řadu let.

DŮSLEDNĚ PROSAZUJEME ZÁJMY PODNIKATELŮ

- Podílíme se na tvorbě nově vznikající legislativy české i evropské
- Sledujeme a ovlivňujeme dopady na podnikatelské prostředí
- Prosazujeme naše připomínky v průběhu celého legislativního procesu (ministerstvo – předkladatel, vláda, Poslanecká sněmovna, Senát).

LEGISLATIVNÍ PROCES

Jednou z klíčových součástí přípravy zákonů a dalších legislativních norem je legislativní proces na úrovni vlády. V rámci legislativního procesu probíhá nejprve tzv. připomínkové řízení.

HK ČR je povinným připomínkovým místem při přípravě obecně závazných předpisů ovlivňujících podnikatelské prostředí v ČR. Prostřednictvím HK ČR lze efektivně uplatňovat připomínky k návrhům právních předpisů i dokumentům nelegislativní povahy či se zapojit do konzultací Evropské komise.

HK ČR má zpravidla možnost vyslat své zástupce do pracovních skupin při jednotlivých ministerstvech a podílet se tak na přípravě nové právní úpravy, resp. změny stávajících pravidel již v počáteční fázi legislativního procesu. Stejně tak jako ovlivňuje národní legislativu, může HK ČR aktivně působit i na podobu regulace připravované

Evropskou komisí (zejména návrhy směrnic) v rámci systému tzv. veřejných konzultací.

Neakceptované připomínky komora může prosazovat v dalším legislativním procesu za pomoci oslovených představitelů výborů a klubů obou komor parlamentu. HK ČR může iniciovat legislativní náměty i nad rámec plánu legislativních prací vlády – buď intervencí na věcně příslušném ministerstvu, anebo oslovením kompetentního poslance či senátora.

Mechanismus uplatňování připomínek funguje nejenom v případě legislativních návrhů, ale i pro chystané koncepční, strategické či rozpočtové materiály jak na národní, tak na evropské úrovni.

PROCES PŘIPOMÍNKOVÁNÍ V HK ČR

Informaci o novém návrhu můžete obdržet z několika zdrojů:

Od tajemníka odborné sekce, pokud jste jejím členem nebo získáte informaci prostřednictvím webových stránek HK ČR, v e-Zpravodaji (týdeník, který je pravidelně rozesílán všem členům HK ČR) nebo ze systému CRM na základě individuální registrace.

Komunikační kanály

Základní komunikace probíhá prostřednictvím tajemníka sekce – jemu je třeba směřovat veškeré připomínky nebo na adresu: pripominkovani@komora.cz.

Důležitá úloha odborných sekcí

V sekci, která se specializuje na konkrétní oblast, vznikají připomínky, které jsou schváleny předsedou sekce

a zaslány do legislativního odboru Úřadu HK ČR k dalšímu zpracování.

Konečné znění připomínek, které HK ČR uplatní, schvaluje Prezident HK ČR a tajemník Úřadu HK ČR.

Termíny

Tento proces je úzce vázán na dodržení termínu, do kdy lze připomínky poslat, neboť i HK ČR je povinná uplatnit připomínky v termínu, který si předkladatel stanoví. Připomínky předložené po termínu nemohou být zohledněny.

Vypořádání uplatněných připomínek

Vypořádání připomínek na příslušném rezortu se účastní předseda nebo jím pověřený odborník sekce a zpravidla právník Úřadu HK ČR. Vypořádací jednání je nutno shrnout do stručného písemného zápisu, který slouží jako podklad pro další práci na daném legislativním materiálu – zápis se bez prodloužení odesílá na tajemníka sekce a adresu: pripominkovani@komora.cz.

Statistika uplatněných připomínek

Hospodářská komora ČR zpracovala k 31. 10. 2015 **257 materiálů** a připomínky uplatnila k **142 materiálům**. Pro úplnost níže uvádíme schéma legislativního procesu v Parlamentu České republiky

Miluše Kohoutková

Připomínkování legislativy

Odbor legislativy, práva a analýz

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

Vážení obchodní partneři,
rok 2015 nám všem přinesl nové šance,
výzvy i úspěšně dosažené cíle.

Ať tomu i v novém roce není jinak!
Děkujeme za letošní vynikající spolupráci
a těšíme se na další společné projekty.

Krásné prožití vánočních svátků
a úspěšný nový rok 2016 Vám přeje

Vaše
Obchodní a průmyslová komora Chemnitz

25 let svobody a podnikání

O pohled jaksi „zvenčí“ na 25 let svobody a podnikání jsme požádali kolegu Pavla Bartoše z Moravskoslezského kraje, kraje ke kterému máme velmi blízko, protože stále řešíme v podstatě stejné problémy. Navíc s Pavlem Bartošem jsme v době jeho výkonu funkce viceprezidenta HK ČR velmi úzce spolupracovali při tvorbě odborných stanovisek zejména v oblasti energetiky. Redakce

V polovině listopadu se jeví jako ideální téma pro časopis TÉMA připomenout si a možná i zhodnotit uplynulých 26 let nově nabyté svobody, demokracie a například i možnosti podnikat. Většinou se divíme, jak rychle ta doba utekla. Naskytá se nutně otázka, jak jsme tuto dobu využili, zda jsme v základních parametrech společnosti jako je životní úroveň, zaměstnanost, životní prostředí, míra svobody, možnost cestování, vzdělávání, sebeuplatnění, důvěra, morální hodnoty a dalších, dosáhli toho, co jsme si po sametové revoluci představovali a přáli. Když budeme upřímní, hektické období sametové revoluce vykreslovalo budoucnost velmi růžově, jaksi jsme si neuvědomovali, že nová doba nepřinese jen pozitivita a nová práva, ale i množství povinností a zodpovědnosti. Že budeme muset přijmout zodpovědnost nejen za sebe, ale i za vlastní rodinu, že si budeme muset sami najít práci odpovídající našim schopnostem a vědomostem. Naprostá většina lidí to pochopila, našla svoje uplatnění a je se svým životem spokojená. Existuje, ale část lidí, která se nedokázala zařadit a zvykla si využívat nemotivační sociální sítě a žije klidně na úkor těch, kterým práce nevadí a jsou ochotní, nebo spíš donucení tuto skupinu vyživovat. To samozřejmě neplatí o těch, kteří z různých objektivních důvodů nemohou pracovat, nebo z důvodů ztráty zaměstnání a hledání zaměstnání nového. I tady je ale řešení, jsou to veřejně prospěšné práce hrazené z veřejných prostředků, musí se ale překonat lenost při jejich organizování.

V současné době odbory podporované vládou, volají po radikálním zvyšování platů, ano platy by měly růst, ale na vyšší platy musí na rozdíl od státu podnikatelé vydělat. Stát, ač je značně zadlužen a roční rozpočtové schodky jsou dlouhodobým standardem, státní aparát přijímá nové pracovníky, rostou platy politikům i státním úředníkům, jakoby státní pokladna byla v přebytku. Položme si otázku, kdo je za tento stav zodpovědný? Jakým způsobem jsou politici a státní úředníci motivováni k vyrovnaným rozpočtům, v našem případě i ke splácení státních dluhů? Který podnikatel si dovolí takové hospodaření?

Vraťme se ještě k platům v podnikatelské sféře. Základní příčiny pomalu rostoucích platů vidím především v následujících faktorech. Většina nadnárodních společností vyvádí nepřiměřené množství peněz do zahraničí, aniž by je reinvestovala v ČR, nebo zvýšila platy, brzdou růstu platů je

rovněž zákon o veřejných zakázkách, kde vyhrává nabídka s nejnižší cenou především na úkor kvality a platů zaměstnanců a jako třetí příčinu vidím v naší výrobové struktuře, kdy naše ekonomika je z velké části orientovaná na subdodávky do západní Evropy, kde z u nás vyrobených komponentů se sestaví finální výrobek a prodá koncovému zákazníkovi. Problém spočívá jednak v tom, že finální výrobce kumuluje výnos a má velký prostor pro další inovace, jelikož má přímý kontakt na zákazníka, proto je schopen vyplácet i větší mzdy. Jak z toho bludného kruhu? U nadnárodních firem je nezbytné je motivovat ke změně jejich praktik, možná je i regulovat. Zákon o veřejných zakázkách je špatný a musí se od základu změnit, snad se to při současné novele povede a poslední problém je řešitelný především intenzivním výzkumem, vývojem a inovacemi zejména u malých a středních podniků tak, aby tyto měly kvalitní nejen výrobu, ale i výrobové know-how, aby byly schopny uplatnit se na trhu u koncových zákazníků svými výrobky.

V dalším mi dovoluje zamyslet se nad průběhem minulých 26 let z pohledu podnikatelského. Určitě se sluší poděkovat všem poctivým podnikatelům, živnostníkům a družstevníkům, kteří dokáží úspěšně podnikat a zaměstnávat lidi, přestože jedno politické hnutí je nehorázně uráží, jelikož tvrdí, že „všichni kradou a nikdo neplatí daně“.

Poctivých podnikatelů je naprostá většina, bohužel tato většina za svou poctivost je potrestána podezřívavostí a zvyšující se byrokratickou zátěží. Ti, kteří podvádějí dnes, si najdou cesty jak podvádět i v budoucnu.

Zde jsme u možná základního problému naší společnosti, tím je ztráta důvěry a morálky. Musíme si uvědomit, že tyto dvě základní společenské hodnoty nenahradí sebevíc zákonů a nařízení. Položme si otázku, kdo má být tím nositelem a etalonem důvěry a morálky? Mají to být politici, asi ano. Ale není tomu tak. Mají to být podnikatelé, nebo občané, ano, obě kategorie k tomu mají nejbližší, ale je mezi ně neustále vrážen klín těmi, kdo se s důvěrou a morálkou neztotožňují.

Dalším velkým problémem je odbornost a kvalifikovanost při řízení EU, našeho státu a dalších složek veřejného života.

Nad odborností převažuje hrubý politický amatérismus spojený s populismem. Výsledky

Ing. Pavel Bartoš

vidíme dnes v celé EU. Bojujeme všemi silami s emisemi CO₂, sice neúspěšně, ale na celé čáře prohráváme s islámskými migranty a velmi nebezpečnými teroristy. Bojujeme proti využívání uhlí, které v EU tvoří prakticky jedinou strategickou surovinu, zatímco čím dál tím víc se orientujeme na dovoz plynu a ropy z politicky i hospodářských nestabilních oblastí.

V rámci „svaté války s CO₂“ omezujeme výrobu železa, oceli a další energeticky náročné výroby, zatímco tyto výrobky dovážíme ve velkém, výsledkem je, že likvidujeme tisíce pracovních míst v EU. CO₂ vzniká stejně, ale na jiném místě planety. Vzhledem k tomu, že problematika CO₂ údajně způsobující oteplování planety, je to globální problém a je jedno kde na zeměkouli tyto emise vypustíme.

Logické by bylo vrátit se ke kořenům EU, kdy základem bylo „uhlí, ocel a atom“, tedy strategické komodity pro Evropu. Logické je využívat tuzemské nerostné bohatství a v maximální míře omezovat dovážené suroviny. Obnovitelné zdroje by měly především nahrazovat to, co nemáme a posilovat naši surovinovou a energetickou soběstačnost. Zvýšíme tím bezpečnost a zaměstnanost EU, stejně tak se to projeví v našem státě.

Zde si neodpustím jednu poznámku ve vztahu k ekologickým limitům těžby hnědého uhlí. Současné poloviční a bojácné

rozhodnutí vlády je špatné z mnoha důvodů. Je velmi nešetrné k občanům Horního Jiřetína a Černic, kteří díky tomu, že sídlí na zásobách kvalitního hnědého uhlí, budou nadále ve velké nejistotě minimálně do roku 2020, kdy se má rozhodovat znovu. Druhým velkým problémem je, že rozhodnutím vlády o zrušení limitů na Dole Bílina a k ponechání limitů na Dole ČSA došlo k výraznému narušení hospodářské soutěže dvou těžařů, majitelů dobývacích prostorů, navíc ve prospěch těžaře, jehož majitelem je státem ovládaná energetická společnost. Zde se dá dovést, že došlo i k velkému střetu zájmu ze strany státu.

Co musím ještě připomenout, že podle starého českého přísloví „bez práce nejsou koláče“, bohužel část občanů EU, ale i ČR se tím neřídí, využívá systém podpor a dotací a nepracuje, či spíše systémově nechce pracovat. Výsledkem je, že v současné době období konjunktury, kdy se všude volá po pracovní síle, si náš stát z peněz daňových poplatníků vydržuje armádu 430 tisíc nezaměstnaných a přitom se usilujeme, aby k nám přišli málo a středně kvalifikovaní pracovníci. Údajně schází v ČR 20 tisíc uklízeček, máme je pryč v zahraničí.

Něco tu nehraje, stát naprosto selhává v sociální oblasti, nahrazuje motivaci k práci výukou k pohodlnosti a neschopnosti a nesmyslným rozdáváním financí. Je to tak pohodlnější, a nikoho si vláda nenaštve.

Přirozenou otázkou je, proč podnikatelé a zaměstnavatelé nejsou schopni zásadním způsobem ovlivňovat vládní politiku ve prospěch dlouhodobé prosperity ČR? Jedním z důvodů je poměrně velká roztržičnost různých podnikatelských a zaměstnavatelských reprezentací a jejich různé zájmy, které jsou mnohdy protichůdné a jsou nekoordinované.

Jediné dvě podnikatelské reprezentace jsou zřízeny ze zákona o komorách. Jedná se o Hospodářskou komoru ČR a Agrární komoru ČR. Dalo by se dovést, že když si stát zřizoval zákonem tyto dvě instituce, že věděl, jakým dílem a jak je chce začlenit do systému řízení státu. Bohužel záměr nebyl dotažen do konce a obě komory se staly jedním z řady podnikatelských reprezentací. Chybou zřejmě bylo, že členství v komorách není povinné, což neumožňuje vytvářet koncentrované názory, stanoviska a řešení

nejrůznějších a vážných problémů podnikatelského prostředí a rovněž nemožnou být efektivní samosprávou podnikatelů. Toto pravděpodobně vyhovuje i politické reprezentaci ČR, jelikož nemá jednoho silného partnera, obdobně jak je tomu u odborů. Možná, že zde je výzva pro HKČR, tuto roztržičnost postupně odstraňovat nejen ve prospěch podnikatelů a zaměstnavatelů ale ve prospěch celé ČR.

Je tady velké množství zásadních problémů, které nikdo neumí a nechce řešit, přitom náprava není až tak složitá, stačí uplatnit starý známý selský rozum a přijímat taková opatření, která přináší blaho našim občanům. Věřím, že naše krásná Česká republika na to má, ale nesmí těm schopným nikdo házet klacky pod nohy a dehonestovat jejich práci!!

Ing. Pavel Bartoš

člen představenstva HK ČR

a prezident sdružení pro rozvoj Moravskoslezského kraje

inzerce

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

KDO JSME

SE ZA VÁS POSTAVÍ?
největší zástupce všech podnikatelů.

**MĚNÍME VIZE
VE SKUTEČNOST**

CO JE V NAŠICH SILÁCH?

PROSAZUJEME zájmy všech podnikatelů u státní správy a samosprávy, poskytujeme právní servis a aktivně se podílíme na tvorbě podnikatelské legislativy.

JAK VÁM ULEHČÍME PODNIKÁNÍ?

POMÁHÁME s exportní dokumentací, pořádáme praktické semináře, podnikatelské mise do zahraničí, podílíme se na zvyšování vaší profesní kvalifikace, posílujeme vaši pozici na trhu práce.

KDE VÁS VŠUDE JISTÍME?

PŮSOBÍME prostřednictvím široké sítě kontaktních míst po celé České republice a usnadňujeme vám vstup na zahraniční trhy po celém světě.

PROČ TO VŠECHNO PODNIKÁME?

VYTVÁŘÍME kvalitní podnikatelské prostředí pro váš rozvoj.

www.komora.cz

Prezidenti vrcholových svazů německého hospodářství – ke společné zodpovědnosti vůči vysokým počtům uprchlíků

Berlin, 14. září 2015. Prezident Spolkového sdružení německých zaměstnavatelských svazů (BDA) Ingo Kramer, Prezident Spolkového svazu německého průmyslu (BDI), Ulrich Grillo, prezident Německé průmyslové a obchodní komory (DIHK) Dr. Eric Schweitzer a prezident Ústředního svazu německých řemesel (ZDH) Hans Peter Wollseifer prohlašují:

Stále více lidí žádá v posledních dnech a týdnech o azyl v Německu. Státisíce lidí, kterým zajišťujeme právo na humanitární ochranu před válkou, vyháněním a politickým pronásledováním, zůstanou u nás delší čas či trvale.

Kromě toho přichází mnoho lidí, kteří navzdory své těžké hospodářské situaci ve své vlasti žádnou vyhlídku u nás na azyl nemají. Utečenci mají v Německu právo na řádně vedený proces udělování azylu a v každém ohledu právo na lidské zacházení. Zástupci německého hospodářství rozhodně vystupují proti každé formě nenávisti, urážení či násilí vůči žadatelům o azyl.

Německo může tuto výzvu zvládnout jen společně se svými sousedy. Zavedení obnovených omezených hraničních kontrol je správné, aby mohlo být zabráněno přetížení jinak dobře organizovaného státu, jakým je Německo, a vyvstává také aktuální naléhavost celoevropského řešení. Naše evropské hodnoty nás, jako společenství, zavazují převzít úkoly vyplývající z rostoucího počtu uprchlíků a řešit je. Potřebujeme k tomu v krátkém časovém horizontu schválenou a solidární evropskou azylovou politiku všech členských států EU. Všichni musí podle své příslušné kapacity přinést svůj příspěvek, ač citelný. V rámci Evropské unie musí být proto zátěž v přijímání a integraci žadatelů o azyl přerozdělována rychleji a spravedlivěji.

Současně je také důležité, že nejen v Německu, ale i v celé Evropské unii sílí angažování se v boji proti příčinám migrace – včetně úsilí pomoci těm sousedním zemím, které s krizovými státy sousedí.

I když se podaří aktuální příliv utečenců zvládnout, musíme se vyrovnat s tím, že Německo stejně i příštích letech bude nadále stát před velkými výzvami. Spolupůsobení státních rozhodovacích grémií, dobrá veřejná správa, její účinný provoz a tisícínásobná angažovanost dobrovolníků je také šancí, jak to pomocí svobodné společnosti a sociálního hospodářství zvládnout. Azylový systém v Německu nesmí být však přetížen. Je důležité, aby zodpovědní představitelé na spolkové i zemské úrovni urychlili rozhodování o žádostech o azyl obecně, ale především u těch osob, které přicházejí z bezpečných zemí. Také je smysluplné, že vládní koalice se dohodla na rozšíření seznamu bezpečných zemí o Albánii, Kosovo a Černou Horu, jak to bylo také požadováno. Odmítnutí

uchazeči o azyl by se měli co možná nejrychleji vrátit do svých původních zemí a tím by se mělo zabránit ekonomické migraci prostřednictvím azylového systému. Zaměření na skutečně ohrožené azylanty a na utečence, kteří ochranu potřebují, je předpokladem dosud pozoruhodné a do budoucna trvalé ochoty obyvatelstva i nadále v tom pomáhat.

Ti pronásledovaní, kteří budou uznáni jako azylanty, a zůstanou tedy v Německu, musí co možná nejrychleji nastoupit do škol, requalifikovat se a začít pracovat. To je nejlepší cesta k trvalé integraci a k postupnému ukončování vyplácení dávek ze sociálních služeb. Alfou a omegou je zde co možná nejrychlejší zvládnutí němčiny. Proto zde musí být především soustavně a masivně podporováno jazykové vzdělávání. Pro děti a mládež to znamená, že se budou moci rychleji integrovat ve školách. Školky, školy, učňovské školy a vzdělávací zařízení musí být vybaveny potřebnými zdroji, vychovateli a vyučujícími.

Zodpovědnost jak spravedlivě rozdělit zátěž mezi obce, země a spolkovou republiku, spočívající v ubytování a integraci, mají především politici. Podporujeme proto deklarovanou vůli spolkové vlády, spolkových zemí a obcí. Všichni chtějí, kromě jiného, podpořit výstavbu nových bytů a rozšířit počet sociálních bytů. V zájmu rychlé výstavby či přestavby takových bytů by bylo vhodné, aby s tím příslušné úřady začaly včas, počínaly si flexibilně a dovedly situaci odhadnout.

Podniky, komory a svazy se angažují v četných projektech integrace utečenců v oblasti vzdělávání a zaměstnávání. To přináší enormní výzvy a jsou vším jiným než osamělým běžcem. Mnozí utečenci jsou buď velmi málo kvalifikovaní či vůbec ne, někteří byli dosud dokonce bez šance na základní školní vzdělání. Samotní dobře či excelentně kvalifikovaní utečenci nemají zpravidla žádné německé jazykové znalosti. Současně je také zařazení utečenců podle kvalifikace a podle jejich schopností často obtížné. Právě malé podniky nesmí v tomhle ohledu pocítovat, že jsou jaksi ponechání na holičkách. Potřebují rozsáhlejší nabídky podpory, aby zaměstnání utečenců v jejich podniku mohlo být úspěšné a trvalé. Organizace komor mohou přinášet své zkušenosti, především v uznávání zahraničních profesních zkoušek. Důležité je rychle si vyjasnit, které kompetence či schopnosti si utečenci přinášejí, aby jim bylo možné nabídnout požadované requalifikace.

Dotční nástroje pracovních agentur a pracovních center musí být přístupny všem těm žadatelům o azyl, kteří mají perspektivu, že zde zůstanou. To platí především o dotacích do profesního vzdělávání, jako je např. asistované vzdělávání a doprovodná vzdělávací pomoc, aby se vzdělávání cíleně zaměřilo na profesní závěrečné zkoušky. Měli bychom dojednat rozumné usnadnění jak nástupu do učení, tak i do práce. Nejdůležitější význam bude mít to, že se utečenci pro podniky budou vzdělávat s konečně platnou perspektivou návaznosti se stejnou délkou vzdělávání v celé spolkové republice. Provést se také musí dosud platné restriktivní regulace tzv. přednostních zkoušek spolkovými agenturami práce. Velmi potěšitelné je, že koalice chce zrušit již neaktuální zákaz zaměstnávání prostřednictvím agentur. U lidí se zahraničními kořeny pozorujeme kromě jiného vyložené podnikatelský duch. Tím by se mohlo zohlednit i jejich potenciální osamostatnění. Kvalifikovaným utečencům, kteří splní přísné předpoklady pobytu z titulu vhodnosti pro kvalifikovanou práci v Německu, by mělo být umožněno přímé pracovní povolení pobytu určené pro kvalifikované odborníky.

Současně by měly být oznámeny možnosti regulérního přistěhovalectví pro kvalifikované odborníky v zahraničí a cíleně dále rozvíjeny. Měl by se tak v jednotlivých případech umožnit perspektivní pobyt v Německu i pro odborníky pocházející z bezpečných zemí. Aby se zvládly příčiny migrace přímo na místě, musí být zlepšeny rámcové podmínky v těch zemích, odkud běženci prchají.

Podporujeme závěry vrcholových orgánů koaličních partnerů, aby se finanční prostředky určené na podporu rozvoje spolupráce soustředily na důležité země, odkud utečenci prchají, aby se tak odstraňovaly krize a podporovala se prevence. Německé hospodářství přispívá již teď k těmto záměrům svými četnými iniciativami, především vytvářením profesně vzdělávacích center, které jsou určeny pro lidi v zemích původu migrace.

Jsmo přesvědčeni, že vysoká míra ochoty pomáhat jak mezi obyvateli, tak i v podnicích, bude zachována a nadále bude rozvíjena. Enormní integrační práci, která je v našem vlastním zájmu, můžeme a musíme společně zvládnout. Německá hospodářská sféra se v tom bude i nadále angažovat – a také se všemi společenskými partnery.

Zdroj: IHK Halle-Dessau

Stanovisko komor v Německu a aktuální výzvy

Dějiny Průmyslových a obchodních komor sahají až do středověku. Jejich původní myšlenkou byla svépomoc prostřednictvím vzájemného spojení. Dnešní Průmyslové a obchodní komory (IHK) v Německu jsou oficiální samosprávné orgány regionálního, živnostenského hospodářství. Úloha komor spočívá v hájení a zastupování zájmů hospodářství jako celku – s výjimkou řemeslnických firem. Komory se tak vymezují vůči politice, a rovněž vůči veřejné správě a veřejnosti. Na rozdíl od spolků a svazů neprotěžují komory své jednotlivé sektory či své partikulární zájmy, ale angažují se pro celkový hospodářský rozvoj a pro rámcové podmínky v regionech, např. co se týče nižších živnostenských daní a nebyrokratického postupu veřejné správy. Právním základem činnosti současných 80 komor v Německu je zákon o IHK, který propůjčil koncem roku 1956 Průmyslovým a obchodním komorám statut veřejnoprávní korporace. To znamená, že hospodářství se může spravovat samo, přičemž přebírá zodpovědnost za zohledňování zájmů v ní zastoupených podnikatelů a přebírá takové úkoly, které by jinak musel organizovat stát.

V zásadě musí zaručit rovnoprávné postavení podnikatelů v regionu – tedy od „obchůdku tety Emmy na rohu“ až po globální partnery v chemickém sektoru – v Německu totiž existuje povinné členství v IHK. Tím je také zaručeno, že každý podnik má na volbách do valné hromady jeden hlas. Může tak své záležitosti a zájmy demokraticky vyjádřit! K úkolům IHK, které na ně byly ze zákona přeneseny a které jsou těžištěm jejich práce, patří především profesní vzdělávání a rekvalifikace, zajištění odborníků, vyhotovování dokladů pro zahraniční obchod, a rovněž realizace praktických odborných závěrečných zkoušek. Tím je také zajištěno plnění přenesených úkolů z centra, tedy činností vykonávaných z pověření státu.

IHK není ale žádný úřad, nýbrž samosprávný orgán hospodářské sféry, závislý na spolupráci podnikatelů a podnikatelek a na jejich dobrovolné angažované účasti bez nároku na odměnu.

Struktura IHK Halle-Dessau

Hospodářská sféra volí do valné hromady své reprezentanty každých pět let. V oblasti působení komory Halle-Dessau má všech 57.000 členských podniků po jednom rovnoprávném hlasu. V současné době tvoří valnou hromadu IHK 75 podniků, které vytvořily sedm výborů a pět pracovních skupin. To je dobrá ukáзка již zažitě subsidiarity a participace. V současné době jsou v IHK Halle-Dessau tyto následující výbory:

- výbor finančních služeb
- obchodní výbor
- turistický výbor
- výbor pro průmyslové, agrární a stavební obory
- dopravní výbor
- výbor soudního znalectví
- výbor profesionálního vzdělávání.

Patří sem rovněž pracovní skupiny vzdělávání, podnikové životní prostředí, energetická politika, zahraniční obchod, IHK finance a nemovitosti, ve kterých se mohou spolupodílet i takové podniky, které nejsou členy valné hromady.

V těchto grémiích jsou definovány stěžejní úkoly, zpracovávají se stanoviska a vytvářejí se zde také strategie, které pak hlavní úřad IHK Halle-Dessau realizuje. Na této základně nabízí IHK jako servis svým členským podnikům rozmanité specifické poradenské služby.

Na 100 spolupracovníků komory IHK Halle-Dessau se zabývá činností v následujících oblastech:

- lokální politika
- pomoc při zahájení podnikání a dotace podnikům (spolu s ServiceCenter)
- vzdělávání a rekvalifikace
- inovace a životní prostředí
- mezinárodní činnost
- právo a fairplay
- centrální služby

Zvláštní význam pro vnímání IHK ve společnosti má tradičně organizace profesního vzdělávání. Úspěšný německý model duálního vzdělávání by bez IHK nebyl myslitelný. Podniky nehrají jen aktivní roli v praktickém vzdělávání, ale také převzaly závěrečné zkoušky, a tak jsou zkoušejícími jejich dobrovolníci bez nároku na odměnu.

V jižní části Saska-Anhaltska je zapojeno na 1300 zkoušejících, kteří svou angažovaností umožňují, že tento duální systém vzdělávání, úzce spojený s praxí, může i nadále pokračovat.

Pro určité servisní činnosti a úkoly, které nepatří k původním povinným úkolům IHK, mohou být zakládány dceřiné podniky. To se stává tehdy, když je nutné vyrovnat dočasný nepoměr na trhu a kdy je třeba převzít společenskou odpovědnost ve smyslu vyvolání iniciativy. Tak se věnovaly, ale i nadále věnují, dceřiné podniky komory např. úkolu, jak se účelně vyrovnat s potřebou profesního vzdělávání a rekvalifikací v regionu, jak integrovat sociálně znevýhodněnou mládež do duálního profesního vzdělávání či jak nezávisle poradit podnikům ohledně patentových práv, popř. v účasti na veřejných výběrových řízeních.

V průběhu času je přitom vždycky nutné kriticky prověřit, zda činnost dceřiných podniků je nadále

nutná a má pokračovat, či zda již v hospodářské sféře existují jiné relevantní tržní nabídky. Komora tak nesmí prostřednictvím svých dceřiných firem vytvářet konkurenci svým členům v hospodářském podnikání.

Aktuální a budoucí výzvy

Důležité téma IHK Halle-Dessau představuje v současné době podnikové nástupnictví. Mnozí zakladatelé nových či znovu založených firem z devadesátých let se blíží důchodovému věku. Otázka převzetí podniků vyvstává proto stále častěji – a to jak u podnikatelů seniorů, tak i pro budoucího nástupce. Hodnotné zkušenosti často neumějí obě strany uchopit a zprostředkovat. Proto se stává podpora nových podnikatelů podstatným úkolem IHK.

Další demografickou výzvou, které musí Průmyslová a obchodní komora Halle-Dessau čelit, je současný napjatý trh v oblasti vzdělání. V roce 2014 nemohlo 40 procent vzdělávacích zařízení obsadit svá učební místa. Na druhé straně často absolventi škol nespĺňovali svými schopnostmi základní požadavky firem. V hledáčku jsou teď takové modely, které potenciální učně úspěšně připraví na profesní vzdělávání, ale které také budou nápomocny podnikům v jejich vyhledávání kvalifikace „odborníků zítřka“.

K dalším výzvám patří i to, že stále více lidí v posledních dnech a týdnech vyhledává v Německu asyl. Poskytnout jim humanitární ochranu před válkou, vyháněním a politickým pronásledováním je společenským úkolem, před kterým stojí i hospodářství. Komory byly dotázány, jak by se politická diskuse mohla změnit na diskusi věcnou. Ti pronásledovaní, kteří budou uznáni jako azylanté, a kteří zůstanou v Německu, by měli co nejrychleji začít docházet do školy, vzdělávat se a získat zaměstnání. Hotové koncepce na to ještě nejsou. A přece podniky a komory se již teď angažují v četných projektech určených na další vzdělávání a na integraci utečenců.

Michael Drescher
Referent Geschäftsfeld International

DHIK – Německá průmyslová a obchodní komora: Integrace utečenců vyžaduje výdrž

Přerozdělit zátěž, odstranit příčiny, nabídnout perspektivy

Rostoucí příval žadatelů o azyl přináší jak šance, tak i rizika, uvádí Eric Schweitzer, prezident Německé průmyslové a obchodní komory. Avšak je už teď jasné, že tento úkol nemůže být vyřešen v krátké době.

„Velký počet utečenců vystavuje naši zemi značným výzvám“, říká Schweitzer časopisu Handelsblatt.

Přirozeně jsou s tímto úkolem spojeny i nejistoty. „Velmi důležité je proto také to, abychom v naší angažovanosti v pomoci utečencům nezapomínali

na naše vnitřní problémy, na problémy našich domácích znevýhodněných skupin“. Jako příklady jmenoval prezident DIHK dlouhodobě nezaměstnané či mládež ze sociálně slabých rodin.

„Ostatně uvnitř EU musí být zátěž v přijímání uprchlíků a v jejich integraci spravedlivěji přerozdělována“, připomíná. „Paralelně by mělo také platit, že budou odstraňovány příčiny migrace – včetně podpory a pomoci těm sousedním zemím, které sousedí s krizovými státy“. Aby Německo mohlo soustředit síly na pomoc těm, kteří skutečně potřebují ochranu, považujeme za správné, že západní balkánské státy jsou nyní již považovány za bezpečné země.

„Lidé, kteří u nás chtějí zůstat, musí prokázat snahu o integraci“, pokračuje Schweitzer. „Současně jim ale také musíme nabídnout perspektivu“. To se podaří nejlépe v integraci

ve vzdělávání a v zaměstnanosti. „Musí se ovšem co nejdříve začít s výukou německého jazyka. Je jasné, že to není úkol, který by se dal vyřešit v krátké době. K tomu potřebujeme výdrž.

Zdroj: <http://www.dihk.de/themenfelder/wirtschaftspolitik/news?m=2015-10-21-schweitzer-fluechtlinge>

inzerce

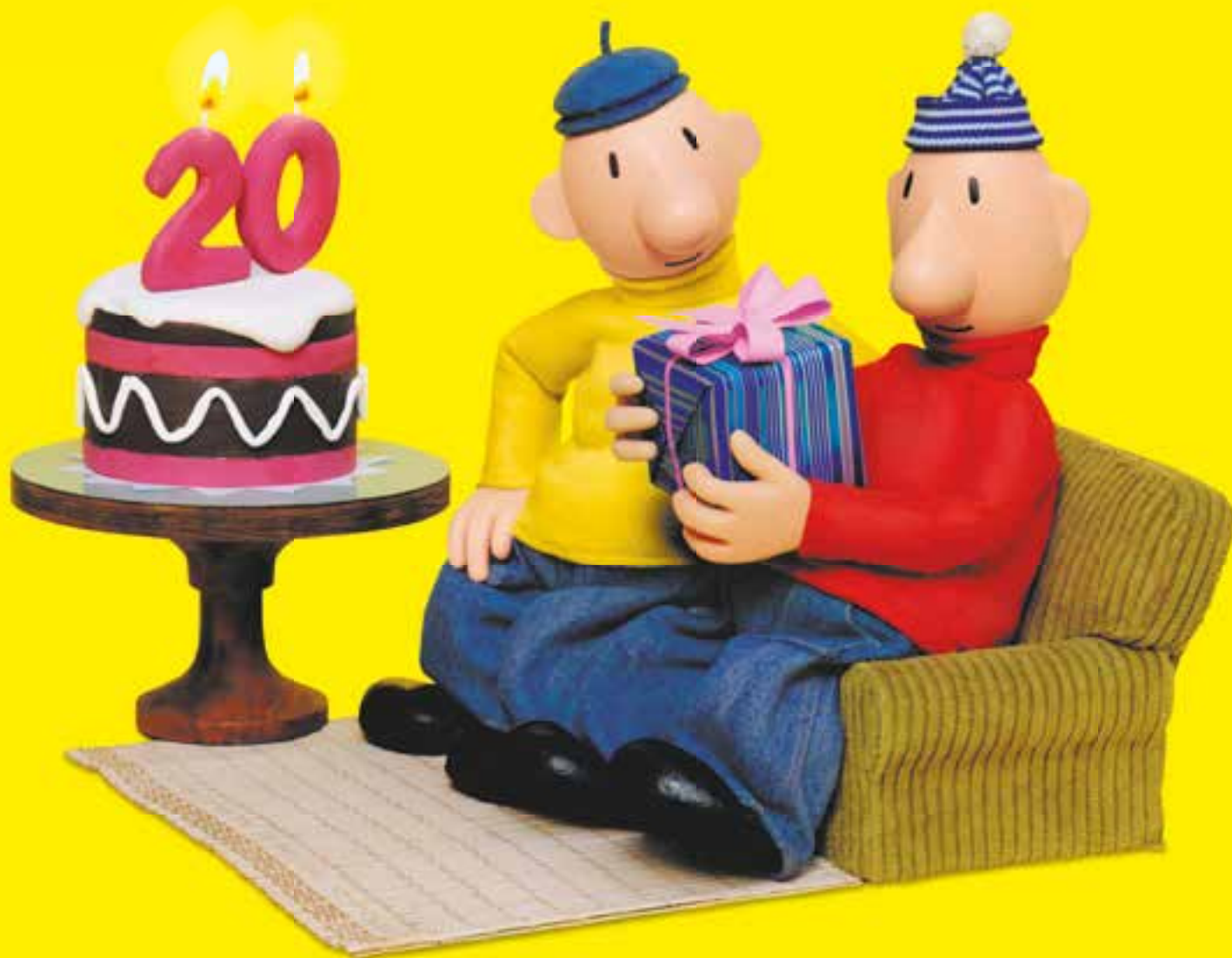

HIPOS

IZOLACE PLOCHÝCH STŘECH, STŘEŠNÍCH TERAS A STŘEŠNÍCH ZAHRAD
IZOLACE SPODNÍCH STAVEB, BAZÉNŮ A JEZÍREK
PROVÁDĚNÍ KLEMPÍŘSKÝCH PRACÍ, PLECHOVÝCH STŘECH A PLECHOVÝCH FASÁD

KONTAKT: Jaroslava Průchy 1682/1, Most • Tel.: 604 112 122 • Mail: info@hipos.cz

VRACÍME VĚCI DO POŘÁDKU UŽ 20 LET

A je to pojištěno!

Podnikatelské komory byly, jsou a budou – jde o to jaké

Český stát, stejně jako většina průmyslově orientovaných a vyspělých států, si zvláštním zákonem zřídil svoji Hospodářskou komoru. Ovšem zákonem, který by měl obecně platit pro všechny, stát obdařil komoru (oproti většině států) dobrovolným členstvím podnikatelů. Tím se dostal vztah podnikatele a komory do filosofie jakéhosi „sňatku z rozumu“ a jak to v těchto vztazích bývá, je dobré vědět o historii partnera alespoň to základní.

S pojmem „komora“, ať už hospodářská, obchodní či průmyslová, se snad každý z nás již setkal. Málokdo však tuší kdy, kde a hlavně proč komory vznikly a co je jejich posláním. Přitom právě komory jsou významnou institucí podporující hospodářský rozvoj každé země, který v důsledku ovlivňuje životní úroveň státu a prakticky každého z nás. Vznik a původ hospodářských komor v Evropě nalezneme již ve druhé polovině sedmnáctého století, konkrétně v roce 1650 ve Francii v Marseille. Samotný název „Komora“ pochází z latinského slova „Camera“, což byla místnost, v níž se uchovávalo soukromé jmění a zároveň se jednalo o záležitosti, týkající se jeho správy. Odtud se přenesl výraz na úřad, který tuto správu vedl.

S vítězstvím Velké francouzské revoluce (1789) došlo k rychlému rozvoji hospodářství, což bylo hlavním důvodem založení komor. Jednotlivé státy přecházely k hospodářské merkantilistické politice, jejímž hlavním úkolem bylo podporovat domácí výrobu a nově vznikající průmysl. Tento nový trend vyžadoval změny v řízení hospodářství státu. Ve Francii začal tyto nové myšlenky prosazovat ministr financí Jean-Baptiste Colbert a později i Napoleon Bonaparte (1804). Císař si byl vědom, že průmysl, který potřeboval především pro válečnou výrobu, vyžaduje organizaci, která by napomohla rozvoji národního hospodářství. Podpořil proto myšlenku vytvořit zvláštní obchodní komory jako instituce, které by se staly zájmovou organizací průmyslníků a obchodníků.

Hospodářský rozvoj pocítila, stejně jako celá Evropa, také naše země. **V rakouských i českých zemích** se tento nový hospodářský směr začal prosazovat až ve druhé polovině osmnáctého století. Jeho stoupenci byli Karel VI. a Josef II. Právním aktem, jímž byly v Rakousku uvedeny do života obchodní a živnostenské komory, se stal zákon č. 122 ze dne 18. 3. 1850, iniciovaný ministrem obchodu, živností a veřejných staveb Karl Ludwigem von Brückem. Komory se staly samosprávnými institucemi, které měly hájit obchod a živnosti a napomáhat jejich rozvoji. Uvedeným zákonem bylo mezi šedesáti komorami zřízenými v rakouských zemích zřízeno také pět komor v Čechách, a to v **Praze, Liberci, Chebu, Plzni a Českých Budějovicích**. Územní obvod chebské komory se kryl s obvody tehdejších krajských soudů v Chebu a Mostě.

První volby do chebské komory, tedy naší první regionální, se uskutečnily dne 15. 11. 1850. Ustavující

Ing. Martina Francírková

schůze se konala dne 28. 12. 1850 v sále Obecního domu v Chebu. **Prezidentem komory byl tehdy zvolen Jan Jakub Röder, majitel přádelny bavlny a obchodník v Chebu.** Kancelář komory vedl komorní sekretář. K oborům podnikání v oblasti severozápadních Čech patřila například výroba porcelánu, hudebních nástrojů, skla, krajkářství, bavlnářství, rukavičkářství, hračkářství, lázeňství, zasilatelství minerálních vod a minerálních solí, produkce chmele, výroba jízdních kol, ušlechtilých ocelí, nábytkářství atd. Významné postavení, a to i v rámci celého Rakouska, zaujímalo lázeňství, chemický průmysl a těžba nerostných surovin.

Činnost komor byla rozsáhlá. Důležitou pravomocí bylo např. podávání připomínek k osnám zákonů, týkajících se rozvoje obchodu a živností. Komory se staly rozhodčími v soudních sporech ve věcech obchodních a živnostenských. Komory se dále podílely na zvelebování živností a zakládání odborných škol. Mimo jiné také evidovaly ochranné známky a výrobky průmyslových podniků, vydávaly osvědčení o domácím původu zboží určeného k exportu, vyhotovovaly legitimace pro obchodní cestující, spolupůsobily při jmenování burzovních rad i laických soudců při obchodních soudech a senátech. Jejich závazkem bylo podávat roční zprávy o stavu živností, tržeb a dopravy ministerstvu obchodu.

První světová válka přinesla rozsáhlé politické i hospodářské změny. V řízení komor nastaly po válce rovněž změny. Pro zajištění kvalitních informací, kontaktů se zahraničím a vzájemnou součinnost byla v roce 1922 zřízena Ústředna československých obchodních a živnostenských komor v Praze. Ústředna byla volným sdružením s úkolem podávat jménem všech komor stanoviska k připravovaným zákonům a nařízením, být ve styku s ústředními úřady a Národním shromážděním, pečovat o společné zastoupení komor doma i v zahraničí. S přerušením během druhé světové války působila ústředna až do zániku obchodních živnostenských komor roku 1948.

Důsledky druhé světové války se začaly projevovat brzy po jejím vypuknutí. Direktivní způsob řízení přísně vyžadoval složité administrativní práce (nové daňové předpisy, řízená tvorba cen). Dne 1. 1. 1939 byla pro celé Sudety utvořena zvláštní hospodářská komora s novým vedením v čele s Emilem Kreibichem. Následně v roce 1942 vyšlo nařízení říšského generálního zmocněnce pro hospodářství Waltera Funka, kterým měla být zjednodušena organizace živnostenského podnikání, čímž dále zesílila centralizace v oblasti komor. Výrazným rysem v Protektorátu Čechy a Morava bylo omezení samosprávy. Celá veřejná správa byla v rukou okupačních institucí. Německá okupace a protektorát přinesly nové oslabení komor,

přesto se ale komorám podařilo německé likvidační snahy překonat a udržet alespoň minimální rozsah své činnosti.

V souvislosti s vyhlášením Košického vládního programu (1945) byl téměř veškerý průmysl podroben národní správě a konfiskován ve prospěch Československé socialistické republiky. Znárodněný majetek zahrnoval tři čtvrtiny průmyslové výroby státu. Po komunistickém převratu v únoru 1948 došlo k likvidaci téměř veškerého soukromého podnikání v řemeslech i obchodu. Dne 28. 12. 1948 vyšlo nařízení vlády č. 306, o přechodu a zániku působnosti obchodních a živnostenských komor, podepsané členy vlády v čele s jejím předsedou Antonínem Zápotockým. Působnost komor související se zahraničním obchodem byla přenesena na Československou obchodní komoru, ostatní působnost komor zanikla dnem 31. 12. 1948.

V rámci monopolizace zahraničního obchodu zřídilo v roce 1952 Ministerstvo zahraničních věcí v Praze nový právní subjekt – Československou obchodní a průmyslovou komoru (dále jen ČSOPK), která působila až do roku 1994, kdy došlo k jejímu sloučení s Hospodářskou komorou České republiky. Díky monopolnímu postavení na vývoz zboží

se komora stala prodlouženou rukou ministerstva zahraničních věcí. Členství v komoře bylo dobrovolné, určeno především exportérům – státním a národním podnikům a Podnikům zahraničního obchodu, pro které ČSOPK pořádala semináře, organizovala školení a předávala informace o teritoriích v různých zemích světa prostřednictvím obchodní rady té které země. Rozhodující úlohu v zahraničním obchodu však více než komora sehrávaly státní Podniky zahraničního obchodu, později přeměněné na akciové společnosti s účastí státu a výrobních podniků. Role ČSOPK byla znovu potvrzena Zákonem č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, kterým bylo stanoveno, že podporu mezinárodního obchodu řeší ČSOPK.

Změna systému od centrálního plánování k tržní ekonomice na konci 80. let 20. století znamenala zásadní převrat. Zavedením podmínek pro svobodné podnikání spojených s liberalizací cen došlo k vytvoření konkurenčního prostředí a zrušení monopolů. Znovuoobnovení hospodářských komor proběhlo nejdříve v roce 1991 založením tzv. regionálních kanceláří v rámci ČSOPK. Zákonem nově založené Hospodářské komoře ČR dal s účinností od 1. 7. 1992 Zákon č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. První zákon zahrnoval povinné

členství všech podnikatelů. Zaručoval silné kompetence komor, např. podíl účasti ve státní správě, vedení obchodního rejstříku, provozování obchodního soudnictví apod. Takto pojatý zákon o hospodářských komorách byl prosazen a přijat.

Po volbách do Parlamentu ČR v roce 1992 došlo k novelizaci tohoto zákona. V novele zákona bylo vyškrtnuto povinné členství a zakotven vznik okresních hospodářských komor v síti Hospodářské komory ČR. V roce 1994 přijal Parlament ČR zákon o sloučení ČSOPK a HK ČR, na jehož základě se od 1. 1. 1995 stala HK ČR právním nástupcem ČSOPK včetně všech práv a povinností a jediným subjektem působícím v ČR jako všeobecná komorová instituce v nezemědělské oblasti. Tento stav trvá do dnešních dnů.

Současná Hospodářská komora ČR je dnes důstojným reprezentantem podnikatelského prostředí a svoji činností jako jediná podnikatelská organizace plošně pokrývá celé území státu. Ale o současné komoře někdy přistě.

Ing. Martina Francírková
Ředitelka úřadu KHK ÚK

inzerce

CENA POZEMKU JEN 340 Kč/m²

- kvalitní technická infrastruktura
- nejvýhodnější podmínky pro získání dotací
- aktivní a profesionální podpora
- dostupná a kvalifikovaná pracovní síla

<http://www.pz-joseph.eu>

Silné a slabé stránky technického vzdělávání

Podpora technického vzdělávání je aktuálním problémem komory, ve kterém se chce komora v následujícím období ještě více angažovat. Je proto logické, že komora velmi pečlivě sleduje dění na jediné strojírenské fakultě v kraji a s předmětnou Fakultou výrobních technologií a managementu UJEP má naše OHK dlouhodobě nadstandardní kontakty. Po ukončení funkčního období opustil funkci děkana pan profesor Holešovský, jemuž velmi děkujeme za dosavadní spolupráci, jejíž úroveň byla posunuta do nadstandardních poloh. Novým děkanem fakulty byl zvolen pan Štefan Michna a právě jemu jsme položili zatím jednu otázku.

Pane děkane, jak hodnotíte úroveň našeho technického školství, jeho silné a slabé stránky, a už máte v hrubých rysech přípravu budoucí filozofii Vaší fakulty?

Úroveň našeho vysokoškolského technického školství má za posledních 25 let bohužel klesající úroveň, a to jak z kvantitativního, tak i kvalitativního hlediska. Co je podle mého názoru hlavním důvodem tohoto současného stavu, kdy není pro průmysl v České republice generován dostatečný počet vysokoškolsky vzdělaných odborníků v širokém spektru technických oborů? Příčinou tohoto aktuálního neutěšeného stavu je v první řadě obecný nezáměr mladé generace maturantů o studium na technických a přírodovědných fakultách. Obecné přehledy a statistiky poukazují na to, že až 80 % těchto studentů by chtělo dále studovat na humanitně zaměřených fakultách vysokých škol (pedagogika, ekonomika, filozofie, právo atd.). Z toho je zřejmé, že na středních školách se dostatečně nepropaguje studium technických směrů a převládá spíše názor, že technika je ze studijního hlediska „těžkým oborem“ a neskýtá „čisté“ pracovní prostředí.

Dalším faktorem je úroveň výuky na středních školách s maturitou, které nejsou momentálně schopny připravit dostatečné množství maturantů pro studium na technických fakultách. Velkým problémem je především matematika, která nyní není u státních maturitních zkoušek povinným předmětem. Právě matematika ale tvoří základ pro další předměty v rámci studia na vysokých školách technického zaměření, jako např. mechanika, fyzika, matematické modelování atd. U přicházejících studentů je úroveň matematiky každým rokem nižší, což také způsobuje jejich velkou neúspěšnost v prvním roce studia.

Slabou stránkou vysokoškolského technického školství je rozhodně jeho nedostatečné finanční zabezpečení – finanční prostředky na vysokoškolského studenta technických oborů jsou prakticky stejně vysoké jako u humanitních oborů. Technické obory však potřebují pro studenty laboratoře s přístroji a zařízeními, které jsou velice nákladné. Tyto přístroje a zařízení se v posledních letech pořizují výhradně z různých

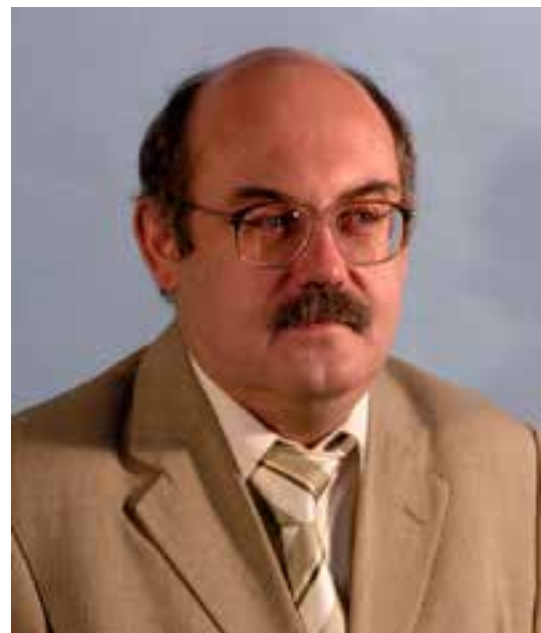
projektů, což ale odčerpává velkou část pracovní doby akademických pracovníků, kterou by mohli věnovat výzkumu a tvůrčí práci.

Silnou stránkou vysokoškolského technického školství v České republice je široké spektrum studijních oborů, které je schopno pokrýt prakticky všechny oblasti činnosti českého průmyslu. Celkové technické vybavení na jednotlivých technických fakultách je na dobré úrovni, i když u přístrojů a zařízení s vysokými pořizovacími náklady se projevuje určitá zastaralost a opotřebení. U kladných stránek je potřeba ještě zdůraznit a vyzdvihnout snahu vysokoškolského technického školství o spolupráci s průmyslovou sférou při řešení výrobních problémů a o podíl na aplikovaném výzkumu a společných projektech. Tato spolupráce s průmyslem byla na začátku 90. let minulého století prakticky nulová, ale v posledních letech se začíná slibně rozvíjet.

FVTM

Než odpovím na otázku ohledně budoucí filozofie naší fakulty, tak bych ji rád stručně představil. Naše fakulta je jedinou technickou fakultou v rámci Ústeckého a Karlovarského kraje, která připravuje absolventy technického, konstrukčního, energetického a materiálového zaměření v bakalářských, inženýrských oborech a doktorském studijním programu pro průmyslové a energetické podniky. Fakulta výrobních technologií a managementu je mladým, dynamicky se rozvíjejícím pracovištěm. Vznikla na základě souhlasného stanoviska Akreditační komise ČR v roce 2006. Samozřejmě je neoddělitelnou součástí činnosti fakulty věda a výzkum především pro průmysl, přičemž spoluprací a řešením různých problémů vzniklo několik patentů, ověřených technologií a užitných vzorů.

V současnosti fakulta zabezpečuje výuku v osmi oborech tří studijních programů. Její laboratoře jsou dobře vybaveny a umožňují zajištění jak kvalitní výuky pro studenty, kteří zde získají mnohé praktické dovednosti, tak i výzkumných činností, které jsou přínosné zejména pro výrobní sektor. Problémem bohužel v současnosti je, že na fakultě každým rokem úspěšně studium ukončí pouze 45–55 studentů bakalářského a inženýrského studia. Požadavky průmyslu v Ústeckém

a Karlovarském kraji jsou však na úrovni 140–150 inženýrů ročně. I na základě těchto skutečností vznikla vize pro fakultu pro období po roce 2020, která reaguje na potřeby průmyslu a také nutného personálního, prostorového a přístrojového zabezpečení pro fakultu.

Vizi pro fakultu po roce 2020 lze shrnout do následujících bodů:

- moderní fakulta, která bude centrem vzdělávacích, výzkumných a vědeckých aktivit pro Ústecký a Karlovarský kraj v oblasti strojírenských technologií, řízení výroby, materiálů, konstrukce strojů a energetiky,
- nová budova fakulty v prostorách univerzitního kampusu, včetně centrálního laboratorního a dílenského zázemí pro přípravu studentů a vědecko-výzkumnou činnost,
- cílový počet 1 000 – 1 100 studentů ve všech studijních oborech,
- akreditace bakalářského studijního oboru „Stavba strojů“ a magisterského studijního oboru „Konstrukce strojů a zařízení“,
- doktorské studium ve 2 – 3 studijních oborech s počtem 45 – 50 doktorandů,
- habilitační konání a jmenovací řízení profesorem,
- dosažení procentuálního podílu docentů a profesorů na 25 – 30 % z celkového počtu akademických pracovníků,
- zlepšení postavení, samostatnosti a funkčnosti jednotlivých kateder, příp. ústavů.

doc. Ing. Štefan Michna, PhD.

Regionální individuální projekty realizované krajskou pobočkou úřadu práce ČR v Ústí nad Labem – příklady dobré praxe

Bývalý železničář a živnostník Václav Šimek z Litvínova-Janova, který přišel o práci při rušení textilního závodu, si v 55 letech našel nové zaměstnání během projektu „Restart na druhou v Ústeckém kraji“. Využil možnost vzdělávat se, zúročil získané dovednosti a vrací se k lokomotivám. Když si doma večer zapnete televizi nebo rozsvítíte lustr, bude to i jeho zásluha. Vozí uhlí pro elektrárny. O projektu se Václav dozvěděl v textilce. Ta při hromadném propouštění spolupracovala s pracovištěm Úřadem práce v Mostě. „Věděl jsem, že nebudu mít hned nové místo a že mi možná pomůžou nějaké získat, a tak jsem se do projektu přihlásil,“ říká Václav Šimek.

Milan Drizi, mladý muž se základním vzděláním, který byl v evidenci před vstupem do projektu téměř rok. V daný okamžik byl bez jakýchkoliv pracovních zkušeností, avšak k projektu na podporu zaměstnanosti přistupoval aktivně a s jasným cílem, získat zaměstnání. Díky své ctizádosti se mu podařilo a získal pracovní místo na pozici údržbář. V rámci tohoto zaměstnání si osvojil dovednosti, které se týkají zednických, zahradnických a celkově údržbářských prací. „Milan je velmi zvědavý a rychle se učí,“ potvrzuje nový zaměstnavatel, který je s tímto účastníkem maximálně spokojený. „Milan se snaží, je učenlivý, dá si říct a je na něj spoleh,“ což potvrzuje skutečnost, že si tento mladý muž udržel zaměstnání i po skončení

podpory z projektu „Sociálně vyloučené lokality Ústeckého kraje.“

Jako velkou pomoc státu malým firmám vidí projekty úřadů práce jednatelka a spolujitelka společnosti LN Servis s.r.o. Bohumila Keslová. „Měli jsme štěstí, že jsme se sešli s kvalitními lidmi, kteří mají chuť pracovat,“ zhodnotila dvě posily doporučené úřadem. Po skončení podpory prostřednictvím projektu Odborné praxe pro mladé do třiceti let zůstanou bývalí uchazeči Andrea Mikušová a Tomáš Starý ve firmě jako stálí zaměstnanci. Jednatelka a spolujitelka firmy přiznala, že byla zpočátku skeptická, když ji oslovila kontaktní pracovnice úřadu práce. Obávala se velké administrativy. Spolupráci si nyní nemůže vynachválit. I oba vytipované uchazeče. Jednatelka firmy uvítala sedmiměsíční příspěvek na mentory. „Máme konsolidované náklady, každý člověk je na sto procent vytižený a hned by bylo znát, kdyby se někomu věnoval. To, že nám úřad práce zaplatil mentory po dobu praxe, nám velmi pomohlo,“ řekla Bohumila Keslová.

Jedná se jen o jedny z mnoha příkladů, kdy regionálně zaměřené projekty pomáhaly v Ústeckém kraji. Úřad práce ČR zrealizoval v letech 2009 až 2015 z Operačního programu Lidské zdroje zaměstnanost v Ústeckém kraji celkem 21 projektů zaměřených na uchazeče o zaměstnání, zájemce

o zaměstnání a zaměstnavatele. Projekty v uplynulých sedmi letech podpořily přibližně 21 tisíc osob, z nichž kolem 7 tisíc se podařilo v průběhu projektu přímo zaměstnat. Celková hodnota těchto projektů byla přibližně 1,3 mld. Kč.

I v novém operačním programu Zaměstnanost připravuje Úřad práce ČR pro Ústecký kraj projekty zaměřené na pomoc s nezaměstnaností. Na příští rok je plánován začátek tří nových projektů, které budou pomáhat osobám, které jsou na trhu práce znevýhodněni či ohroženi nebo práci dlouhou dobu nemohou najít. Zaměřené budou především na mladé lidi do 29 let, osoby starajících se o děti nebo osoby trpícím sociálním vyloučením. Projekty těmto lidem budou nabízet aktivní pomoc při hledání zaměstnání, doplňování kvalifikace a při řešení dalších problémů, které komplikují jejich vstup na pracovní trh. Zaměstnavatelé, kteří se rozhodnou spolupracovat na těchto projektech budou mít možnost získat mzdový příspěvek na nového zaměstnance popř. ještě příspěvek na zaučení nového zaměstnance.

Úřad práce ČR

„Mosty k matematice“ nový projekt OHK Most

Přestane být někdy matematika pro žáky strašákem?

Skutečnost, že matematika pro většinu žáků noční měrou skutečně je, dokládají nejen tuzemská i mezinárodní šetření a výzkumy, ale též třeba výsledky státních maturit na středních školách a koneckonců také vyjádření samotných aktérů vzdělávacího procesu v rozličných anketách a průzkumech. Najít odpověď na otázku uvedenou v titulku není ambicí tohoto článku; pokouší se pouze nastínit možnosti i snahy různých subjektů o to, aby se stav v českých školách všech stupňů v tomto ohledu výrazně zlepšil, a to co nejdříve.

Čeští žáci se podle zjištění z mezinárodních výzkumů (konkrétně šetření PISA z roku 2012, jehož hlavní testovanou oblastí se stala právě matematická gramotnost) umísťují kolem průměru. Naše republika se začlenila mezi 11 zemí OECD, jejichž nadprůměrný výsledek z roku 2003 se za devět let statisticky významně zhoršil. Zpráva z tohoto průzkumu uvádí: „Za 9 let vzrostlo v ČR množství patnáctiletých žáků, kteří pravděpodobně budou mít v důsledku nevládnutých matematických dovedností problémy při uplatnění v dalším životě.“

Konstatování, že naši žáci v této nelichotivé pozici nejsou sami – podobně jsou na tom totiž v celé Evropě a nejenom u nás klesá počet studentů matematiky a přírodních a technických oborů – není ovšem nic, čím bychom se měli a mohli utěšovat. Dokument *Matematické vzdělávání v Evropě* (viz Eurydice, informační síť o vzdělávání v Evropě, 2011) připomíná, že „matematické kompetence byly na úrovni Evropské unie vyhodnoceny jako jedna z klíčových kompetencí nezbytných pro osobní naplnění, aktivní občanství, sociální začlenění a zaměstnatelnost ve znalostní společnosti 21. století.“ V textu jeho autoři upozorňují, že nedostatek odborníků v oblasti matematiky a příbuzných oborů může negativně ovlivnit konkurenceschopnost jednotlivých ekonomik. K témuž závěru – že kvalitní vzdělání v technických a vědeckých oborech včetně matematiky je důležitým pilířem znalostní ekonomiky – dospěli ostatně i naši podnikatelé a zaměstnavatelé.

Proč však v životě žáka nastává onen zlomový okamžik, kdy se mění jeho vztah k matematice? Proč se z královny věd, za niž bývá označována, stává opomíjenou, odstrkovanou a nemilovanou popelkou? Anebo pokud matematika královnou zůstává, proč je královnou ledovou, nepřístupnou, o jejíž přizeň žáci ani nemají chuť usilovat? Způsobuje toto vzájemné odcizení náročnost učiva, nevhodné zvolené metody

jeho zpřístupňování, osobnost učitele, nedostatečná motivace žáků, málo času na dostatečné procvičení probírané látky? Kamenem úrazu je možná požadované kritické myšlení a schopnost uplatnit získané teoretické znalosti v reálném životě – dle vyjádření ředitelky jedné z mosteckých základních škol při rozpravě nad tímto tématem žáky odrazuje i to, že nevidí okamžitý efekt získaných znalostí. Školáci nedokážou dostatečně přitáhnout a podchytit jejich zájem o technické vědy zastaralý styl výuky – dle výzkumu provedeného skupinou ČEZ jako jednoho z neuspokojených zaměstnavatelů je nejvíc baví experimenty, hry, exkurze a praktické ukázky. Jsou na to ovšem školy dostatečně vybaveny a připraveny, jsou učitelé ochotní či schopní takové činnosti do svých hodin zařazovat? Rozhodně se nelze smířit se stále klesající úrovní znalostí žáků vycházejících ze základních i středních škol. Problémem je taktéž postoj rodičů, kteří ovlivňují další směřování dětí po ukončení deváté třídy – mnohdy vybírají pro svého potomka školu, v níž bude muset vynaložit jen minimum námahy, a to technické obory nejsou. Důsledkem je pak spousta nezaměstnaných absolventů středních či vysokých škol humanitního zaměření, již nenacházejí uplatnění na trhu práce.

Znepokojení nad nepřesvědčivými výkony studentů se projevilo i úsilím o řešení poměrů ze strany podnikatelského sektoru, jenž již nechtěl nečinně přihlížet a čekat, až se situace ještě zhorší. Firmy, podniky, oborová sdružení a svazy i zaměstnavatelé přicházejí s vlastními nápady a návrhy, finanční podporou, vyhláší rozmanité projekty, jež mají matematiku atraktivitní. I pedagogičtí experti si uvědomují, že cestou k nápravě nepříznivého stavu je stanovení efektivních postupů, propagace inovativních metod, zkvalitňování praktické přípravy učitelů – ostatně ti hrají při změně přístupu k matematice zásadní roli. Znamená to ovšem současně účinné zapojení pedagogických fakult a dalších vysokých škol do přípravy budoucích kantorů. Absolventi učitelství by pak měli být schopni uplatňovat širokou škálu didaktických metod, umět své žáky, a to ty výjimečně, průměrně i méně nadané, dostatečně motivovat, vést, být flexibilní.

V již zmiňovaném dokumentu *Matematické vzdělávání v Evropě* jsou definována opatření pro pozvednutí nedostatečných výsledků: položení základů pro učení se matematice už od preprimárního vzdělávání, posílení motivace díky uvedení matematiky do souvislosti s ostatními předměty, zapojení rodičů

do matematického vzdělávání jejich dětí, poskytování individuální podpory při obtížích, jakmile se případně objeví, propojení matematiky s každodenním životem. Je nezbytné zavést všestranná podpůrná opatření pro učitele.

Česká středoškolská unie navrhuje, aby ministerstvo školství výrazně podpořilo vyučování matematiky ve skupinách, jako je tomu třeba u cizích jazyků, za klíčové považuje individualizování výuky na středních školách.

Ke zlepšení by mohla přispět rovněž plánovaná reforma financování regionálního školství. Školy místo podle počtu žáků, což vede ke snaze mít co nejnaplněnější třídy, by nadále měly dostávat prostředky „na učitele“, což by mohlo znamenat i nižší počty dětí ve třídách.

I v Mostě probíhá z iniciativy okresní hospodářské komory a za účasti města jako zřizovatele diskuse s řediteli základních škol o tom, jak matematiku žákům podávat, aby je bavila a zlepšili své dovednosti a znalosti, na nichž bude možno dále stavět při středoškolském studiu. V některých školách využívají metodu profesora Hejného, jinde nabízejí kroužky, vymýšlejí školní matematické projekty, zúčastňují se soutěží. Do příštího roku pro ně navíc okresní hospodářská komora plánuje jednu velice zajímavou aktivitu.

Mgr. Petra Trojnová,
vedoucí oddělení školství,
odboru školství, kultury a sportu
Magistrát města Most

Vážení obchodní partneři, spolupracovníci a přátelé,
rádi bychom Vám touto cestou poděkovali
za projevenou důvěru v uplynulém roce
a zároveň popřáli krásné prožití vánočních svátků
a hodně štěstí, zdraví a úspěchů do nového roku.

Za společenství INELSEV

- INELSEV Group a.s.
- INELSEV s.r.o.
- INELSEV Servis s.r.o.
- INELSEV MOTORY a.s.
- INELSEV control s.r.o.
- INELSEV INVENT s.r.o.
- INELSEV ZPA a.s.
- FeEltech s.r.o.

Společenství INELSEV

Společenství INELSEV tvoří mateřská společnost INELSEV Group a.s. a dceřiné společnosti INELSEV s.r.o., INELSEV Servis s.r.o., INELSEV MOTORY a.s., INELSEV control s.r.o., INELSEV INVENT s.r.o., FeEltech s.r.o. a INELSEV ZPA a.s. Mateřská společnost neposkytuje služby subjektům mimo společenství.

INELSEV s.r.o. dodává a realizuje technologické investiční celky, disponuje vlastními projekčními a montážními kapacitami v oborech elektro a měření a regulace. Dodávky a realizace stavebních a strojních částí zajišťují partnerské firmy, stejně jako projekty a návrhy technologie.

INELSEV Servis s.r.o. provádí údržbu, opravy, revize, seřizování a metrologického ověřování měřidel a dalších komponent zařízení elektro, měření a regulace.

INELSEV MOTORY a.s. provádí opravy točivých a netočivých elektrických strojů a přístrojů, diagnostiku, výrobu kusových elektromotorů.

Ke společenství jsou dále přidruženy společnosti **INELSEV control s.r.o.**, **INELSEV INVENT s.r.o.** a **FeEltech s.r.o.** Tyto společnosti poskytují vysoce kvalifikované služby v oblasti řídicích systémů, výpočetní techniky, přenosu dat a výroby rozvaděčů nízkého napětí.

INELSEV ZPA a.s. nabízí komplexní služby v oblasti elektromontáží, od odborného poradenství, přes projektovou činnost až po následnou realizaci. Provádí výchozí a periodické revize veškerého elektrického zařízení.

Naše společnost také podporuje vzdělávání a v letošním roce působila jako generální partner prestižní akce Dobrého listu komory pro vysoké školy, který oceňuje nejlepší absolventy ve svém oboru.

Kontakt:
INELSEV Group a.s.
Husitská 1716, 434 01 Most
www.inelsevgroup.cz

AMAVET

K rozvoji lidských zdrojů v České republice

Mezi nejhorší důsledky nepříznivého vývoje vzdělávací soustavy za posledních téměř 25 let je stupeň degenerace vzdělávacího procesu. Neustále se rozvírající nůžky mezi výstupy vzdělávacího systému a potřebami praxe vedou k tomu, že se stávají limitujícím faktorem rozvoje společnosti. Takzvaná liberalizace školství přispěla k tomu, že si každý může zvolit vzdělání jaké chce, stát to zaplatí. Důsledkem toho jsou po celou dobu přijímaná opatření, která vedou k tomu, že stát financuje vzdělání, které produkuje armádu nezaměstnatelných absolventů nejrůznějších typů škol, kteří po obdržení diplomu míří na úřady práce a je jim nabízena rekvalifikace za státní peníze. Na druhé straně nevhodná struktura absolventů prohlubuje deficit kvalifikovaných pracovníků především v technických profesích.

Otřepaná pravda, že našim jediným bohatstvím jsou lidské zdroje, nenašla reálnou základnu při řízení školství. Vládní politika minulých let, která hlásala: čím budeme mít více vysokoškolsky vzdělaných absolventů tím budeme konkurenceschopnější na světovém trhu, již dnes přináší negativní důsledky. Představa, že 60% a více populace bude mít vysokoškolské vzdělání, nejlépe takové, aby bylo tak univerzální, aby každý mohl úspěšně dělat cokoli, je zhoubná. Vedle toho, že nebylo řečeno oborově jaké vzdělání, největším omylem bylo to, že tak vysoké procento populace zkrátka intelektuálně nemá na to úspěšně absolvovat kvalitní vysokou školu. Důsledkem honby za kvantitou, kde platí čím více žáků a studentů, tím více peněz pro školu, je celkový pokles úrovně kvality všech škol od základních až po vysoké, nevhodná oborová struktura absolventů, nezáměr o studium tzv. těžkých, především technických oborů.

Nakonec se ukázalo, že stát není schopen ufinancovat tuto nesmyslnou koncepci. Ani není schopen přiznat tento kardinální omyl a okamžitě přijmout opatření k jeho razantnímu odstranění. Postupně potichu couvá a veřejnosti předkládá nepodstatné změny, které současný katastrofální stav neřeší. Za posledních 25 let fakticky k žádným kvalitativním změnám ve vzdělávací soustavě nedošlo, stará dobrá rakouská škola je neustále vylepšována. Kritériem úspěšnosti vzdělávací soustavy je uplatnění absolventů v praxi, do které by měli vnášet nejnovější světové poznatky vědy a techniky.

Kdyby si sport a umění nevydobyly dlouhodobě nutnost specifické přípravy talentů již od dětského věku, konkurenceschopnost v tréninkovém procesu s nadějí na špičkové výkony, nepřivezla by Česká republika z olympiád a mistrovství světa žádné medaile a na koncerty České filharmonie s průměrnými hráči by nikdo nechodil.

U intelektuálních dovedností se ve skutečnosti podobný systém vytvořit doposud nepodařilo. Dokonce poměrně dobře fungující struktura mimoškolního vzdělávání v podobě stanic mladých techniků a přírodovědců, nejrůznějších kroužků modelářů, oddělení techniky a přírodovědy v domech dětí a mládeže, byla zcela rozbita. Tisíce talentů se s vědou, technikou a inovacemi nepotká vůbec nebo příliš pozdě, aby se mohli prosadit ve světové konkurenci.

Dalším ze závažných problémů je to, že především základní a střední školy nedostatečně pracují na profesní orientaci žáků. Drtivá většina populace nemá o budoucím povolání žádnou představu. Dochází k přípravě absolventů „na sklad“. Po absolvování vzdělání hledají nějaké zaměstnání pokud možnou u zahraniční společnosti s vysokým platem.

Návrhy na řešení

Rozhodujícím cílem je soustavné zvyšování kvality života všech vrstev společnosti.

Zásadním strategickým směrem je rozvoj společnosti postavený na využívání nejnovějších poznatků a metod vědy.

Nejedná se ale o dosavadní nerovnoměrný průnik vědeckých poznatků v oblasti technických a technologických aplikací, ale i zásadní průnik nejnovějších vědeckých poznatků a metod do řízení společenských procesů. Je nezbytné vytvořit efektivní fungování vztahu **věda – společnost**, kde se zásadně musí změnit i role a kvalita vědy v České republice. Skutečně vědecké řízení rozvoje společnosti je cestou k odstranění současných neefektivních a neperspektivních modelů, které preferují okamžitý zisk a parciální zájmy pro vyvolené nad dlouhodobou perspektivou společnosti.

Musíme také zásadně změnit vzdělávací proces, který díky neodborných zásahům a pseudoreforem ve velmi neutěšeném stavu. Národ Komenského musí mobilizaci těch nejlepších vytvořit efektivní systém vyhledávání a přípravy nejlepších mozků k uskutečňování dlouhodobých změn. Naše největší bohatství je a vždy bude v lidech. Neustálým zdokonalováním staré dobré rakouské školy ale nemáme ve světové konkurenci mnoho šancí.

Co je možné udělat okamžitě. Využití druhé období využití evropských dotací v letech 2015 až 2020 a vytvoření druhého pilíř inovativního vzdělávání, který by dokázal velmi rychle reagovat na vývoj směrem ke zvyšování konkurenceschopnosti části nastupující generace a zároveň byl předvojem zásadních změn celé vzdělávací soustavy.

Zahrnul by žáky od 8 až 10 let základních škol, středních škol a vysokoškoláky. Umožnil by vytvořit síť center, klubů a škol, jejichž úkolem bude vyhledávání

nadaných žáků, jejich dynamický rozvoj a orientaci na budoucí realizaci inovačních změn ve všech sférách společnosti od výzkumu a vývoje přes špičkovou produkci až po její uplatnění na světovém trhu. Dynamický pilíř inovativního vzdělávání by mohl ročně do systematické práce na vědeckých a technických projektech zahrnout až 15 tisíc nejnadaně-

Na 75% dotázaných nyní usiluje o další vzdělávání.

ších žáků a studentů, kteří budou s vysokou pravděpodobností nositeli zásadních inovačních změn. Způsob výuky musí přejít na projektové vyučování s využitím nejnovějších poznatků a metod vědy. Obsahově musí vycházet z informací, které jsou k dispozici především ve výzkumu a s předstihem je připravovat na roli nositelů inovačních procesů. Nároky na účastníky tohoto typu vzdělávání budou velmi vysoké a umožní zrychlit celý vzdělávací proces při současné spolupráci s praxí. Směřuje od rozvoje znalostí k rozvoji kompetencí (Viz studie OECD).

Na realizaci pilíře se musí podílet nejen školství, ale především výzkumná a vývojová pracoviště, budoucí zaměstnavatelé-inovační firmy a špičkoví odborníci.

Během 5 let jsme schopni pilíř realizovat. Připravená síť musí mít celorepublikovou působnost, protože nadaní žáci jsou všude.

K realizaci pilíře je možné využít více než 7 let zkušeností z regionálního Programu vytváření a rozvíjení zájmu žáků o vědecké technické obory v Pardubickém kraji. Pilíř musí mít vysokou prioritu a jeho řízení nelze uskutečňovat v zastaralé resortně-vertikální soustavě. Super moderní řízení programu musí umožňovat vertikální, horizontální i diagonální koordinaci. Je nezbytné jej povýšit nad resortní úroveň a dát dostatečnou váhu ve formě vládního programu.

Náklady na vytvoření a fungování programu v letech 2015 až 2020 se pohybují řádově 2 mld. Kč ročně v prvních dvou letech, 3 až 5 mld. v dalších dvou letech.

Kdo bude mít nejlepší systém přípravy špičkových odborníků ve světě a jejich uplatňování v domácí ekonomice, má šanci posunout se mezi nejvyspělejší státy světa. Není to otázka kvantity, ale kvality.

Ing. Stanislav Medřický, CSC
předseda Asociace pro mládež, vědu a techniku
AMAVET, z. s.

Utopie nefunguje

Ing. František Kružík

Problém zdrojů

Jedním z důvodů odmítání fosilních paliv (vedle primárního klimaaalarmismu, založeném na nepravdivé a mnohokrát vyvrácené hypotéze antropogenního oteplování vlivem emisí CO₂ z jejich spalování), je teze o konečném množství světových zásob ropy, zemního plynu, hnědého a černého uhlí. Odmítavá argumentace, můžeme-li vůbec o argumentaci v tomto kontextu hovořit, vychází z neznalosti skutečného objemu a kvality světových zásob, prostě proto, že ještě nebyly ani objeveny, natož prozkoumány.

Jen uhlí, jehož ložiska ve světě jsou známá a v nějaké kategorii využitelnosti vyhodnocena, představuje zásoby minimálně na 500 let. Nedávno objevená rozsáhlá a bohatá ložiska ropy a zemního plynu v mořském dně Levantské pánve, kde jenom v dosud částečně ověřených svrchních částech ložisek Leviatan, Tamar a Dalila, v izraelském claimu – off shore hospodářské zóně, jdou odhady zásob ropy do stovek milionů barelů a zemního plynu v bilionech kubických metrů. Průzkum v okolí Kypru a Kréty dosud probíhá. Zásoby ropy a zemního plynu v Severním ledovém oceánu, v Atlantickém oceánu a Pacifiku jsou zatím jen z valné části odhadovány na základě geofyzikálních dat. Nemluvě o zásobách, které jsou zatím mimo dosah současných technologií nebo jejichž těžba by byla příliš nákladná a surovina je tak při současných cenách neschopná konkurence.

Politik nenabízí služby, které by někdo dobrovolně kupoval. Neriskuje ztrátu svého majetku, když by se jej snažil investovat do nové technologie. Politik využívá veškerých prostředků, aby získal a zvětšil moc a mohl tak rozhodovat o osudu a majetku ostatních lidí. (Šíma, 2002)

To jsou reálné skutečnosti neustále odsouvající různé chmurně fantaskní předpovědi o ropných zlomech a spekulace o zhroutilí dodávek energetických zdrojů na bázi fosilních paliv, do oblasti chiliastických a apokalyptických vizí. A jak vždy rád zdůrazňoval Helmut Schmidt: „**Když má někdo vize, měl by hned zajít k lékaři!**“

V tomto smyslu je výstižné konstatování V. Klause v předmluvě (Hampl, 2008; str. 7): „Ačkoli věcných argumentů proti pesimistickým varováním ekologů existuje bezpočet, je síla znovu se objevujících katastrofických scénářů neuvěřitelná. Souhlasím s autorem, že důvodem popularity katastrofických scénářů je mediální asymetrie: je snazší vytvořit a zapsat do podvědomí apokalyptickou vizi, než ji vyvrátit.“

Pravdivost tohoto postřehu velmi iniciativně a téměř každodenně potvrzuje například naše „veřejnoprávní“ ČT, která s blížícím se termínem klimaalarmistického kongresu v Paříži, se neštítí doslova ničeho. Příkladem nad jiné reprezentativním je Hyde Park Speciál, vysílaný 30. 10. 2015 (odkaz na video⁵¹), kde z úst hostů zaznělo několik skutečných nehorázností, ale především R. Tolasz zcela mimoděk, ale zato jasně formuloval, co je hlavním cílem Pařížského summitu – donutit vlády k závazku, že na (zbytečný) boj proti „globálnímu oteplování“, resp. jak on alibisticky říká – „boj proti klimatickým změnám“ – každoročně **po dobu nejméně 100 let vynaložit až 2 % světového HDP** – to přece je maličkost, dvě procenta...

Klimaalarmisté a na ně zavěšené pijavice, halící se skromně do altruistického hávu starosti o budoucí generace, planetu Zemi a okolní Vesmír, tedy očekávají, že **dostanou každoročně k utracení částku zhruba 1,545 bilionu dolarů** a více, podle aktuálního růstu světového HDP (tj. nejméně 1 545 000 000 000 dolarů/rok – uvádí se, že světový HDP v roce 2014 činil 77,27 bilionu dolarů – z něhož je uvedena částka odvozena)! No, kdo to má? A šidlo bylo z pytle venku. Jako vždy – o peníze jde až na prvním místě.

Výklad R. Tolasze však měl i komickou epizodu. **Prohlásil totiž, že klimatologové jsou teď již daleko chytřejší než před dvaceti lety, vědí, že CO₂ nemá vliv na oteplování, ale účinky opatření proti „změně klimatu“ budou nejdříve patrné až po těch 100 letech.**

To už ale budeme všichni po smrti, takže po 100 letech a utracení nejméně 200 bilionů dolarů, potomci a nástupci dnešních alarmistů a ekologů, našim potomkům a nástupcům, sdělí, že to nebylo nic platné... To i církve, plnění svých benefitů (nebe, peklo nebo ráj – podle konfese), aspoň slibují ihned po smrti.

Státní energetická koncepce ČR (SEK ČR)

Od roku 2004 se pracovalo na aktualizaci tohoto koncepčního materiálu pod zkratkou ASEK ČR (Aktualizace státní energetické koncepce ČR). Trvalo to celých jedenáct let. Ne proto, že by na MPO byli tak neschopní neumětelové, naopak převažují mezi nimi skvělí odborníci a zkušení technici. Na mnoha seminářích a konferencích prezentovali nesčetné varianty tzv. energetického mixu, které vycházely z reality i objektivně aproximovatelného technologického a ekonomického vývoje, většinou dobře promyšlené a uskutečnitelné.

Vždy však, více nebo méně, **byla každá z variant poskvrněna přídavkem OZE**. A OZE, zvláště po schválení zákona č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, se staly trestaneckou koulí na všech dalších verzích aktualizace koncepce. Čím více se ukazovalo, jak neekonomické a technicky křečovitě je zavádění OZE do základních výkonových potřeb elektrizační soustavy a výroby tepla (a nutnost jejich dotování), tím více se nafukoval jejich podíl.

Když se v odborných diskusích s autory koncepčních variant na tuto slabinu poukazovalo, bylo zjevné, že se cítí odborně zahanbeni a na naléhání vyhýbavě a dosti neradi vysvětlovali, že prostě dostali **politické zadání, kolik musí činit minimální podíl OZE v mixu a ten musí zakalkulovat, ať je to sebevíc ekonomicky nebo technicky nesmyslné, protože jinak nebude aktualizace koncepce vládou schválena** (doslova: „bude smetena ze stolu“ sic!), ale oni sami budou bez místa, protože nesplnili politické zadání.

Co dodat? Snad jen to, že ke koncepci se mohl kdokoli vyjadřovat, což je bezpochyby správné, protože připravuje-li se dokument, podle něhož bude zabezpečována energetika státu na příštích nejméně 25–30 let, s vědomím, že některé změny budou zcela nevratné, jiné s ohledem na absurdní rozsah /ne/zbytných investic budou možné až po ukončení ekonomického cyklu,

je odborná diskuse přímo nezbytná. Avšak jsou-li odborníci umlčováni a naopak se sluchu popřává hlasitě vykřikujícím diletantům, škůdcům a mesianistickým vizionářům, je jisté, že místo klíčového dokumentu bude k dispozici pouze abortus, který bude strašit a škodit desítky let. **Není třeba ukazovat prstem, kdo má zájem na prosazování konkurence neschopných, zbytečných, štědře dotovaných OZE. Někteří sedí přímo ve vládě a jsou spolutvůrci oněch politických zadání.**

A ty dotace? Od roku 2010 se každé průměrné tříčlenné rodině zbytečně vyšplhaly platby za roční odběr silové elektrické energie průměrně o 5 500 Kč právě za příspěvky na nechtěné a naktrojované OZE. Podle ASEK ČR schválené Sobotkovou vládou 18. května 2015, se má podíl OZE na primárních zdrojích k roku 2040 celkem zvýšit na 262 % proti skutečnosti roku 2010. Z toho například podíl fotovoltaických elektráren (FE) na 1200 %, větrných elektráren (VE) na 1241 %, podíl biopaliv na 287 % (viz „Akční plán pro biomasu“), atd. (MPO, 2012; str. 67). Úsměvné jsou komentáře k této kapitole koncepce, které vzletnými slovy, jaká slýcháme spíše od zelených teroristů, vyzývají konkurenceschopnost, potenciál, ochranu krajiny... Jediný, kdo opět nebude chráněn, je občan této republiky, který bude do krve stříhán a dojen jako ovce. Novodobá utopie posvěcená vládou. Je třeba připomenout, že všichni v historii známi utopisté, kteří své vize dostali příležitost

realizovat (aniž by navštívili lékaře), dopadli velmi, velmi špatně.

Evropu ovinuly mraky jako důsledek utopistických představ direktivního sjednocování a sociálně inženýrských pokusů vytvořit „evropský národ“ s příspěvkem importovaného nekompatibilního obyvatelstva z Afriky a Blízkého východu. Analytici se shodují, že diletantské politiky Bruselu, odtržené od reality, vytvořily několik ohnisek sváru s potenciálem těžkých a krvavých konfliktů i v samotné Evropě. V tomto světle je Státní energetická koncepce ČR materiálem ignorujícím současnou politickou situaci nehledě na reálnost implementace technicky nevhodných cílů, které nezaručují energetickou bezpečnost ani náhodou. Jediné skutečné pozitivum, je důraz na jadernou energetiku, která i přes četné útoky, byla v koncepci uhájena.

„Nacházíme se na cestě k ekonomizaci světové politiky.“ (Šíma, 2002) Myslím, že je to spíše cesta komercializace politiky, paradigmaticky podobná té, jaká se odehrávala v Africe mezi 17. až 19. stol., kdy náčelníci prodávali své populační přebytky arabským otrokářům. Dnešní vývoj ukazuje, že evropští politici, až na řídké výjimky, jsou ochotni a připraveni prodat svoji zemi i národ za dvě obložené housky nastojato, jako les...

Utopie prostě nefunguje, takže budoucnost rozhodně nebude nudná. Most 25. 11. 2015

Literatura:

- [1] Šíma, J. (2002). Sjednocování Evropy – O hledání evropské identity a zneužití myšlenky bez hranic. Liberální institut, Praha, 2002. s. 150. Dostupné elektronicky: < http://libinst.cz/Files/KqLFy4r2/profile/2672/sima_evropa.pdf >
- [2] Hampl, M. (2004). Vyčerpání zdrojů skvěle podejtný mýtus. CEP Praha, 1. vydání. Praha, 2004. s.67. ISBN 80-86547-28-0
- [3] Loužek, M. et al. (2008). Sborník z konference: Globální oteplování – fakta a mýty. CEP Praha, 1. vydání, PB tisk Přeborník, květen 2008, s. 221. ISBN 978-80-86547-99-2
- [4] MPO (2012). Aktualizace státní energetické koncepce České Republiky. Ministerstvo průmyslu a obchodu, Praha, listopad 2012. s. 112
- [5] ČT24 Hyde Park Speciál [navštíveno 12. 11. 2015] < <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10252839638-hyde-park-ct24/video/> > moderátor Václavek, J., hosté: Moldan, B., Míková, T., Tolasz, R. ČT, Praha, 30. 10. 2015
- [6] Smejkal, T. 2015. Úspory a účinnost v energetické politice státu. Energie pro budoucnost. prezentace MPO, Praha, 2015. < http://www.odbornecasopisy.cz/data-ftp-user/konference/2015/Energie_pro_budoucnost_XVI_57_MSV/01a-uspory_a_ucinnost.pdf >
- [7] Usnesení vlády české republiky ze dne 18. května 2015 č. 362 o Státní energetické koncepci České republiky. Vláda ČR, Praha 2015

Ing. František Kružník

A pak, že nemají někteří akademici a zelení pravdu, že by se naše uhlí dalo využít efektivněji než v energetice. Ovšem občanům, kteří dnes s obtížemi shánějí uhlí na zimu, bychom to jako řešení z cenových důvodů nedoporučovali.

Když na hory, tak do Krušných hor

Krušné hory jsou protkány Krušnohorskou magistrálou vedoucí po celém hřebeni Krušných hor od Děčínského Sněžníku přes Klínovec podél česko-německé hranice. Magistrála nabízí obrovský potenciál pro rozvoj cestovního ruchu, zejména v oblasti gastronomie a ubytování. Vybudováním propojek do sousedního Saska vznikl jedinečný Cykloregion Krušné hory/Radregion Erzgebirge. Díky napojení na Labskou cyklostezku se tak nabízí téměř 600 km okružních cyklotras.

www.krusnehorynakole.cz

Když na běžky, tak do Krušných hor

Nejenom na kole je jízda po vrcholcích hor zajímavá. Jezdit se dá i na běžkách po Krušnohorské bílé stopě. Čtyři ze šesti zakládajících členů, tj. Bouřňák, Dlouhá Louka, Klíny a Lesná, hlásí připravenost pro nastávající lyžařskou zimní sezónu 2015/2016. Většina středisek Krušnohorské bílé stopy má také zajištěno napojení na běžecké trasy v SRN (např. Holzgau, Alternberg, Seiffen). Právě tímto je projekt jedinečný a unikátní v celé Evropě. Propojené, strojově udržované běžecké stopy se nacházejí v nadmořské výšce v rozsahu 740 až 950 m. n.m. a dosahují délky až 250 km.

www.kbs.cz

I přes finanční podporu partnerů KBS z.s., mezi nimiž je největším příspěvovatelem Ústecký kraj, není financí dostatek. Pro sezónu 2015/2016 bude opět připravena možnost finanční podpory pro veřejnost.

K podpoření KBS budou připravené známky (samolepky) v hodnotě 100 Kč, 250 Kč, 500 Kč, 1 000 Kč a 2 000 Kč. Poděkování patří všem, kteří podpořili převážně střediska Klíny, Dlouhá Louka a Lesná při nákupu známek. Údržba stop je finančně náročná a oproti lyžařským vlekům, za které je samozřejmě možné platit, zde je užití zdarma.

Když na sjezdovky, tak do Krušných hor

Skiareál na Klínovci je na pomezí Ústeckého a Karlovarského kraje, což nám nebrání prezentovat ho jako celek. Pro nadcházející lyžařskou sezónou přišel Klínovec s novinkou na sjezdovce Jáchymovská. Takřka 3 km dlouhá červená sjezdovka obsluhovaná novou čtyřsedačkovou lanovkou s oranžovou krycí bublinou výrazně zvýší přepravní kapacitu celého areálu a hlavně rozšíří celkovou délku sjezdovek na 18 km a v rámci **InterSkiregionu Fichtelberg-Klínovec** celkem na 33 km na jeden skipas. V rámci přeshraniční spolupráce jsou k dispozici různé vícedenní skipasy a platí v celém **InterSkiregionu Fichtelberg-Klínovec**. Návštěvník Krušných hor tak může lyžovat na dvou vrcholech, mezi kterými pravidelně jezdí skibus a to zdarma. Součástí celého areálu je i 125 km udržovaných běžeckých tratí.

Další poměrně velkým lyžařským střediskem je **Sport areál Klíny**. Jde o rodinné středisko umístěné ve východní části **Krušných hor**, vzdálené pouhých 5 km od hranic s Německem, 6 km od Litvínova, 65 km od Drážďan a **95 km od Prahy**. Na čtyřech sjezdovkách, které jsou kompletně v případě nepříznivých sněhových podmínek

zasněžovány technickým sněhem, lze jezdit na širokou nabídku skipasů. Jezdí se i večer, protože sjezdovka pod čtyřsedačkovou sjezdovkou a snowpark s platformou pro BigAir jsou osvětlené. V areálu je lyžařská a snowboardová škola, dětský park a pojízdný koberec. Na bezpečnost dohlíží horská služba, a pokud zrovna není dobré počasí, lze využít sportovní halu s lezeckou stěnou. V okolí areálu je udržováno 55 km běžeckých tras.

Nejde ale jen o propagaci velkých zimních středisek. Proto Ústecký kraj na svém webovém turistickém portálu Brána do Čech představuje všechna střediska. Mezi menší, avšak s kvalitní úpravou svahu, patří Telnice u Ústí nad Labem, Mezihoří nad Chomutovem nebo třeba Malečov v Českém středohoří.

Nabídka lyžařských areálů Ústeckého kraje také na www.branadocech.cz

**Více tipů na zajímavá
turistická místa, výlety a akce
najdete na
www.branadocech.cz**

Brána do Čech
Krásu hledejte doma

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevázně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? naše Zvláštní školy, které mají svoji dlouholetou tradici a osvědčily se, dostaly po jiném geniálním nápadu o maturitách pro všechny, také ránu, kdy se přejmenovaly na Praktické školy, ovšem se stejnou filosofií výuky jako školy normální, čímž se v duchu inovativního „svazáckého“ nadšení vytvořil prostor pro jejich praktické zrušení? (paní ministryně a pan ministr pro lidská práva jistě také ví, jakou paseku udělá jeden bolavý zub v ústní dutině v kolektivu ostatních – nechtělo by se zamyslet, tedy hlavou?)
- ? většina Čechů se dozvídá až teď, že jejich skvost zvaný Plzeňský prazdroj jim již dávno nepatří a pivovarská skupina Anheuser-Busch InBev se dohodla na převzetí svého konkurenta SABMiller, jemuž dnes Plzeňský Prazdroj patří? (tak „člověka českého naivního“ mimoděk napadá, jestli nám ještě patří Karlštejn a Pražský hrad)
- ? ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu vyhláší soutěž o nejlepší absolventskou práci na téma rovnost žen a mužů, kterou zajišťuje jeho „Oddělení rovnosti žen a mužů Úřadu vlády ČR“ jako součást projektu financovaného z Norských fondů? (neinformovaný podnikatel netuší, že vůbec máme takové oddělení, si musí jen povzdechnout „pane ministře – Vaše starosti na moji hlavu“.)
- ? nyní zasílá Česká školní inspekce výzvu k vyplnění dotazníku mířícího na počet Romů ve škole, s přímo hlavou vymyšlenou definicí, kdy: „Za romského žáka považujeme člověka, který se za něj sám považuje, aniž by se nutně k této příslušnosti za všech okolností (např. při sčítání lidu) hlásil nebo je za takového považován významnou částí svého okolí na základě skutečných či domnělých (antropologických, kulturních nebo sociálních) indikátorů“? (k tomu se hledají publikovatelné komentáře těžko – co ještě na české učitele čeká...)
- ? 9. díl reprízovaného seriálu „První republika“, slosování Sportky a x-tá repríza filmu „Fešák Hubert“ jsou programy České televize zařazené 28. října 2015, v den nejvýznamnějšího svátku ČR, a to následně po přímém přenosu udělování státních vyznamenání? (k tomu snad není ani co dodat, jen pro připomenutí potomkům – ČT má dokonce generálního ředitele a dalších 16 ředitelů a rovněž máme předsedu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání s dalším tuctem členů – páni šéfové bravo)
- ? ministr vnitra ČR se pozastavuje nad tím, proč mají někteří policisté, kteří slouží v terénu strach z GIBS a podle něj je situace, kdy by se policisté báli více GIBS nežli ozbrojených zločinců, vedla k rozkladu demokracie? (i gaunerům a desperátům se může dostat dobrých zpráv)
- ? česká byrokratická pravidla dokonale otrávil a vyčerpala už i církevní hodnostáře britských anglikánů, takže raději přijali ekumenické pohostinství starokatolíků a jako v jedné z mála zemí působí u nás pod „cizí vlajkou“? (my Češi se už ničemu nedivíme, vždyť v hodnotícím žebříčku v interakci firmy se státem nám přísluší místo mezi státy subsaharské Afriky, kdy třeba ve stavebním řízení čníme na pěkném 127. místě ze 189. Před námi je Tanzanie a s námi sdílí příčku Papua-Nová Guinea, těsně za námi je náš daňový vzor – Chorvatsko. V oblasti daní se pyšníme 122. místem. Pane premiére, ještě pořad to budeme svádět na Brusel?)
- ? dlouhodobě a marně resuscitovaná pražská trojkoalice ANO, ČSSD a zastrojkoalice, zapěla píseň labutí a 10. 11. 2015 se „šla historicky znemožnit“? (to ovšem nic nemění na obohacení politické počto-matematiky, kdy trojkoalice je složena z 5 stran – alespoň něco, když už věcně jen pocit zmaru a ostuda)
- ? světově „proslulá“ Univerzita Karlova a stejně renomovaná Vysoká škola ekonomická, spolu s prezidentem nejmenovanými kandidáty na profesora podali žalobu na prezidenta republiky za to, že odmítl ony akademiky jmenovat jako profesory? (je otázkou, zda žaloby na hlavu státu jsou tou pravou cestou k autoritě a postupu na srovnávacích žebříčcích světových vysokých škol, kde tedy zatím nic moc – UK cca 230-250 a VSE 700+)
- ? ministr dopravy vlády ČR veřejně vyzývá „státní“ České dráhy, aby nezaplatily podnikatelskému subjektu Škoda Transportation závazek vzniklý na základě rozhodnutí Rozhodčího soudu při HK a AK ČR? (ale co, půl miliardy sem, půl miliardy tam – hlavně, že hospodský z Horní dolní pošle na „předsednictvo“ státu včas hlášenku za utopence a pivo)
- ? čeští ouřadové očesali evropskými zdroji dotovaný TV seriál o propagaci turistických zajímavostí, protože podle jejich mínění by se jednalo o veřejnou podporu soukromníků, kterým zhusta tyto zajímavosti patří a což by se prý Bruselu nemuselo líbit? (jo kdyby se to zpátky znárodnilo, to by bylo něco!! Určitě by nás to opět proslavilo)
- ? jeden supermarket přišel na Mikulášskou nadílku s geniálním nápadem, když prodává 250 gramů hnědého uhlí pro zlobivé děti za 20 korun, což představuje částku 8 000 Kč za metrák a uhelní obchodníci prodávají totéž uhlí, tedy pokud ho dnes mají, metrák za cca 280 Kč? (můžeme jen s litostí konstatovat – zelení pošetílci měli pravdu, že uhlí se dá lépe zhodnotit než spalováním v energetice)
- ? podle rozhodnutí soudu má poslanec PČR nárok na ošatné, i když sedí ve státních teplácích ve vězení? (je to divné, čekalo by se, že orgán zavazující občany zákony si alespoň pro sebe vytvoří logickou normu, ale asi bychom toho chtěli příliš)

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

14. ročník Regionálního veletrhu středního vzdělávání SOKRATES 1

Dne 8.–9. 11. 2015 se konal veletrh středního vzdělávání. Cílem veletrhu bude podpořit zájem veřejnosti o vzdělávání žáků a dospělých, a tím přispět k lepší informovanosti veřejnosti o možnostech vzdělávání nejen v Ústeckém kraji.

9. ročník Prezentace vysokých a vyšších odborných škol SOKRATES 2

Dne 24. 11. 2015 byla uspořádána prezentace pro vysoké a vyšší odborné školy. Tato aktivita umožňuje představení regionálně působících vysokých a vyšších odborných škol na jednom místě.

Vítáme nové členy v OHK Most

REMA Systém, a.s.

Rozšířte komunitu přátel Okresní hospodářské komory Most na <https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most>

využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku, budete dostávat důležité informace jako první.

Vláda ČR, vládnoucí státu s tržní ekonomikou, nedávno v Ústí nad Labem rozhodla o zrušení územně ekologických limitů těžby hnědého uhlí pro státem ovládaný lom Bílina a tím si „sama sobě“ umožnila postup

Otázka na závěr

pro JUDr. Daniela Voláka

podle Horního zákona. Pro privátní lom ČSA ponechala limity v platnosti a podnikateli de facto v postupu podle Horního zákona brání.

Nad takovým výkladem a uplatnění pravidel pro podnikání a rovnou soutěž si místní komora neví rady a tak jsme požádali o názor renomovaného právníka, který navíc o komoře a podnikání dost ví, pana JUDr. Daniela Voláka.

Dle mého názoru stát postupoval v rozporu s Ústavou, když fakticky zvýhodnil své vlastnictví oproti vlastnictví soukromému. Článek 11

odst. 1 Listiny základním práv a svobod stanoví, že „vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu“. Vláda však upřednostnila podnikání společnosti se státní účastí a soukromému subjektu naopak neumožnila rovné podmínky. Podle Článku 26 odst. 1 Listiny má každý právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, tímto nerovným zásahem však bylo právo na podnikání soukromého subjektu omezeno. Rozhřešení by v dané věci mohl dát pouze Ústavní soud, a to na základě podané ústavní stížnosti ze strany soukromého subjektu.

JUDr. Daniel Volák

TĚŠÍME SE NA VÁS V NOVÉM SHOWROOMU ŠKODA

**Vážený zákazníci,
od 1. 12. 2015 Vás přivítáme v novém.**

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTOPLUS II
Rudolická 1730
434 01 Most
Tel.: 476 133 116
www.autoplusmost.cz

AUTOPLUS II

POMÁHÁME REGIONU ***JSME VRŠANSKÁ UHELNÁ***

WWW.VRSANSKAUHELNA.CZ

Vršanská uhelná

Czech Coal Group